

د پوهنې وزارت
د تعلیمي نصاب د پراختیا، د ښوونکو د
روزنې او د ساینس د مرکز معینیت
د تعلیمي نصاب د پراختیا او درسي
کتابونو د تالیف لوی ریاست

پښتو

نهم ټولگی

پښتو

ټولگی

نهم ټولگی

د چاپ کړن: ۱۳۹۰ هـ. ش.

Ketabton.com

د پوهني وزارت

د تعلیمي نصاب د پراختیا، د ښوونکو د روزني او د ستاین د مرکز معییت
د تعلیمي نصاب د پراختیا او درسي
کتابونو د تالیف لوی ریاست

پښتو

نهم ټولگی

د چاپ کال: ۱۳۹۰ هـ.ش.

الف

مؤلفين:

خيرنبوه نعمت الله اندر، خيرنوال سيد محي الدين هاشمي
او د مؤلف مرستيال محمد سهراب ديدار

ايدوځپوران:

محمد زرين انځور، پوهنمل بريالۍ باجوړۍ

دينی، سياسي او فرهنگي کمیټه:

- مولوي عبدالصبور عربي
- دكتور محمد يوسف نيازي
- حبيب الله راحل د پوهنې وزارت سلاکار د تعليمي نصاب د پراختيا په رياست کې.

د څارنې کمیټه:

- دكتور اسلام الله محقق د تعليمي نصاب د پراختيا، د ښوونکو د روزنې او د ساينس مرکز معين.
- دكتور شېرعلي ظريفي د تعليمي نصاب د پراختيا د پروژې مسوول.
- د سرمؤلف مرستيال عبدالظاهر گلستاني د تعليمي نصاب د پراختيا او درسي کتابونو د تاليف لوی رئيس.

کمپوز او ډيزاين: صفت الله مومند

دا عزت د هر افغان دی

دا وطن افغانستان دی

هر بچی پي قهرمان دی

کور د سولې کور د توري

د بلوڅو د ارزښکو

دا وطن د ټولو کور دی

د تر ګمنو د تاجګو

د پښتون او هزاره وو

پامیریان، نورستانیان

ورسره عرب، گوجر دي

هم ایماق، هم پشه یان

براهوي دي، قزلباش دي

لکه لمر پر شنه اسمان

دا هېواد به تل خلیري

لکه زړه وي جاویدان

په سینه کې د اسيا به

وايو الله اکبر وایو الله اکبر

نوم د حق مو دی رهبر

بسم الله الرحمن الرحيم

د پوهنې د وزير پېغام

گرانو ښوونکو او زده کوونکو،

ښورونه او روزنه د هر هېواد د پراختيا او پرمختګ بنسټ جوړوي. تعليمي نصاب د ښورنې او روزنې مهم توکى دى چې د معاصر علمي پرمختګ او ټولنې د اړتياوو له مخې رامنځته کېږي. څرګنده ده چې علمي پرمختګ او ټولنيزې اړتياوې تل د بدلون په حال کې وي. له دې امله لازمه ده چې تعليمي نصاب هم علمي او رغنده انکشاف ومومي. البته نه ښايي چې تعليمي نصاب د سياسي بدلونونو او د اشخاصو د نظريو او هيلو تابع شي.

دا کتاب چې نن سنا سو په لاس کې دى، پر همدې ارزښتونو چمتو او ترتيب شوى دى. علمي ګټورې موضوعګانې پکې زياتې شوې دي. د زده کړې په بهير کې د زده کوونکو فعال ساتل د تدرسي پلان برخه ګرځېدلې ده.

هيڅه من يم دا کتاب له لارښوونو او تعليمي پلان سره سم د فعالې زده کړې د ميتودونو د کارولو له لارې تدریس شي او د زده کوونکو مينځې او پلرونه هم د خپلو لوبو او زامنو په باکفېته ښورونه او روزنه کې پرله پسې ګډه مرسته وکړي چې د پوهنې د نظام هيلې ترسره شي او زده کوونکو او هېواد ته ښې برېاوې ور په برخه کړي.

پر دې ټکي پوره باور لرم چې زموږ ګران ښوونکي د تعليمي نصاب په رغنده پلي کولو کې خپل مسؤريت په رښتوني توګه سرته رسوي.

د پوهنې وزارت تل زيار کاږي چې د پوهنې تعليمي نصاب د اسلام د سپېڅلي دين له بنسټونو، د وطن دوستۍ د پاک حس په ساتلو او علمي معيارونو سره سم د ټولنې د څرګندو اړتياوو له مخې پراختيا ومومي.

په دې ډګر کې د هېواد له ټولو علمي شخصيتونو، د ښوونې او روزنې له پوهانو او د زده کوونکو له ميندو او پلرونو څخه هيله لرم چې د خپلو نظريو او رغنده وړاندیزونو له لارې زموږ له مؤلفانو سره د درسي کتابونو په لا ښه تاليف کې مرسته وکړي.

له ټولو هغو پوهانو څخه چې د دې کتاب په چمتو کولو او ترتيب کې ښې مرسته کړې، له ملي او نړيوالو درنو مؤسسو او نورو دوستو هېوادونو څخه چې د نوي تعليمي نصاب په چمتو کولو او تدوين او د درسي کتابونو په چاپ او وېش کې ښې مرسته کړې ده، مننه او درناوى کوم.

ومن الله التوفيق

فاروق وردګ

د افغانستان د اسلامي جمهوريت د پوهنې وزير

لیکله

مخ	سرلیکونه	شعبه
۱	د لوی څښتن (ج) په نامه	لومړی لوست
۴	د اسلام د ستر پیغمبر (ص) ستاینه	دویم لوست
۹	د ملي یو والي ارزښت او اړتیا	درېم لوست
۱۳	ولسي نړخونه	څلورم لوست
۱۷	فعل : د جملې مهمه برخه	پنځم لوست
۲۵	کار او زیار	شپږم لوست

۲۹	د اوښکو ارزاني	او و لم لوست
۳۳	ملي ارشيف	اتم لوست
۳۷	عادل و اکمن	نهم لوست
۴۱	عبدالروف بېنوا	لسم لوست
۴۷	د ځنگلونو ارزښت	يو و لسم لوست
۵۱	لوبي او روغتيا	دو لسم لوست
۵۷	ويکتور هوگو	ديارلسم لوست
۶۱	د بشر حقونه	خوارلسم لوست
۶۷	بلخي ابن سينا	پنځلسم لوست
۷۳	د کابل بالا حصار	شپاړسم لوست
۷۹	بي بي زينب	او و لسم لوست
۸۵	کتاب او کتابتون	اتلسم لوست
۹۱	د سولې نړۍ	نولسم لوست
۹۵	قيرونه	شلم لوست
۱۰۱	نشه – ستره بدمرغي	يو وېشتم لوست
۱۰۵	پټه خزانه	دوه وېشتم لوست
۱۱۱	مېرمن مستوره شال	دروېشتم لوست
۱۱۷	د ماینونو شکمنې سیمې	څلور وېشتم لوست
۱۲۳	بامیان یوه لرغونې تاریخي سیمه	پنځه وېشتم لوست
۱۲۷	سره میاشت	شپږ وېشتم لوست
۱۳۳	صدرخان خټک	او وېشتم لوست
۱۳۹	د ولسي ادب ډولونه او ځانګړتیاوې	اټه وېشتم لوست
۱۴۵	وښپانګه	
۱۵۲	اخځليکونه	

لو مری لوست

د لوی خېټن ځمکه په نامه

■ څوک د ډېرو سترو صفتونو وړ او لایق دی ؟

■ د تېرو ټولگيو د پښتو لوستونو په کتابونو کې مو د حمد تر سرليک لاندې د

چا ستاينې او صفتونه لوستلي دي ؟

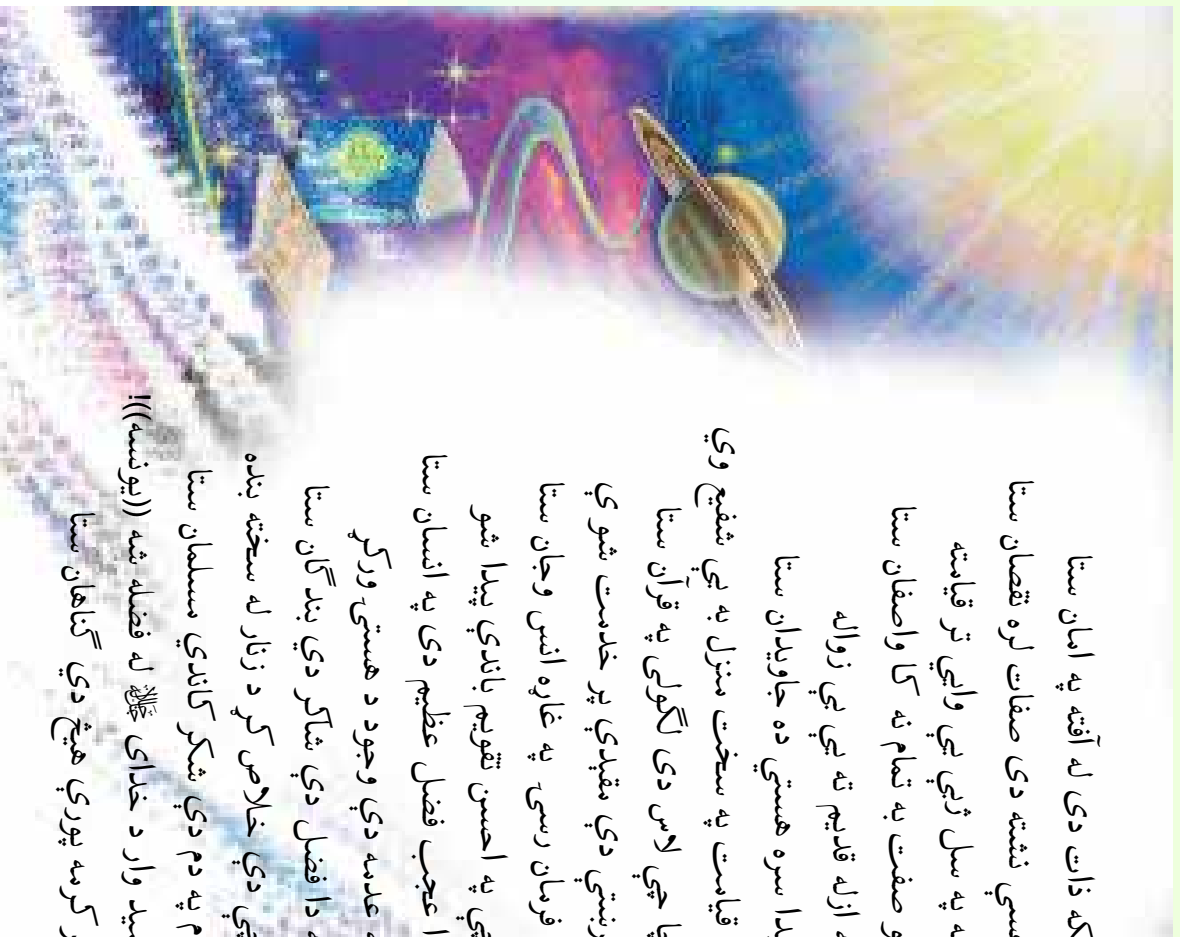
حمد په لغت کې ثنا او صفت ته وايي او په اصطلاح کې هغه منظومه وينا

يا کلام دی چې د الله ﷻ ستاينه پکې شوي وي. اوس له تاسو څخه څوک کو لای

شي لاندې پوښتنو ته ځواب ووايي ؟

موږ او تاسو د دې ټولگي د لوست پيل د ((يونس خيبري)) په حمديه شعر کو .

لکه ذات دی له آفته په امان ستا
هسي نشته دی صفات لره نقصان ستا
که په سل ژبي يې وايي تر قيامته
يو صفت به تمام نه کا واصفان ستا
له ازله قديم ته يې يې زواله
ابدا سره هستي ده جاويدان ستا
د قيامت په سخت منزل به يې شفيع وي
چا چې لاس دی لگولی په قرآن ستا
فرښتي دې مقېدې پر خدمت شوې
د فرمان رسۍ په غاړه انس و جان ستا
چې په احسن تقويم باندي پيدا شو
دا عجب فضل عظيم دی په انسان ستا
له عدمه دي وجود د هستۍ ورکړ
په دا فضل دي شاکر دي بندگان ستا
چې دې خلاص کړ د زيار له سخته بنده
دم په دم دې شکر کاندي مسلمان ستا
اميد وار د خدای ﷻ له فضله ښه ((يونس))!
تر کر مه پورې هيڅ دي گناهان ستا

(يونس خيرى) زموږ د پخوانيو شاعرانو له ډلې څخه د دولسمې هـ.
ق. پېړۍ نوميالى شاعر دی. د رحمان بابا د ادبي مکتب پيرو او د شعرونو
ديوان يې چاپ شوى دى.

د متن لنډيز:

د الله ﷻ ذات بې زواله او صفتونه بې ډېر زيات دي. صفتونه او ستاينې بې دومره ډېرې دي چې هيڅوک بې پاى ته نشي رسولى. فرېښتي او ملايکې، انس و جن د هغه ذات فرمان منونکي دي. انسان بې په ډېرې ښکلي خبرې پېداکړى چې دا بې پرې لوى فضل او احسان کړى دى. هيڅوک بايد د خداى ﷻ له فضل او کرم څخه ناهيلي نشي. که هر څومره گناه بې هم کړي وي، د خداى ﷻ په فضل او کرم ښل کېدای شي.

۱- د ښوونکي له لوستلو وروسته دې زده کوونکي متن په چوپښتيا ولولي، بيا دې څو تنه د نورو په استازيتوب متن په لور غږ ولولي او نور زده کوونکي دې ورته غوږ ونيسي چې د کلمو سم تلفظ او د جملو د جوړولو ترکيب او ترتيب زده کړي.

۲- زده کوونکي دې په خپلو کتابچوکې له متن څخه د خپلې خوښې يو بيت له معنا سره وليکي.

۳- ښوونکى دې لاندې پوښتنه وکړي چې د زده کوونکو نظرونه د څوابونو په ترڅ کې واورى:

◆ د الله تعالى له بې شمېرو صفتونو څخه څوک د يو څو صفتونو په هکله خبرې کولای شي؟

◆ د لاندې بيت په هکله خپل نظر وړاندې کړئ:

د قيامت په سخت منزل به بې شفيع وي
چا چې لاس دى لگولى په قرآن ستا

◆ زده کوونکي دې په دوو ډلو وويشل شي او هغوى ته دې دنده ورکړل شي چې

د یوې ډلې زده کوونکي له متن څخه یو بیت وړایي او د بلې ډلې په استازیتوب دې یو زده کوونکي د هغه بیت معنا او مفهوم وړایي.

۴- زده کوونکي دې د لاندیو کلمو ضد کلمې په خپلو کتابچو کې ولیکي او بیا دې هغه ضد کلمې په جملو کې هم وکاروي:

نقصان	عظیم	سخت	امیدوار	خلاص	صفت
۵- زده کوونکي دې پخپلو کتابچو کې د متن تش ځایونه ډک کړي:					
- یونس څیږي زموږ د پخوانیو..... له ډلې څخه دی.					
- یونس د..... ادبي مکتب پیرو و.					
- په لغت کې صفت ته وايي.					
۶- زده کوونکي دې لاندې بیت په نثر و اړوي:					
د قیامت په سخت منزل به یې شفیع وي					
چا چې لاس دی الگولی په قرآن سنا					

زده کوونکي دې د کورنۍ دندې په توګه د ځینو هغو نعمتونو په هکله چې **الله جلّ و علاّه** خپلو بندګانو ته ورکړي دي، خو کړنې ولیکي.

دويم لوست

د اسلام د ستر پيغمبر ﷺ ستاينه

■ تاسې د مخه کله نعت لوستلی یا اورېدلی دی ؟

• نعت په لغت کې غوره او نیکې ستاینې ته وايي او په اصطلاح کې هغه منظومه او منثوره وینا ده چې د اسلام د ستر پيغمبر حضرت محمد ﷺ ستاينه او صفت پکې شوی وي.

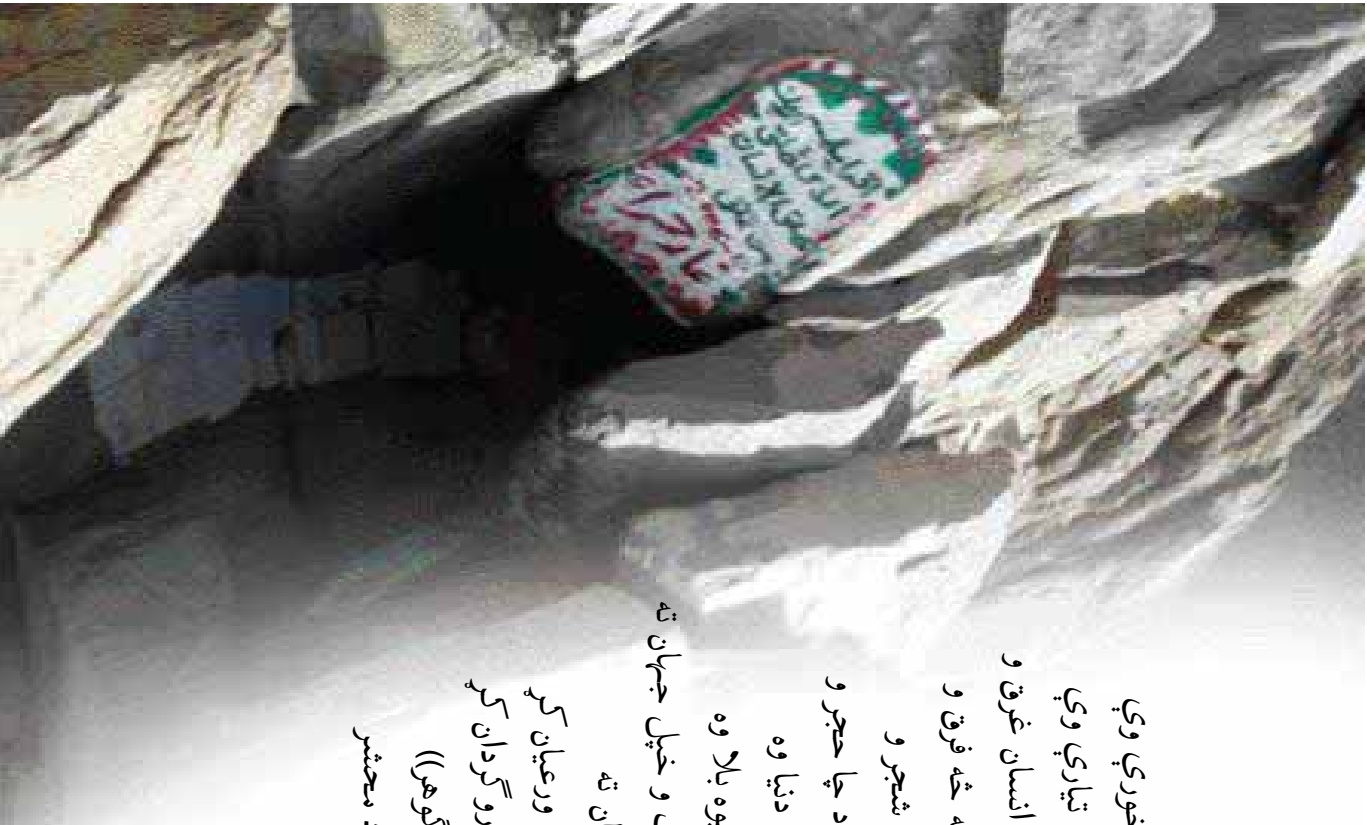
• له تاسو څخه څوک لاندې پوښتنو ته ځوابونه ويلاي شي :

■ د نعت ويلو اصلي موخه او هدف څه وي ؟

■ الله ﷻ پيغمبران د څه لپاره رالېږلي دي ؟

■ موږ او تاسې د دې ټولگي په دويم لوست کې د ((غوهر کاکاخيل)) ليکلی

نعت لولو :

په دنیا د جهالت پردې خورې وي
 په هر لوري د گناه توري تيارې وي
 ضلالت او گمراهۍ کې انسان غرق و
 په حلال او په حرام کې نه څه فرق و
 د چا و معبود آتش ، د چا شجر و
 د چا ستوری د چا سیند د چا حجر و
 لوی آفت کې مبتلا ټوله دنیا وه
 قام په قام او کور په کور یوه بلا وه
 خدای ﷻ راو لېږه رحمت و خپل جهان ته
 د رڼا لاره یې وښوده انسان ته
 د باطل او د حق فرق یې ورعیان کړ
 ټول عالم یې له باطل نه روگردان کړ
 السلام والصلوة واني ((گوهر))
 ته شفیع دده په ورځ شه د محشر

((خیر الحق گوهر کاکاخیل)) د پښتو ژبې معاصر شاعر او د پښتونخوا او سیدونکی

دی. د نعتونو ډېرې غوره بېلگې لري.

د متن لنډيز:

هغه مهال چې پر تو له نړۍ د جهالت او نابو هۍ تپه تياره خپره وه. بشريت په بې لارښو او خپل سربو سر و، د حق او باطل ترمنځ بې توپير نشو کولای. د خدای ﷻ نمانځنې ځای او نمانځنې بت نمانځنې او ډول ډول خرافاتو نيولی و. انسانيت له لويې تباهي سره مخامخ و، لوی خدای ﷻ پر بشريت رحم وکړ. د هغوی د لارښوونې او رښتینې لارې ته د رابللو لپاره بې حضرت محمد ﷺ د خپل استازي په توگه وگوماره. قرآن بې پرې نازل کړ. د ټول بشريت لپاره بې د دنيوي او اخروي نیکمرغۍ زبړی له ځان سره راوړ او بشريت بې له گمراهۍ او تباهي څخه وژغوره.

۱- د ښوونکي له لوستلو او لازمو څرگندونو وروسته دې زده کوونکي متن په چوپښتیا سره ولولي. بیا دې ښوونکي له خورتو زده کوونکو څخه وغواړي چې متن د ټولگي پر وړاندې په لوړ غږ ولولي. نور زده کوونکي دې غوږ ونیسي.

۲- زده کوونکي دې په دوو ډلو ویشل شي: یوه ډله دې د متن ((درې)) کلمې او بله دې د ((ښتو)) کلمې په خپلو کتابچو کې جلا جلا لست کړي. بیا دې له هرې ډلې څخه یو تن د نورو په استازیتوب د خپلې ډلې لست کړي کلمې د ټولگي په مخکې ولولي.

۳- ښوونکي دې له زده کوونکو وپوښتي چې:

- ◆ حضرت محمد ﷺ په څه ډول حالاتو کې په پیغمبری مبعوث شو؟
- ◆ حضرت محمد ﷺ وگړي په څه ډول د اسلام سپیڅلي دین ته رابلل؟

۴- زده کوونکي دې متن په غور ولولي او په هغه کې دې ((متضادې کلمې)) په نښه کړي او بیا دې بې په جملو کې وکاروي.

۵- ښوونکي دي په وارسره له زده کوونکو وغواړي چې د تولگيو الو په مخکې د نعت مفهوم په خپله ژبه ووايي.

۶- زده کوونکي دي لاندې پوښتنو ته سم ځواب په پنسل په □ نښه کړي.
د اسلام ستر پيغمبر په داسې وخت کې په پيغمبرۍ مبعوث شو چې:

الف: په توله نړۍ کې امن و.

ب: په توله نړۍ کې د جهالت او ناپوهۍ تياره خپره وه.

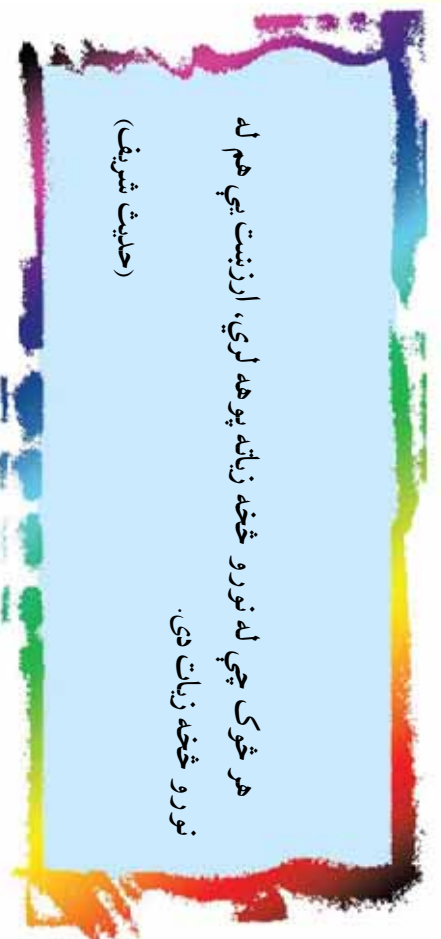
ج: بت نمانځنه او اورنمانځنه نه وه.

۷- زده کوونکي دي د لاندې کلمو ((جمع کلمې)) په خپلو کتابچو کې وليکي او بيا دې هغه په جملو کې وکاروي:

کور	لار	قام	انسان	ستوری
-----	-----	-----	-------	-------

زده کوونکي دي بلې ورځې ته د کورنۍ دندې په توگه خو داسې جملې راوړي چې پنځه واړه (ی) گانې پکې کارول شوي وي.

هر څوک چې له نورو څخه زیاته پوهه لري، ارزښت یې هم له نورو څخه زیات دی.

(حدیث شریف)

دربیم لوست

د ملي يووالي ارزښت او اړتيا

افغانستان د ټولو افغانانو گډ کور دی. گډ کلتور او فرهنگ لري او ټولو له خپل هېواد او ټاټوبي څخه په گډه دفاع کړې او کوي يې. له گډو ويارلو کارنامو څخه برخمن او خپل ملي يووالی يې په هر حالت کې ساتلی دی.

دلته د ملي يووالی په ارزښت خبرې کوو. د مخه تر دې چې د ملي يووالي ارزښت دروپيژنو، دې لاندې پوښتنې ته ځواب ووايئ:

■ که د يوې سيمې يا هېواد وگړي په خپلو کې ملي تړون او يووالی و نه لري له کومو ستونزو سره به مخامخ شي؟

هغه وگړي چې په يوې ټاکلې جغرافيوې سيمه کې اوسي، گډتاريخ، شريک فرهنگ،
 عنعنات او ملي وياړونه لري، ملت بلل کېږي. هر ملت له بېلا بېلو مېشتو قومونو او
 ولسونو جوړ دی چې گډبرخليک لري او په يوه نامه يادېږي.
 افغانستان د يو واحد ملت په توگه د ټولو افغانانو گډکور دی. ټول په دې سترگور کې
 زېږېدلي او رالوی شوي دي، نو بايد له يو بل سره مينه، په خپلو کې ژورترون او ملي
 يووالی ولري او تر يوه بيرغ لاندې ژوند وکړي.

زموږ د هېواد ټولو اوسیدونکو د تاريخ په اوږدو کې گډ ژوند لری، د خپلې خاورې
 او هېواد له ملي نواميسو او حکمنۍ بشپړتيا څخه يې په گډه ساتنه او دفاع کړې ده.
 افغانستان پر هر افغان حق لري چې د ودانۍ، سوکالۍ، سراسري سولې، امن او ملي
 وحدت د ساتلو په لاره کې هر ډول سربښدنې ته چمتو وي.
 د ملي يووالي د ټينگښت او تامين لپاره اړينه ده چې هر ډول توپيرونه له منځه يو سو
 او يو بل ته د وروړۍ غېږه پرانيږو او په ټولو ملي چارو کې د يو واحد ملت په توگه
 درېځ ولرو.

که د نړۍ لوی او پرمختللي هېوادونه وگورو، نو وینو ټول هغه تویسرونه چې د دوی ملي یووالي ته زبان رسوي، له منځه یې وړي او پرځای یې په پورده یووالي، د پوهې او ټکنالوژۍ، خواته مخه کړې ده. بشري او انساني کرامت ته یې په درناوي د ملي یووالي روحیه رامنځته کړې او د ((زه)) یا ((زه به)) پرځای یې د ((موږ یو)) مفکوره

او روحیه روزلې او پالې ده.

په یوه ټولنه یا هېواد کې د ملي یووالي په له منځه تللو سره هغه هېواد او ټولنه له ستړي گډوډۍ سره مخامخ کېږي چې د حق او ریښتینولۍ خوا یې کمزوري، زور زیاتي او نابرابري پکې له یوې ورځې بلې ته زیاتېږي. د خرابدېو، خپل منځي شخړو او دښمنیو لمنه پراخېږي او په دې ترتیب بهرنی دښمن ته د هر ډول لاس وهنې لارې چارې برابرېږي.

موږ باید د خپل ملي یووالي په ارزښت او اهمیت پوه شو او په دې وپوهېږو چې زموږ د هېواد ودانۍ، نیکمرغۍ او سوکالۍ راز په همدې کې نغښتی دی، نو د ټینګښت او ساتنې لپاره یې باید هر اړخیزې هلې ځلې وکړو. د ځاني گټو او غوښتنو پر ځای ملي گټې مقدمې او محترمې وگڼو. هغه عوامل باید له منځه یو سو چې زموږ د ملي یووالي بنسټونه کمزوري کوي او له منځه یې وړي.

د متن لنډیز:

ملي یووالی د هر هېواد د پرمختګ او سوکالۍ لپاره ډېر ضروري دی، نو د ساتلو او ټینګښت لپاره یې باید هر اړخیزې هلې ځلې وشي. که په هېواد کې د ملي یووالي مزي سست او یا وشلېږي، نو هغه له سترو گډوډیو او بدمرغیو سره مخامخ او بهرنی دښمن ته د هر ډول لاس وهنې لارې چارې برابرېږي.

۱- د ښوونکي تر متن لوستنې او لازمو څرگندونو وروسته دې زده کوونکي متن په چوښتیا سره ولولي. بیا دې څو تنه زده کوونکي د ټولگي په مخکې د متن هغه برخه ولولي چې د دوی ډېره خوښېږي.

◆ څو زده کوونکي دې دگډو دودونو په هکله ټولگيو الوتنه خبرې وکړي.

۲- زده کوونکي دې د دې لاندې کلمو مترادفي کلمې په خپلو کتابچو کې وليکي:

گډ ستر یووالی ودانۍ

۳- یو زده کوونکی دې د لاندې پوښتنې پر تخته وليکي، نور دې دهغو څو ښوونکو په خپلو کتابچو کې وليکي:

- ◆ ملي یووالی څه گټې لري؟
- ◆ بې اتفاقي څه زیانونه لري؟
- ◆ د ملي یووالی د ټینګښت لپاره څه شي ته ډېره اړتیا ده؟
- ◆ تاسو به له دې وروسته د ملي یووالی د ټینګولو لپاره څه کارونه سرته ورسوئ؟

◆ د گرامر له مخې د سمې جملې له شمېرې څخه په پنسل کرښه چاپېره کړئ:

الف: افغانستان د ټولو افغانانو گډ کور دی.

ب: افغانستان د ټول افغانانو گډ کور دی.

ج: افغان د ټولو افغانانو گډ کور و.

که تاسې د خپلې کوڅې، کلي او یا سیمې مشران او یا لویو پوږي دولتي چارواکي شي د ملي یووالی لپاره به څه وکړئ؟ په دې اړه یو څو کرښې وليکئ.

خلوړم لوست

ولسي نڅونه

■ ستاسې په کور، کلي او ولس کې چې د خلکو ترمنځ کومه ستونزه يا شخړه پېښه شي څنگه يې حل کوي؟

■ په ولس، کور او کلي کې ځينې داسې وگړي پيژنئ چې خلکو ته د ورپېښو ستونزو په هکله پرېکړې او فيصلې کوي؟

زمونږ په کليوالو سيمو او ولس کې يو لړ داسې قوانين او اصول شته چې وگړي خپلې ستونزې او شخړې په هغو حل کوي. دا قوانين په کليو او ولس کې د ټولنيزنظم د سمون لپاره له ډېرې لرغونې زمانې څخه دود دي. مونږ دلته پر هغو باندې د پوهېدو په هيله تاسې ته دغه ولسي قوانين يا نڅونه په لنډ ډول دريښتو.

افغان ولس، بډای کلتور لري چې له ډېرو غوره دودونو او عینونو څخه برخمن دی . دغه دودونه له پېړیو پېړیو راهیسې د خلکو د ټولنیز ژوند له بهیر سره مله راغلي دي. که د وخت او حالا توپیر په اوښتون سره پکې لږ و ډېر بدلون هم رامنځته شوی، بیا یې هم خپلې لرغونې ځانګړنې تر ډېره ساتلې دي . دوی د تاریخ په اوږدو کې د خپل قبیلوي او ټولنیز ژوند د سمبالښت او ادارې لپاره یو لږ ټاکلي قوانین لري دي چې د پښتنو په کلتور او عرف کې هغو ته ((ولسي نرخونه)) وايي.

ولسي نرخونه په واقعیت کې یو لږ ولسي قوانین دي چې معمولاً زموږ کلیوال خلک د خپل ټولنیز ولسي ژوند په اړوند زیاتره حقوقي، جزایي او نور مسائل د هغو پر بنسټ حل و فصل کوي. دغه ولسي قوانین که څه هم په بېلا بېلو تېرونو کې لږ و ډېر خپل منځي توپیرونه هم لري، خو په کل کې بیا ټول ډېرې ګډې ځانګړنې لري چې هغه زموږ له لرغوني بډای کلتور څخه سرچینه اخلي او د ګډ کلتور استازیتوب کوي.

سره له دې چې له نرخونو سره د ولس هر وګړی لږ و ډېره اشنایي لري، خو په تېر کې پر هغو د پوره پوهیدو او په ټولنه کې د پلې کولو لپاره یې ځانګړي کسان معلوم وي چې هغوی ته په ولس کې خلک ((مرکچیان)) یا ((نرخیان)) وايي.

کله چې په کلیوالي او ولسي ژوند کې چاته کومه ستونزه او لاینجه ورپېښه شي، نو د حل لپاره یې دغو معلومو نرخیانو یا مرکچیانو ته مراجعه کوي او هغوی د یوې جرګې په بڼه رابولي. کله چې هغوی سره جرګه شي، نو پر اړونده موضوع له هر اړخیز بحث او غور وروسته له دغو ټاکلو نرخونو یا ولسي قوانینو څخه په کار اخیستې یوه پرېکړه او حکم کوي. مقابل لوری اړوي چې هغې پرېکړې ته غاړه کېږدي. له پرېکړې څخه د سرغړونې په صورت کې د نغدې یا نوري جریمې په ورکړه اړګنل کېږي چې نوموړې جریمې ته (مچلغۀ) وايي.

له دغو نرخونو څخه د زور زیاتي د پېښو د مخنیوي او له زیانمن شوي لوري سره د ملا تړ او مرستې په برخه کې ډېر کار اخیستل کېږي. زموږ په هېواد کې د احمدزیو، وزیرو، مومندو او نورو نرخونه خورا مشهور دي.

خرنگه چې ولسي نرخونه د کليوال ولسي او ټولنيز ژوند د سمبالښت او سمون لپاره اغيزناک نقش تر سره کولی شي، نو پر هغو د پوهېدنې او د پوځي غوره عنعنې په توگه د ځينو ولسي نرخونو د ساتنې او پالنې لپاره بايد لازمي هڅې وشي.

د متن لنډيز:

پښتانه په کور، کلي او ولس کې د شخړو د هوارې لپاره يو لړ ټاکلي قوانين لري چې ((ولسي نرخونه)) يې بولي. دغه نرخونه که څه هم په قبيلوي کچه لږ و ډېر توپير هم سره لري، خو بيا هم په عامه توگه ډېرې گډې ځانگړنې لري چې دا زموږ د گډ کلتور او ملي عنعنو استازيتوب کوي. ولسي نرخونه چې د ولسي شخړو او لانجو په حل و فصل کې ډېر مهم او بنسټيز رول لري، په ولس کې د معلومو کسانو له خوا معمولاً د جرگو په ترڅ کې په عمل کې پلي کېږي، دغو کسانو ته ((نرخيان)) وايي.

۱- زده کوونکي دې متن په چوپټيا سره ولولي. وروسته دې د متن يوه برخه يو زده کوونکي په خپله خوښه د نورو په استازيتوب د ټولگي په مخکې په لور غږ ولولي.

۲- زده کوونکي دې په متن کې هغه کلمې په نښه کړي چې په ((ټ)) توري پيل شوي وي او هغه دې په مناسبو جملو کې وکاروي.

۳- زده کوونکي دې په دريو ډلو ويشل شي: يوه ډله دې په متن کې ((صفتونه))، بله ((نومونه)) او بله دې ((ضميرونه)) پيدا کړي او د هرې ډلې يو تن دې د نورو په استازيتوب هغه پرتهڅته وليکي.

۴- ځينې زده کونکي دې د ټولگي مخې ته راوبلل شي چې د ولسي نړخونو پر ارزښت او اهميت خبرې وکړي.

◆ له ځينو زده کونکو څخه دې وغوښتل شي چې د جرگې د عنعنې په اړه خپل نظرونه څرگند کړي.

۵- د دې لاندې پوښتنو په لړ کې دې د درس د موضوع په اړه د زده کونکو د پوهېدنې د کچې ارزونه وشي:

◆ ولسي نړخونه څه ته وايي؟

◆ څوک په ولس کې د پرېکړو واک او صلاحيت لري؟

◆ هغه څوک چې د نړخونو په وسيله په کور، کلي او ولس کې ستونزې او شخړې هواروي، خلک يې په کوم نوم پېژني؟

۶- د سمو ځوابونو له شمېرې څخه په پېنسل کرښه چاپېرې کړئ:

الف: په ولس کې ستونزې او شخړې هر څوک هوارولی شي.

ب: په ولس کې ستونزې او شخړې يوازې ((نرخيان)) او ((مړکچيان)) حل کوي.

ج: هيڅوک يې نشي هوارولی.

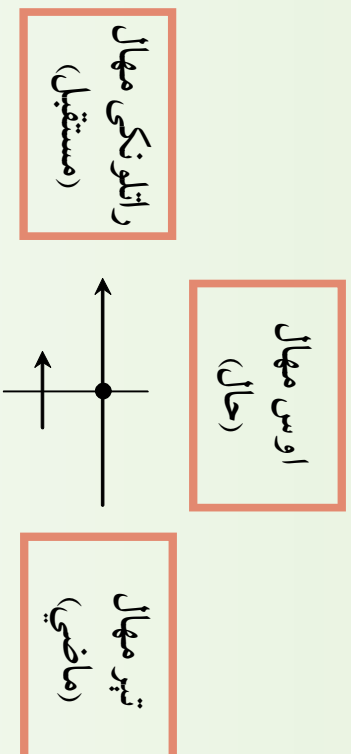

که چېرې د زده کونکو په سيمه کې کومه شخړه د جرگې په واسطه حل شوي وي د هغې په اړه دې معلومات تر لاسه کړي او د بلې ورځې په درسي ساعت کې دې خپلو ټولگيو الو ته پرې خبرې وکړي.

فعل: د جملې مهمه برخه

ژبه انسان ته یو الهی پیرزویښه ده چې په توله کې د وگړو ترمنځ د پوهونې او راپوهونې لپاره ډېره مهمه وسیله ګڼل کېږي.

له ژبې پرته زده کړه په اغېزناکه توګه ترسره کېدای نشي.

ژبه له بېلابېلو غږونو څخه جوړه ده چې له همدغو غږونو څخه د کلمې بېلابېل ډولونه (لکه: نومونه، صفتونه، ضمیرونه، ادات، فعلونه او نور) جوړېږي. تاسې د هغو زیاتره ډولونه په تېرو ټولګیو کې لوستي دي. د کلمو له دغو بېلابېلو ډولونو څخه جمله جوړېږي.

فعل د جملې ډېره مهمه برخه ده چې له هغې پرته جمله نه جوړېږي، دلته یې درپېژنو:

فعل هغې کلمې ته وايي چې په يوه زمانه يا ټاکلي وخت کې د يوه کار يا يوې پېښې په کېدو يا د يوه حالت په راڅرګندېدو دلالت کوي.
يا فعل د وينا هغه مهمه برخه ده چې له هغې پرته جمله نيمګړې بلل کېږي.

د فعل ډولونه:

په پښتو کې فعلونه ډېر ډولونه لري او له څو پلوه په بېلا بېلو ډولونو وېشل کېږي چې دلته يې ځينې ډولونه درېيزنو:

د معنا له مخې د فعل ډولونه:

فعل د معنا له مخې په دوو سترو ډولونو وېشل کېږي:

لازمي فعل او متعدي فعل

۱_ لازمي فعل:

هغه دی چې يوازې په فاعل پای ته رسېږي او مفعول نه لري.

لازمي فعل په تېره او نا تېره زمانه کې د جملې د فاعل لپاره ګردانيږي يا فعل له فاعل

سره سمون او مطابقت لري، لکه:

پلوشه لاړه.

زيرک راغی.

زه ځم.

مور ځو.

۲_ متعدي فعل:

هغه دی چې په جمله کې پر فاعل سربېره مفعول هم لري.

يا فعل په تېره زمانه کې د مفعول لپاره اړون مومي (ګردانيږي).

دغه اړون يې د شخص، عدد او جنس له پلوه ترسره کېږي، لکه په دې بېلګو کې:

بريالي خط وليکه.

احمد زه وليد لم.
احمد مور و ليدلو.

د زمانې له پلوه د فعل دو لونه:

فعل د زمانې له پلوه په درې ډوله دی:
يا په بله وينا: د فعل پېښېدل او د يو کار يا يو حالت واقع کېدل په درېو زمانو پورې اړه لري:

تېر مهال چې (ماضي) هم ورته وايي، اوس مهال چې (حال) يې بولي او راتلونکي مهال چې (مستقبل) يې نوموي.
دلته دا هر ډول په لنډه توگه درېژنو:

۱- تېر مهال (ماضي) فعل:

هغه دی چې د يو کار ترسره کېدو يا د يوې پېښې له پېښېدو څخه په تېر مهال يا زمانه

کې بيان کوي، دا لاندې ډولونه لري:

- مطلقه ماضي: ما خط وليکه.

ما ډوډۍ وخوره.

- استمراري ماضي: ما خټکې خوړ.

تا خط ليکه.

- نژدې ماضي: زه ورغلی يم.

دا راغلي ده.

ما ليک ليکلی دی.

- ليري ماضي: ما ليدلي وه.

تا ليک ليکلی و.

دی ورغلی و.

- احتمالي ماضي: مابه ليکلي وي.
تابه خوږلي وي.
بښايي مابه ليکلي وي.
گوزندي ده به ليدلي وي.

۲_ د حال فعل:

هغه فعل دی چې په اوسنۍ زمانه کې د يو کار يا يو حالت په ترسره کيدو دلالت کوي.

دا فعل د فعل په رښې پورې د فاعل د روستاږو (م، ي، و، ی، ي) په نښلو لو سره جوړېږي، لکه:

زه لیکم.

زه ځم.

ته لیکې.

ته ځې.

ته راځې.

موږ ځو.

موږ راځو.

تاسې لیکئ.

تاسو ځئ.

تاسو راځئ.

دی لیکي.

دی ځي.

دی راځي.

دوی لیکي.

دوی ځي.
دوی راځي.

د حال فعلونه دا لاندې ډولونه لري:

مطلق حال:

هغه فعل دی چې په اوسني زمانه کې د یو کار سرته رسېدل په عادي او مطلق ډول بیانوي او د کار دوام ونه لري، لکه:
ډوډۍ مې وخوړه.
خط مې ولیکه.

استمراري حال فعل:

د یو کار سرته رسېدل په اوس مهال کې د دوام په حال کې بیانوي، لکه:
باران وریږي.

لیک لیکم (یعنې د لیکلو په حال کې یم.)

الترامي (احتمالي) حال:

په اوسني زمانه کې د یو کار پېښېدل د تمنا، شرط او شک په ډول بیانوي، لکه:
ښايي لاړ شم، کاشکې راشي.

امر فعل:

هغه دی چې د یو کار د سرته رسولو غوښتنه کوي، لکه: لاړ شما، لاړشئ، راشما، راشئ، کښینه.
کښینه.
وخوړه.

و خورئ او نور.

نهی فعل:

د یو کار نه کولو هیله او غوښتنه کوي، لکه: مه ځه، مه ځي، مه راځه، مه راځي.

۳_ مستقبل فعل:

هغه فعل دی چې په راتلونکي زمانه کې د یو کار د سرته رسولو یا د یو حالت په بیانولو دلالت کوي.

په بله وینا: په راتلونکي زمانه کې د یو کار کېدل څرگندوي.

مستقبل فعل له اوس مهال (حال) فعل څخه د (به) ادات په زباتو لو جوړېږي، لکه:

زه به و لیکم.

ته به و لیکي.

زه به و څښم.

ته به و څښي.

دوی به و خوري.

تاسې به و خورئ.

مستقبل فعل دوه بڼې لري:

بشپړ، لکه:

و به لیکم، و به لیکي.

مجهول له بڼه، لکه: و به لیکل شي، و به کښل شي.

نابشپړ، لکه:

لیکم به ، لیکو به، .

مجهول له بڼه، لکه: خوړل کېږم به، غورځېږم به.

د متن لندیز:

فعل هغه کلمه ده چې په یوه زمانه یا ټاکلي وخت کې د یو کار یا یوې پېښې په کیدو دلالت کوي. له فعل پرته جمله نه جوړېږي او نیمګړې ګڼل کېږي. فعل ډېر ډولونه لري. د معنا له مخې یې مهم ډولونه لازمي او متعدي دي. د زمانې له مخې په تېر مهال یا ماضي فعل، او سمهال یا حال فعل او مستقبل یا راتلونکی فعل باندي وېشل کېږي چې دا هر یو ځانته نور بېل بېل ډولونه هم لري.

۱- زده کوونکي دې متن په چوپټیا سره ولولي، بیا دې څو تنه د نورو په استازیتوب د ټولګي په وړاندې متن په لور غږ ولولي. نور زده کوونکي دې په څېر سره غږ ونیسي.

۲- زده کوونکي دې په دوو ډلو ویشل شي، هره ډله دې څو فعلونه په نښه کړي. بیا دې د یوې ډلې استازی په نښه کړي فعلونه پر تخته وليکي، د بلې ډلې استازی دې هغه د اشخاصو له مخې په جملو کې وکاروي.

◆ په لاندې جملو کې د زمانې په لحاظ کوم فعلونه راغلي دي، په مقابل کې یې نوم په پېنسل وليکئ.

- ◆ زه پروڼ ښار ته تللی و.
- ◆ زلمی لیک لیکي.
- ◆ زلمی به ډوډی وڅوري.
- ◆ ما ډوډی خوړلې ده.
- ◆ ته به ښوونځي ته لاړ شي.

لاندې پوښتنو ته څو اېونه وړايئ:

۳- که چېرې په وينا کې فعل ونه کارول شي، څه ستونزه به پېښه شي؟

◆ د فعل له لوست څخه مو څه گټه تر لاسه کړه؟

◆ لازمي او متعدي فعلونه څه توپیر لري؟

۴- د دې لوست کومه برخه مو خوښه شوه؟ خبرې پرې وکړئ.

۵- په لاندې جملو کې لازمي او متعدي فعلونه په پېنسل په نښه کړئ:

◆ محمود احمد ته وویل:

زه کور ته نه شم تللی، پلار ته مې وایه چې موږ ته مې درمل راوړي.

◆ زه چې کور ته تلم په لاره کې یوې ماشومې په چپغو چپغو ژړل. ما پوښتنه ترې

وکړه چې ولې؟ هغې راته وویل: پر لاره وغورځېدم.

۶- دا لاندې جملې د فعلونو په مخکې او وروسته کولو سره سمې کړئ او سمه بڼه

بې په خپلو کتابچو کې ولیکئ:

◆ زه تللی وم ښوونځي ته.

◆ ما لیکلی و لیک په ښوونځي کې.

◆ ما خوږلی وه په کور کې ډوډۍ.

۷- دې لاندې پوښتنو ته ځواب وړايئ:

◆ فعل د زمانې په لحاظ په څو ډوله دی؟ نومونه یې واخلئ.

◆ که چېرې په یوه جمله کې زمانه بدلون ومومي، په فعل کې څه بدلون راځي؟

◆ له متن څخه پنځه فعلونه وټاکئ او د هغو لپاره نوې جملې جوړې کړئ.

څو داسې جملې دي و لیکي چې د اشخاصو او زمانې له مخې پکې فعل کارول شوی وي. په راتلونکي درسي ساعت کې دې د ټولگيو الو په وړاندې وړايي.

کار او زیار

دانړۍ پر کار ودانه ده او د انسان د کار، زیار او عمل یو پراخ ډگر دی. هغه شوک پکې په نیکمرغۍ او بریالیتوب ژوند کولی شي چې د کار د پیاوړی ځواک لري او په اغېزناکه توګه ترې ګټه اخلي.

■ که د یوري ټولنې وګړي کار ونه کړي او زیار ونه باسي، پخپله او ټولنه به له کومو ستونزو سره مخامخ شي؟

دانساني ژوند ارزښت په کار او زيار کې نغښتی دی . په دې خاورينه نړۍ کې چې وگړي د ژوندانه د وسيلو د تر لاسه کولو او برياليتوب لپاره هلې ځلې کوي، هغه څوک ښه پرمختيا کولی او درنښت موندلی شي چې دکار اوزيار په ځواک خپل شته والی وساتي اوپه دې وسيله ځان دزمانې له زيانونو څخه وژغوري . که څوک دخپل کار دسرته رسولو لپاره متي راونه تغاري، کار او هڅه ونه کړي، ډير ژر به يې بدن بې ځواکه، اوکمزوری شي.

کار دبدن توان او ځواک زياتوي، روح پاک او پياوړی کوي. په ژوندانه کې هغه څوک بريالی دی چې ځواکمن بدن لري. بې کاري تر ټولو ستره بلا ده. که يو څوک هر څومره بډای هم وي ، بايد له کار اوزيار څخه لاس وانهخلي، ځکه چې کار دژوندانه د هلو ځلو کارنده وسله ده اوبېکاري بدن بې ځواکه کوي . وگورئ که اوسپنيز ماشين هم دڅه مودې لپاره بېکاره پاتې شي، اوسپنې بې زنگ خوري اوکه هغه هرڅومره کلکې هم وي، دوخت په تېرېدو سره ماتېږي. که انسان هم خپل ژوند بېکاره تېروي، د وجود ماشين بې سست او ورو ورو له کاره لوېږي. دغسې وگړي هيڅکله هم له ژوندانه څخه خوند نه شي اخيستلای.

دامو بايد په ياد وي چې يوازي په يو کار پسې مخه کول او هغه تر لاسه کول کافي نه دي، بلکې هر څوک چې کوم کار تر لاسه کوي، په دې هڅه کې دې وي چې په هغه کې وړځ په وړځ ځواکمن او ښه پرمخ لاړشي او نوي تجربې پکې تر لاسه کړي .

هغه څوک چې دپانگې اوپيسو دنشتوالی په پلمه په کار پسې نه گرځي، ډيره لويه غلطې کوي. ځکه چې دهر چا رښتينې پانگه دهغه دبدن جوړښت، يعنې لاسونه، پښې، غوږونه، سترگې، عقلي، فکري او بدني ځواک دی چې ددغې خداي ﷻ ورکړې پانگې په سمې کار اچونې سره انسان هر څه کولی شي.

وايي چې يو غريب ديو هوښيار سړي په وړاندې له خپلې غريبۍ او بې وزلۍ څخه شکايت وکړ. هوښيار ورته وويل: غواړې چې سترگې ونه لرې اودلس لکو افغانیو خاوند اوسي؟

غریب وویل: نه!

هو ښار سوري ورته وویل: ښه چې داسې ده، نو ته پخپله ډیره لویه پانگه لري، دې ته نه یې چمتو چې له هغو څخه یوه د لس لکو افغانیو په بدل کې وپلوري، نو له غریبې او بیوزلې څخه ولې گیله اوفریاد کوي؟ خپله همدغه پانگه دې په کار واچوه، باور لرو چې له دې بې وزلې او غریبې څخه به ډېر ژر خلاص شي.

کله چې له کاره ستړي شي، دمه وکړئ، خو بیکاره مه گرځئ. له کار نه مخ مه اړوئ، په زړه کې به مو خامخا د کار او ژوند مینه راپورته شي.

کوم هوښیار سړي څه ښه ویلي دي: ((سهار دوخته چې چرگان ناري وهي، خلکو ته وایي چې: له خړبه پاڅیږئ، د کار پر لور وخوځیږئ.))
خو هغه کار چې کوو بې، باید یوازې خپله گټه په پام کې ونه نیسو، بلکې باید داسې کار وکړو چې هم موږ او هم نورو خلکو ته گټه ولري.

د متن لنډیز:

کار او زیار ستر ټولنیز ارزښت او اهمیت لري. که کار او زیار نه وای، د نړۍ دادو مړه ودانۍ او پر مختلفو ښه به څرنگه نه وای ترسره شوي. هغو ټولنو او هېوادونو چې اغیزناک کار ونه کړي، پر مختلفې دې او هغوی چې کار یې نه دی کړی، وروسته پاتې شوي دي. ویلای شو چې نیکمرغي او بریالیتوب په کار او زیار کې دي.

۱- له خو زده کونکو څخه دې وغوښتل شي چې د خپلې خوښې یو پارگراف د ټولگيو الو په وړاندې ولولي.

۲- زده کو ونکي دي له متن څخه څو فعلونه په خپلو کتابچو کې وليکي او هغه دي په بېلا بېلو زمانو کې په جملو کې وکاروي.

۳- داسې سيالي دي رامنځته شي چې يو زده کوونکی يو فعل پرتهڅه وليکي او له بل څخه دي وغوښتل شي چې هغه په يوه مناسبه جمله کې وکاروي.

۴- د لاندې جملو تش ځايونه دي په پنسل په مناسبو کلمو سره بشپړ کړي :

◆ زه هره ښوونځي ته ځم.

◆ زما وروپه لسم کې دی.

۵- لاندې جملې له مخامخ ليکل شوو کلمو او عبارتونو څخه په پنسل بشپړې کړئ:

◆ زموږ هېواد ډېرې کې يم

◆ زه په نهم توگي کوي

◆ کار او زيار انسان نيکمرغه تاريخي ودانۍ لري

۶- په دغه لوست کې مو د کار د اهميت او ارزښت په هکله څه ولوستل ؟ لنډې خبرې پرې وکړئ.

◆ ستاسې کوم کار او کسب خوښېږي او ولې ؟

◆ دکار او کسب خاوندان ولې په توله کې درناوي وړ وي ؟

۷- د مفهوم له مخې د سم ځواب له شمېرې څخه په پنسل کرښه چاپېره کړئ :

الف: څوک چې ډېر کار کوي، اقتصاد يې کمزوری وي.

ب: څوک چې کار نه کوي، د تولتي پړاو پړاو نه وي.

ج: څوک چې کار کوي، ژوند يې ښه او سوکاله وي.

زده کوونکي دي د مشهورو کارونو او کسبونو يو لست په خپلو کتابچو کې وليکي او د بلې ورځې په درسي ساعت کې دي يې تو لگيوالو ته ووايي.

او و م لوست

د اوښکو ارزاني

قيام الدين خادم د ملا حسام الدين زوى،
په ۱۳۲۵ هـ . ق. كال د ننگرهار ولايت
په كاهه كې زېږېدلى و. پياوړى عالم، كره
كتونكى، ليكوال او شاعر و. تر پنځوسو
زيات ځانگړي چاپ او ناچاپ اثار لري او په
سلگونو مقالې يې د هېواد په مطبوعاتو كې
خپرې شوې دي. د ۱۳۵۸ هـ . ش. د سنبلې
پر شپږمه نېټه مړ دى.

■ اوښكې له سترگو ولې او په كوم حالت كې بهېږي؟

اوښكې د انسان عاطفې حالت څرگندوي. په عمومي ډول د يو سخت درد او
ژور خپگان په نتيجه كې تر سترگو راښېږي چې د مقابل لوري له خوا يې بايد
په همدردۍ او خواخوږۍ سره ځواب وويل شي. په دې لوست كې د اوښكو د
ارزښت او اهميت په اړه د قيام الدين خادم ليكلې ادبي نثر لولۍ.

که غله او ارتزاقیات قیمته شي، نو د فصل په راوتلو رفع کېږي. که کالي او لباس قیمته شي، نو بیا هم څه نا څه گوزاره کېږي.

خلک وایي: ((برېنده لارې اوږې، وږې نه اوږې)).

که فېشنې شيان قیمته شي، نو قیمته دې شي ګنه ((تجمل بېل شی دی او زنده ګي بېل شی دی)) که اسعار قیمته شي، نو د یو د ولت په تصمیم بې علاج ممکن دی چې غیر ضروري او دویمه او درېمه درجه شیان نه له استعماله وغورځوي.

که دا ټول شیان په یوه سوبه ارزانه شي، د یو مملکت لپاره د رفاه او اسایش وسایل لاس ته راځي، اما اجتماعي سعادت او خوشبختي دغه وخت هم نه حاصلېږي. د ژوند سعادت او خوشبني د ماد پاتو په زیاتوالي او ډېروالي دومره اړه نه لري، لکه د ضمیر په ازادۍ او د روح په خوشحالی پورې. په ژوند کې خطرناک او مدھش حال دادی چې اوښکې ارزانه شي، وېره، دهشت او درد موجود وي او دوا نه وي.

په طب کې د هر درد، خوږ، پړه او ټپ علاج شته، مګر نه د زړه درد او زخم. د زړه د درد علاج په خپله د زړه درد دی او بس. د اوښکو د ارزانی علاج د پیسو د ارزانی غونډې نه دی چې د اقتصاد کوم ماهر بې علاج وکولای شي او نه د کرني متخصصان په دې کار پوهېږي.

بې دردي په یو قوم او جامعه کې داسې یو مرض دی چې په علاج بې فقط پیغمبران پوره شوي دي.

ای خدایه! موږ نه هغه زړونه واخله چې د مظلوم او بې وزلي له سترگو څخه په عبث توپیدو نکو مرغلرو نه خوښېږي او هغه لاس، پښې او ژبه مه راکوه چې بې لاسو او بې پښو ته صدمه رسوي او خلک ژروي.

((خیالي دنیا))

د متن لنډيز:

په لوست کې په دې خبرې شوي چې اوبښکې ځانگړی معنوي ارزښت او اهميت لري، هسې نه چې هغه يې قدره او بې ارزښته وگڼل شي او پاملرنه ورته ونشي. ټولنه بايد دومره بې رحمه او بې عاطفې نه وي چې د خلکو اوبښکې چې د درد او خواشيني استازيتوب کوي، بې قدره وگڼي. خلک خواخوږۍ او همدردۍ ته ډېره اړتيا لري. موږ بايد بې درده او بې تفاوته نه يو، بايد يو د بل په درد دردمند شو او د غمجنو او ویرجنو د اوبښکو د وچولو په فکر کې شو.

۱- د ښوونکي له خوا د متن تر لوستلو او لازمو څرگندونو وروسته دې څو زده کوونکي متن په لوړ مناسب غږ د ټولگيو الو په وړاندې ولولي.

◆ څو تنه زده کوونکي دې د خپلې خوښې يو يو پراگراف له متن څخه ولولي.

◆ زده کوونکي په دوو ډلو وويشي يوه ډله دې په متن کې مفردي کلمې پيدا کړي او بله ډله دې په متن کې جمع کلمې پيدا کړي، بيا دې له هري ډلې څخه يو يو استازی ليکل شوي کلمې د خپلې ډلې په استازيتوب د ټولگي په مخ کې ټولگيو الو ته وويي.

۲- په متن کې څو صفتونه پيدا او په مناسبو جملو کې يې وکاروي.

◆ د متن دويم پراگراف په خپلو کتابچو کې وليکي.

۳- ددې پوښتنو ځواب ووايي:

◆ ولې له سترگو څخه اوبښکې بهيري؟

◆ اوبښکې د څه شي استازيتوب کوي؟

◆ له بې وزلو او درديدلو سره څه ډول مرسته کولی شو؟

◆ زده کوونکي په دوو ډلو وويشي له هري ډلې څخه دې يو استازی له مظلومو

خلکو سره د مرستې په هکله خپلو ټولگيو الو ته خبرې وکړي.

۴- زده کو ونکي دي دوه دوه سره جوړه شي، يو دي د کتاب يو پراگراف وړايي، بل دي هغه د املاء په توگه وليکي. بيا دي هغه دواړه نوموړی پراگراف د کتاب له مخي سم کړي. بيا دي بل زده کوونکی هماغه شان يو بل پراگراف د املاء په توگه وړايي او د هغه جوړه ملگری دي يې وليکي او په پای کې دي دواړه هماغه ليکل شوی پراگراف د کتاب له مخي سم کړي.

۵- يو يا دوه زده کوونکي دي پخپله خوښه د يتيم يا بل درد يدي انسان حالت تمثيل کړي. بل زده کوونکی دي له هغه سره دخوځوځوځي او د مرستې دلاړو چارو په برخه کې خبرې وکړي. يا دي د خوځوځوځي نقش ترسره کړي.

۶- زده کوونکي دي يو يو پورته شي او د درس په مفهوم دي خبرې وکړي .
◆ خو زده کوونکي دي د ټولگيوالو په وړاندې د هغې مرستې په هکله خبرې وکړي چې کله يې له چا سره کړي وي.

۷- لاندې جملې په خپله خوښه په پينسل بشپړي کړئ :

◆ ما پرون د يو يتيم ماشوم پاکې

◆ له پيو زلو او ځوړيدلو وگړو سره پکار ده .

۸- زده کوونکي په دوو ډلو ويشئ، د "الف" ډله دي لاندې جملې ته انکشاف ورکړي: مونږ بايد د يو درېدلي انسان اوښکې وچې کړو.....
د ب ډله دي لاندې جملې ته انکشاف ورکړي:

شتمنو ته لازمه ده چې له بې وزلو سره مادي او معنوي مرستې وکړي.....

زده کوونکي دي له دردمنو او ځوړيدلو وگړو سره د مرستې او خوځوځوځي په اړه يوه کيسه ډوله ليکنه وکړي. بله ورځ دي هغه په درسي ساعت کې د ټولگيوالو په وړاندې ولوې.

ایتم لوست

ملي ارشيف

■ تاسې د دې پورته ودانۍ په هکله څه معلومات لرئ؟

■ لرغوني ليکلي او چاپي اثار ولې، چېرې او د څه لپاره ساتل کېږي؟

د لرغونو په لاس کښلو او چاپي کتابونو، د واکمنانو د فرمانونو، ليکونو او تاريخي سندونو د ساتنې لپاره بايد داسې يو ځانگړی ځای وي چې هغه پکې د يو ارزښتمن فرهنگي ميراث په توگه خوندي وساتل شي. دغه د خوندي ساتنې ځای ته ارشيف وايي. موږ هم په خپل هېواد کې دغسې يوه ځانگړې اداره لرو چې ((ملي ارشيف)) نومېږي، دلته يې درېېزئو.

د نړۍ په هر هېواد کې داسې ودانۍ ځانګړې شوي وي چې په هغو کې د واکمنانو فرمانونه، لاس کښلي (خطي) او چاپي کتابونه، تاريخي رسمي او ځانګړي سندونه، ليکونه، د انځورګرۍ پاڼې او نور خوندي ساتل کېږي. دغې ودانۍ يا ادارې ته ارشيف ويل کېږي.

زموږ په هېواد کې له څو لسيزو راهيسې دغه ډول بوه ودانۍ شته چې ملي ارشيف يې بولي.

د ملي ارشيف اوسنۍ ودانۍ چې د کابل ښار په سالنگ واټ کې واقع ده، د امير عبدالرحمن خان د واکمنۍ د زمانې ده. نوموړي امير هغه د خپل زوی شهزاده حبيب الله خان د کار لپاره جوړه کړې وه. دا ودانۍ چې دوه پوړه ده، لومړۍ پوړ يې تر ځمکې لاندي دوه سالونونه او لس خونې لري، د محمد داؤد خان د جمهوريت په لومړيو (۱۳۵۲ هـ.ش) کې د ملي ارشيف لپاره ځانګړې شوه او د عامه کتابتون تر ادارې لاندي يې فعاليت پيل کړ، خو ملي ارشيف په رسمي توګه د اطلاعاتو او فرهنگ د وزارت د يوې ځانګړې فرهنگي ادارې په توګه په ۱۳۵۹ هـ.ش کال پرانيستل شو.

د دغې ادارې د فعاليت له هماغه لومړيو څخه د تاريخي سندونو، ليکونو، د کتابونو د خطي او چاپي نسخو او نورو هنري انځوريزو اثارو پېرودل او راټولول پيل شول. په لومړي ګام کې هغه ليکلي او چاپي تاريخي او هنري اثار چې د کابل په عامه کتابتون او نورو دولتي ادارو کې موجود وو، په ملي ارشيف کې ځای پر ځای شول او بيا د هغې لپاره د هېواد له ګوټ ګوټ څخه اړوند اثار راوړل شول چې دا لړۍ ترننه هم روانه ده او له يوې ورځې څخه يې بلې ته د اثارو شمېره زياتېږي.

اوس زموږ په ملي ارشيف کې ډېر ارزښتناک اثار خوندي دي. ټول هغه اثار چې اوس زموږ په ملي ارشيف کې خوندي دي، د اسلامي دورې له پيلامي څخه په راوړسته پېړيو پورې اړه لري. تر ټولو لرغونې لاس کښلې (خطي) نسخه چې په ملي ارشيف کې خوندي ده، هغه د قرآن کریم پنځه پارې دي چې د هوسۍ پر پوستکي ليکل شوي او ليک يې د حضرت عثمان وخت ته منسوب ګڼل شوی دی. بل لرغونی سند د تيموري

دوري د نو ميايي واکمن سلطان حسين باقرا فرمان دی چې په (۹۰۱ هـ . ق .) کال په نستعلیق لیک لیکل شوی، او س په ملي ارشیف کې خوندي دی.

زموږ په ملي ارشیف کې او س د کتابونو په زرگونو خطي او چاپي نسخې، تاريخي سندونه او انځوریز لاس کښلي کتابونه او پاڼې خوندي دي. په دغو لاس کښلو نسخو کې یوه هم د پښتو د پراختیا ادبي کتاب ((پته خزانة)) نومېږي چې د هغې په تر لاسه کېدو سره پښتو لیکلی ادب د دویمې هجري پېړۍ نیمایي ته رسېږي.

د افغانستان ملي ارشیف له ډېرو زیاتو لرغونو او تاریخي چاپي او لاس کښلو سندونو او اثارو سره له ستر ملي او نړیوال ارزښت څخه برخمن دی او د ((سواریکا))^(*) یا د ارشیفونو د نړیوالې مؤسسې د غړیتوب ویاړ یې هم تر لاسه کړی دی.

د تاریخي، علمي، ادبي او نورو اثارو د خوندي ساتنې ادارې (ملي ارشیف) دېدای کولو لپاره باید هر اړخیزې هلې ځلې وکړو او یوه ملي دنده یې وبولو.

د متن لنډیز:

ملي ارشیف زموږ په هېواد کې د لرغونو لاس کښلو او چاپي اثارو، تاریخي سندونو او لیکونو د خوندي ساتنې ځانګړې اداره ده چې له تاسیس کېدو یې څو لسيزې تېرېږي او او س د زرگونو خطي او چاپي کتابونو، سندونو او نورو اثارو په لرلو سره له ملي او نړیوال اعتبار څخه برخمنه ده.

- سواریکا: د ارشیفونو یو نړیوال تنظیم یا مؤسسه ده چې د ډېرو هېوادونو ملي ارشیفونه یې غړیتوب لري.

۱- خو زده کو ونکي دي دا لاندې معلوما تي جملې د خپل ټولگي په وړاندې په لوړ غږ و لولي:

◆ په ملي ارشيف کې تاريخي ليکلي اثار له خرابېدو او ورکېدو څخه خوندي ساتل کېږي.

◆ د ملي ارشيف اوسنۍ ودانۍ د امير عبدالرحمن خان د واکمنۍ په کلونو کې نوموړي امير د خپل زوی حبيب الله خان د کار لپاره جوړه کړې وه.

◆ ملي ارشيف د داود خان د جمهوريت په لومړيو (۱۳۵۲ هـ. ش.) کال کې د عامه کتابتون تر ادارې لاندې رامنځته شو.

۲- زده کوونکي دي په کتارونو ویشل شي. يو کتار دي په متن کې د پښتو (ی) گانې په نښه کړي، دويم کتار دي ضميرونه او دريم کتار دي فعلونه په نښه او پخپلو کتابچو کې وليکي. له هر کتار څخه دي يو تن هغه د نورو په استازيتوب پر تخته وليکي.

۳- دي لاندې پوښتنو ته ځوابونه ووايست:

- ◆ ملي ارشيف څه ارزښت او اهميت لري؟
- ◆ په متن کې د کومو شخصيتونو نومونه ياد شوي دي؟
- ◆ د ملي ارشيف د لا بديني لپاره څه کولی شو؟

زده کوونکي دي پخپل کور وکلي کې د پخوانيو قلمي (لاس کښلو) کتابونو او نورو پخوانيو سندونو د شته والي او د هغو د ساتنې د څرنگوالي په اړه معلومات راغونډ او هغه دي په بل پښتو درسي ساعت کې د خپلو ټولگيو الو په وړاندې وولي.

عادل و اکمن

■ تاسو د عدالت په باب کومه کیسه اورېدلې ده؟

عدل او انصاف له ډېرو سترو او غوره اسلامي، ټولنیزو او بشري ځانګړنو څخه ګڼل کېږي، موږ ته پکار دي چې په هېڅ حالت کې د عدالت تله له لاسه ونه غورځوو.

دلته مو په دې لوست کې د نوښتوران عادل د عدالت یوه بېلګه د کیسې په بڼه تاسې ته خوښه کړې ده. دا کیسه مولوي احمد لیکلې او په (ګنډېچ پښتو) کتاب کې خوندي ده.

زور ورتنه نه ښايي چې په کمزوري باندې خپل زور وازمائي، که څه هم کار يې خرابيږي. وايي چې د روم پاچا، نو شېروان پاچا ته استازي لېږلی و، کله چې هغه دربار ته ورسېد، گوري چې يوه لويه ماني ده، پاچا پکې په تخت ناست دی او نور اميران او وزيران په څوکېو ناست دي. استازي چې شاوخوا وکتل، په دغې ماني کې يو ځای ورتنه کوږ ښکاره شو. له يو سړي څخه يې پوښتنه وکړه چې دا ځای ولې کوږ دی؟ هغه ورتنه وويل چې دا د يوې بوډۍ کور و. په هغه وخت کې چې پاچا دا ماني جوړوله، نو هغې بوډۍ ته يې وويل چې دا کور په ما خرڅ کړه، مگر د هغې رضا او خوښه نه وه، پاچا په زور سره دا کارونه کړ، نو ځکه دا ځای په دې ماني کې کوږ پاتې شوی دی. استازي وويل چې رښتيا خبره داده چې دا کوږ والی ډېر ښه دی، له هغه سموالي نه چې په ظلم ترسره شوی وي، حق او انصاف دادی چې دا کار نه په پخوا زمانه کې چا ويلی دی او نه مې وروسته گومان کېږي چې کوم پاچا به دا کار وکړي.

پاچا چې د قصد دا خبرې واورېدلې، ډېر خوشحاله شو، انعام او ډالۍ يې ورته ورکړه او په ډېر عزت سره يې رخصت کړ.

د متن لنډيز:

په کيسه کې د نوميالي عادل واکمن نو شېروان د عدالت يوه پېښه بيان شوې چې نوموړي څنگه د خپلې ماني د جوړولو پر مهال د زور زياتي پر ځای له عدالت او انصاف څخه کار اخيستی دی. د خپلې ماني يوه برخه يې کړه پرېښې، خو ډيوې خواري او ښوولې ښځې حق يې په زور نه دی لاندې کړی.

مولوي احمد د پښتونخوا د هشتمنفر د تنگي او سيدونكي، د پښتو د معاصر، ساده او روان نثر له بنسټ اېښودونكو څخه گڼل كېږي. ځينې ليكلي كتابونه ترې راپاتې دي. په هغو كې يو ډېر مشهور اثر يې ((گنج پښتو)) دی چې لومړی ځل په ۱۸۷۲ م. كال كې چاپ شوی دی. مولوي احمد په ۱۳۰۰ هـ. ق. كال مړ دی.

۱- څو تنه زده کونکي دي دغه کیسه د ټولگي په وړاندې په لوړ غږ ولولي.
۲- که د زده کونکو له ډلې څخه د عدالت په اړه د چا کومه بله کیسه زده وي، پخپله خوښه دي هغه د ټولگي په وړاندې وایي.

۳- دا لاندې لغتونه د خپلمنځي نږدېوالي له مخې په بېل بېل کتار کې په پښل و لیکي:

احمد، توتکی، کتاب، زلمی، کوټره، قلم، نوښروان، کتابچه، توتی.

احمد.....

.....

.....

◆ لاندې جملې په پښل په مناسبو کلمو بشپړې کړئ:

◆ نوښروان یو ډېر..... و.

◆ د روم د پاچا استازي له..... څخه د مانی د کوږوالي په اړه پوښتنه وکړه.

◆ پاچا چې د قاصد خبرې واوړېدې.....شو او.....نې ورته ورکړ.

۴_ لاندې پوښتنې ځواب کړئ :

♦ د نوښتوران د ودانۍ يوه برخه ولې کړه جوړه شوې وه؟

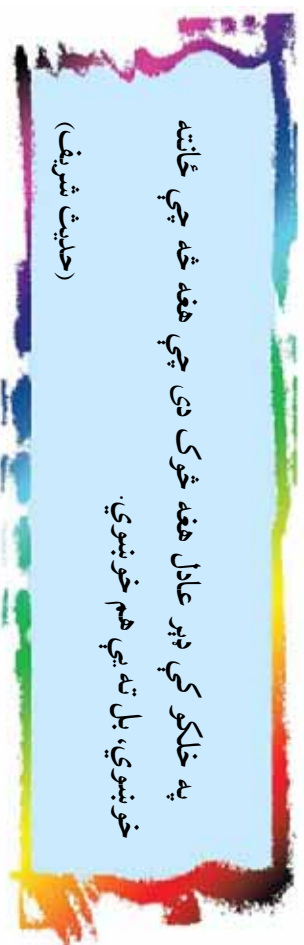
♦ دروم د پاچا استازى چې د مائى د کوروالي په علت پوره شو، څه يې وويل؟

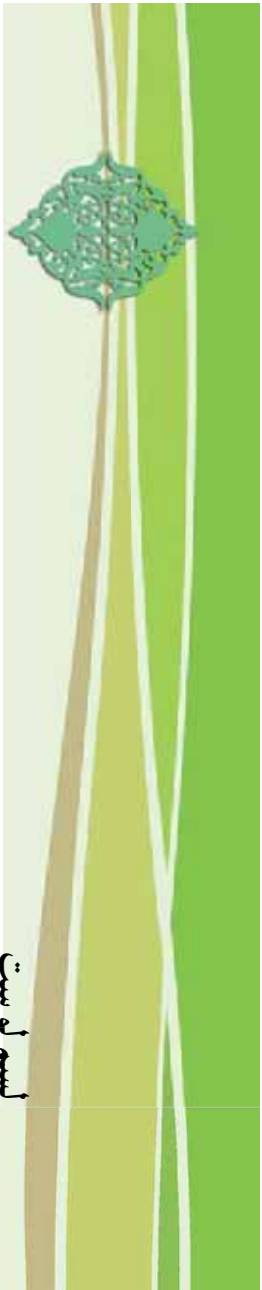
۵- لاندې مفردې کلمې په خپلو کتابچو کې په جمع او جمع په مفرد و اړوئ او په مناسبو جملو کې يې استعمال کړئ :

مفرد	جمع
سرى	هلاکان
گل	قلمونه
لوست	ميزونه
کور	نچونې

زده کونکي دې د کيسو ځينې کتابونه مطالعه کړي او له هغو څخه دې د عدالت او انصاف په باب يوه يوه کيسه په خپلو الفاظو په لنډون سره وليکي. که يې پخوا هم داسې کومه کيسه مطالعه کړې يا اوريدلې وي هغه دې په څو جملو کې وليکي. په بل پښتو درسي ساعت کې دې يې ټولگيوالو ته ووايي.

لسم لوست

عبدالرؤف بېنوا

■ تاسې د هېواد له او سنیو نومياليو ليکوالو او شاعرانو څخه د چا نو موندنه اورېدلي او د هغو کتابونه مو لوستي دي؟

د پښتو ادب په معاصره دوره کې څو ډېرې نو ميالۍ او مخکښې ادبي څېرې لرو چې هغوی د پښتو ژبې او ادب د ودې او پرمختيا په لاره کې د ستاينې وړ خدمتونه او نه هېرېدونکې هلې ځلې کړي دي. له دغو نومياليو ادبي څېرو څخه يو يې عبدالرؤف بېنوا دی چې په دې لوست کې يې درېښنو.

عبدالرؤف بېنوا د مفتي عبدالله زوی، په ۱۲۹۳ هـ. ش. کال په کندهار کې زېږېدلی و. لومړنۍ زده کړې يې د کورنۍ او سيمې له ديني عالمانو څخه وکړې او بيا يې د خپل ځانگړي ذوق او علاقې له مخې د ديني او ادبي علومو او فنونو مطالعې ته دوام ورکړ. د ځوانۍ په لومړيو کې يې په شعر ويلو او ليکوالۍ پيل وکړ، ډېر ژر يې د خپل پياوړي استعداد له مخې په دغه ډگر کې د پرمختگ پړاو ونه ووهل او د شاعر او ليکوال په توگه وپېژندل شو.

په ۱۳۱۷ هـ. ش. کال د هېواد پلازمېنې (کابل) ته راغی او د وخت د ډېرې مشهورې علمي او فرهنگي ادارې ((پښتو ټولنې)) غړی شو. بيا وروسته د کابل مجلې مدير شو. څو کاله يې دغه دنده په ډېر برياليتوب سره ترسره کړه، بيا د پښتو ټولنې مرستيال او څه موده وروسته د پښتو ټولنې لوی مدير شو. په همدغو وختونو کې څه وخت د هېواد ورځپاڼې مسوول چلوونکی هم و. په ۱۳۳۵ هـ. ش. کال د کابل راډيو د رياست چارې ورسپارل شوې. څو کاله وروسته په مصر کې د افغانستان د سفارت مطبوعاتي استازی او بيا د دويم ځل لپاره د کابل راډيو رئيس شو. ورپسې د ولسي جرگې وکیل او په ۱۳۴۶ هـ. ش. د اطلاعاتو او کلتور و زېر شو.

وروستۍ رسمي دنده يې په لېسيا کې د افغانستان د سفير په توگه وه چې له هغه ځايه امريکا ته جلا وطن شو. د سرطان د ورپېښې ناروغۍ له امله په ۱۳۶۳ هـ. ش. کال په نيويارک کې مړ او هلته خاورو ته وسپارل شو.

د قبر پر شنناخته يې خپل دا شعر د وصيت په توگه ليکل شوی دی:

زما هليوڼه به در ورځ و خپل وطن ته
مړ بلبل به رسوځ و خپل گلشن ته
ببخوځ به ما په پاک افغانستان کې
د پرديسو ننگياليو په جهان کې
زما پر شناخته به ليکۍ زلميو دا:

((دلته بنڅ دی پردیس شوکی بڼو))

عبدالرؤف بېنوا پیاوړی لیکوال، شاعر، مؤرخ او هېوادپال سیاستوال و. د شعر او ادب، سیاست او تاریخ په بېلا بېلو برخو کې یې لیکل کړي دي. په سلگونو مقالې او شعرونه یې د هېواد په مطبوعاتو کې خپاره شوي او په لس گونو علمي، ادبي، تاریخي او سیاسي اثار یې د ځانگړو کتابونو په بڼه چاپ شوي دي. په خپلې مورنۍ ژبې پښتو سرېږه په عربي، اردو او انګلیسي ژبو بڼه پوهیده او په دغو ژبو کې یې لیکنې او ژباړې هم کړي دي.

د چاپ او ناچاپ کتابونو شمېر یې له ۵۰ څخه زیات دی. دلته یې د ځینو اثارو نومونه اخلو: او سنی لیکوال (۱- ۲- ۳- ټوکه)، د افغانستان نوميالي (۱- ۲- ۳- ۴- ټوکه) میریس نیکه، پريشانه افکار (د شعرونو ټولگه)، د شعرونو کلیات، زوړ گناهکار (د ډرامو ټولگه) د افغانستان تاریخي پېښې، د زړه خواله (ادبي لیکونه) او نور. یو شعر یې د بېلگې په توگه راوړو:

د غریب پالنه

چې وړوکي سره مور که
پاله وړوره سره وروړوړ که
داسې کړه له غریبانو
هر غریب پر اوږه سمور که
هوښیاري شرافت نه دی
چې له وړکو سره زور که
له انصاف له عدله لیرې
چې د کونډو سره سر تور که
د هغو زړگی به خور شي
د یتیم زړگی چې خور که
د خپل قام رنځور په شا که
تاته کوم هوښیار پیغور که

چې دانه کوي ئې نومه
پرې گومان دغله او چور که

د عبدالرؤف بينوا لنډه ادبي ټوټه:

گرانه ملگريه!

يو گل چې خومره ډېر رنگونه ولري ښکلا يې هم هومره زياته وي او چې خومره
مخونه ولري هغومره د ستاينې وړ وي، خو يو انسان که دوه رنگه شو يا يې ځان دوه
مخې وښوده نو نور يې مخ د کتو نه وي.

پوهان وايي: ((خنګه چې بې، هغسې ځان ښه او خنګه چې ځان ښې هغسې
اوسه.))

خو ځينې انسانان شته چې نه يوازې خو رنگه، خو بڼې او خو مخه لري، بلکې ورسره
خو ژبې يې هم په خوله کې وي. او د ماهر و اېکټرانو په څېر د خپل هر رنگ او هر مخ د
ښودلو لپاره مخصوصې صحنې لټوي او د خپلې هرې ژبې لپاره ځانته موقع گوري.

داسې انسانان د نورو په رنگ رنگېدل نه غواړي، خو د ځان د رنگ په بدلولو کې
دومره ماهر وي چې نور به خپل رنگ ژر غولولى شي. د مخونو په پېژندلو کې لاس
لري، خو د دوى د مخ پټه پېژندل د مصنوعي سپوږمۍ په اصلي ماهيت پوهېدلو غوندې
وي. دوى په خپله ژبه پسې نه گرځي، خو خپله ژبه د هر چا او هر ځاى د اقتضا سره سمه
گرځوي. دوى د هر مجلس د رنگ سره خپل رنگ بدلولى شي او د هر چا د خوب رگ
يې ځانته معلوم کړى وي. دوى په همدغه يوه ژبه غله ته وايي غلاکوه او د کور خاوند
ته وايي: کور ستانه.

ظالم ته د ظلم لاره ښيي او مظلوم ته د انتقام اخيستلو سترگوکونه وهي.
حاکم ته محکومين وي او محکومينو ته د حاکمانو په رنگ کې وړاندې کېږي. او که
ورته څير شو همدا دوه مخي، دوه رنگي کسان دي چې د ټولنې د طبقو ترمنځ د دې پر
عوض چې وحدت، يووالى او ښه نيت پيدا کړي، د هغوى په منځ کې د بدبينۍ، بدگمانۍ

او بدبښتی، توري پردي اچوي، که د حاکمې او محکومې طبقې ترمنځ واقع شي، دواړو خواوو ته داسې څرگندوي چې همدا دوی دي چې ددې دود و طبقو ترمنځ بې ارامي ساتلې ده، که دوی نه وي د هغوی ارامي به هم وېجاړه شي. حال دا چې که دا دوده مخي او دوده رنگي له منځه لرې شي، د طبقانو ترمنځ مستقیمه رابطه او مفاهمه ډېر ژر د دوی منځ ته صمیمیت او یو رنگي راوستلای شي.

نو گرانه ملگریه!

که غواړو چې د ښه او نیکمرغه ژوند سره مخامخ شو، لازمه ده چې ددې دوده رنگي، دوده مخی او دوده ژبی، څخه لومړی ځانونه وژغورو او بیا بې په ټینګه د مخنیوي لپاره زیار وباسو.

هر چاته او په هر مجلس کې چې څنګه یو، هغسې ځانونه وښو او چې څنګه ځانونه ښو هغسې و اوسو او دا مو ډاډ وي چې یوه ورځ نه یوه ورځ به ضرور د دوده مخو مخونه تور او د دوده رنگو رنگونه ورک او د دوده ژبو ژبي وچې شي، ځکه چې ((کوږد بار تر منزله نه رسېږي.)) او ((دوي هندوانې په یوه لاس کې اخیستی کېدای نه شي.))

د متن لندیز:

عبدالروف بېنوا د پښتو ژبې پیاوړی لیکوال، شاعر، مؤرخ او هېواد پال سیاستوال و. د خپل ژوند څو لسيزې يې د هېواد په علمي او فرهنگي ادارو کې خدمت کړی، په لس گونو ځانگړي کتابونه او په سلگونو مقالې يې چاپ او خپرې شوي دي.

عبدالروف بېنوا د پښتو په معاصرو شاعرانو او لیکوالو کې د لوړ ادبي مقام او دريځ څښتن دی.

۱- خو زده کو ونکي دي په خپله خوښه د متن يو يو پارگراف په وار سره و لولي.

۲- د متن په پای کې مو د پښتو له شعر څخه مفهوم و اخيست؟ په خپلو کتابچو کې يې وليکئ او هغه د ټولگي په وړاندې ولولئ.

۳- زده کوونکي دي متن په غور و لولي او په هغو کې دي صفتونه پيدا او په مناسبو جملو کې وکاروي.

۴- په متن کې مو ولوستل چې عبدالرؤف پښتو انوميالی ليکوال، شاعر، مؤرخ او هېواد پال سياستوال و. ستاسې د نوموړي کوم اړخ ډېر خوښېږي خبرې پرې وکړئ؟

◆ ليکوال په ټولنه کې څه ارزښت لري؟

۵- دا لاندي نيمگړې جملې په پنسل په مناسبو کلمو سره بشپړې کړئ:

◆ عبدالرؤف پښتو د پښتو ژبې يو نوميالی..... و.

◆ عبدالرؤف پښتو په..... کې مې.

◆ عبدالرؤف پښتو له..... زيات چاپ او ناچاپ کتابونه لري.

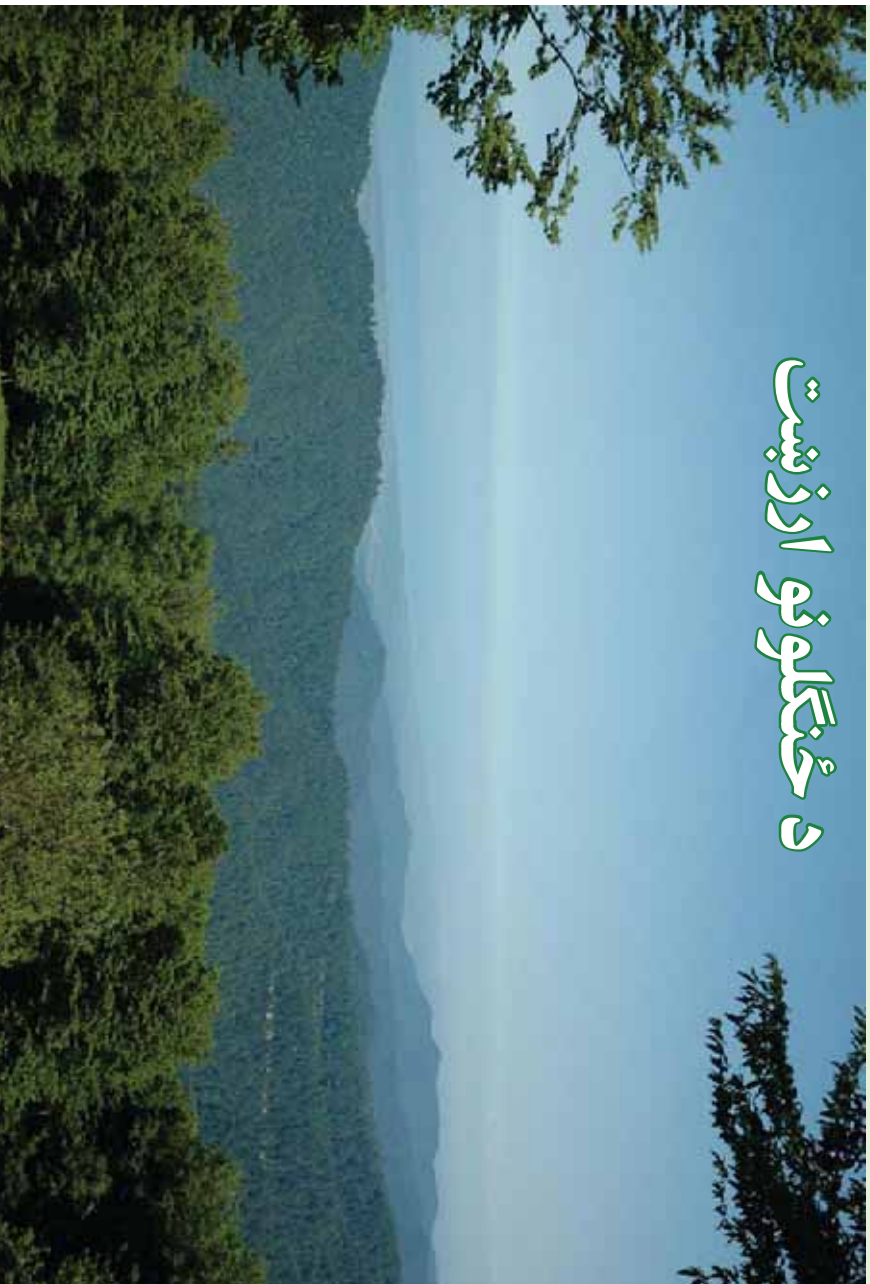
۶- ځينې زده کوونکي دي د ټولگي مخې ته راوبلل شي چې د پښتو اد نثر (گرانه ملگريده) مفهوم په خپلو الفاظو کې ټولگيو الو ته بيان کړي.

زده کوونکي دي د خپل کور و کلي يا سيمې او ښار د کوم شاعر لنډ ژوند ليک او د شعر يوه بېلگه وليکي. په راتلونکي پښتو درسي ساعت کې دي يې ټولگيو الو ته ولولي.

د ځنگلونو ارزښت

■ تاسې له ځنگلونو سره اشنا یاست ؟

■ ځنگلونه څه گټې لري ؟

ځنگلونه سربېره پر دې چې دسون، د کورونو د پوښلو او د کرکيو او دروازو د جوړولو لپاره د اړتیا وړ لږگي برابروي او همدا راز د هوپه پاکوالي، د ښکلي چاپیریال او طبیعي منظر و په رامنځته کولو کې هم ستر ارزښت او اهمیت لري. دلته په دې لوست کې د ځنگلونو په گټو او ارزښتونو خبرې کوو.

افغانستان يو غرنی هېواد دی چې زیاته برخه یې غرونو نیولې ده. له دغو غرونو څخه ځینې یې په گڼو وڼو او بوټو پوښلي دي چې هغو ته طبیعي ځنگلونه وايي. له دغو ځنگلونو څخه که له یوې خوا د ودانیو د پوښلو، کرکيو، دروازو او نورو ضروري شیانو د جوړولو لږگي برابر وي، له بلې خوا یې له لرگیو څخه د سون د توکو په توگه هم کار اخلي.

د ډول ډول مېوو او کورنیو څارویو د روزنې لپاره ځنگلونه وړ چاپیریال جوړوي. د وحشي حیواناتو او ډول ډول الوتونکو د استوگنې لپاره یو ډېر مناسب ځای گڼل کېږي. ځنگلونو ډېرې ښکلې او په زړه پورې طبیعي منظري هم جوړې کړې دي. باید ووايو چې د ډېرو لوړو او ټیټو غرونو دشته والي په لنډول زموږ د هېواد د ځنگلونو شمېره او سیمې ډېرې نه دي. د هېواد په مرکزي او شمالي برخو کې د هندوکش د لوړو غرونو لړۍ دي چې تل په واورو پټې وي او د ځنگلونو د رامنځته کېدو لپاره وړتیا نه لري. بیا هم کوم ځنگلونه چې همدا اوس زموږ په هېواد کې شته، که یې په سمه توگه ساتنه، څارنه او پالنه وشي او د یوې ملي شتمنۍ په توگه ورڅخه مناسبه گټه واخیستل شي، تر ډېره زموږ د خلکو اړتیا وي پوره کولای شي او د ملي اقتصاد په پیاوړتیا کې ډېره ارزښتناکه ونډه ترسره کولای شي.

زموږ د هېواد د ځمکې ټوله دوه میلیونه هکتاره شاوخوا ساحه ځنگلونو پوښلې ده. دغه ځنگلونه په ټول هېواد کې یو شان نه دي. د بېلگې په توگه د پکتیا، کونړ او بادغیس په ولایتونو کې دغه کچه لوړه ده، خو په مرکزي او جنوب لویدیځو سیمو کې بیا هېڅ ځنگل نشته.

د کونړ او پکتیا په ځنگلونو کې د نېتر، څېړۍ او ښوون ډېرې ونې شته چې ډېر اقتصادي ارزښت لري. د بادغیس په ځنگلونو کې د پستي ځنگلونه شته دي چې د پستي خوندوره مېوه ترې لاس ته راځي. په ننگرهار، لغمان، نورستان او نورو سیمو کې هم ځنگلونه شته دي.

که ځنگلونه له یوې خوا ستر اقتصادي ارزښت لري، نو له بلې خوا د چاپیریال او هوا

په پاک ساتلو او د سیلابونو په وسیله د پېښېدو نکو زیانونو د مخنیوي لپاره هم ډېر مهم دي. موږ ته لا زمه ده چې د یوې ارزښتناکې ملي شتمنۍ په توګه یې د ساتنې او څارنې لپاره هلې ځلې وکړو. پر طبیعي ځنګلونو سربېره د هېواد په زیاترو سیمو کې مصنوعي ځنګلونه وکړو او ونې روزو چې د استوګنې چاپېریال مو ښکلی، هوایي تازه او په زړه پورې شي .

د متن لنډيز:

زموږ هېواد غرنی دی، له همدې امله په ځینو سیمو کې ډېر ګڼ او پراخ ځنګلونه لري. دغه ځنګلونه په اقتصادي او سوداګریز ارزښت سربېره د هوا په پاکوالي او د ښکلو طبیعي منظر په رامنځته کولو کې د ستاینې وړ ونډه لري. ځنګلونه د سیلابونو مخنیوی کوي او موږ له طبیعي مصیبتونو څخه هم تر یوه حده ساتي. د ملي شتمنۍ په توګه یې باید ساتنه او څارنه وشي.

- ۱- زده کوونکي دې متن په چوپټیا سره ولولي، بیا دې نور زده کوونکي د متن یو یو پاراګراف په لوړ غږ، د نورو ټولګیوالو په وړاندې ولولي .
- ۲- زده کوونکي دې په خپلو کتاپچو کې د کتاب له متن څخه د ځنګلونو ګټې وليکي او بیا دې په وارسره د ټولګیوالو په وړاندې ولولي.
- ۳- یو یو زده کوونکی دې د ټولګي مخې ته راوغوښتل شي چې په لنډه توګه د هېواد د بېلابېلو ځنګلونو سیمې ونښي او د ځنګلونو د اهمیت په هکله خبرې وکړي.

◆ پورته عكسونو ته وگورئ او د ځانگړنو په هكله يې څو كرښې په خپلو كتابچو كې وليكئ:

- ۴- دې لاندې پوښتنو ته ځوابونه وړايئ :
 - ◆ ځنگلونه څه ته وايي ؟
 - ◆ ځنگلونه د چا مال بلل كېږي ؟
 - ◆ تاسې د هېواد د ځوانانو په توگه د ځنگلو د ساتنې او څارنې لپاره څه وړانديزونه لري.

- ۵- دا لاندې جملې ولولئ چې په كومې زمانې (اوس مهال - تېر مهال او راتلونكي مهال) پورې اړه لري، په چوكاټ كې يې په پېنسل وليكئ :
 - ۱- زه پر ورسېركال د كونړ ځنگلونو ته تللى وم .
 - ۲- زه ځنگل ته ځم .
 - ۳- زه به له خپل ورو سره د پكتيا د ځنگلونو ليدلو ته لاړ شم.

زده کونکي دې د ځنگلي ونو او د دوی په سیمو کې د موجودو ونو نومونه لیست کړي د پښتو ژبې په بل درسي ساعت کې دې هغه پوښتنو ته وایي.

دو لسم لوست

لوږې او روغتيا

■ تاسې له کوم ډول لوبو سره مينه لرئ ؟

■ لوبې څه گټه لري ؟

موږ به ټولنه او هېواد کې په سيمه ييزه، ملي او نړيواله کچه يو شمېر لوبې او ورزشونه لرو چې ډېر مينه وال لري. دغه لوبې نه يوازې دا چې غوره بوختيا وي دي، ډېرې روغتيايي گټې هم لري. دلته په دې لوست کې پر هغو خبرې کوو .

لوبي يوازي بوختيا او وخت تيرول نه دي، بلکې د ځوانانو لپاره ډېرې نورې گټې هم لري. د ځوانانو پټ استعدادونه راڅرگندوي او هغوی څيرک، کوربنښي، کارکوونکي، وخت پيژندونکي، زغمونکي او ژمن روزي.

لوبي سربېره پر يوې غوره بوختيا او پورته يادو شوو بنسټگنو، د بدن د روغتيا او سلامتيا لپاره هم ډېرې گټې لري. د هغو په ارزښت او اهميت بايد موږ پوه شو. پخوا به زياتره چاري او کسبون، لکه: ترکاڼي، اهنګري، يوې کول، لوکول او د کرنې نورې چاري د انسان د بدن او متو په زور او ځواک سرته رسېدلې.

تر ډېرو ليرې ليرې واټنونو به خلک پلي تلل، که څه هم دغه کارونه به د اړتيا له مخې ترسره کېدل، خو هغه په حقيقت کې يو ډول سپورت هم و.

اوس د عصري پرمختګونو له امله د ژونديۀ ټولو چارو کې ډېرې اسانتياوې رامنځته شوي دي. د کارونو لپاره لوی او واړه ماشينونه او د تګ راتګ لپاره ډول ډول وسيلې جوړې شوي دي، ځکه د انسان د بدني کار ډګر لږ او ډېر تنګ شوی دی. داچې د انسان د بدن غړي داسې ځانګړتيا لري چې که کار ترې وانه خيستل شي، سستېږي او که کار ترې واخيستل شي، ډېره ښه وده کوي او پياوړي کېږي.

هغه بېلا بېلې سيمه ييزې، ملي او نړيوالې لوبې، لکه: واليبال، فوټبال، ټينيس، باسکټبال، کرکټ، هاګي، ځغاسته يا منډې وهل، لاسپور وهل، وزن پورته کول، غېره نيول (پهلواني) وزلوبه، جمناسټيک او همدارنګه د ماشومانو ځينې سيمه ييزې لوبې، لکه:

پټ پټونی، رسی، لوبه، پندوس، چندری، د واوړو جنگ او داسې نور چې په ځانګړې يا ډله ييزه ترسره کېږي، لوبې ورته وايي.

لوبي ډېرې جسمي او روحي روغتيايي گټې لري. د لوبو کولو پر وخت د بدن غړي په حرکت راځي. بدن خو له کېږي او له هغو سره ډېر زهرجن مواد بهرته ورځي. د لوبو په بهير کې ساه ايستل ګړندی کېږي، بدن نوې او تازه هوا اخلي. روحي ستړيا له منځه ځي، زړه او بدن غښتلی کېږي. لوبي او ورزشونه د ځوانانو ترمنځ صميميت زياتوي او ان تردې چې د ملتونو ترمنځ سيالۍ په لوبو کې د دوستۍ او سولې فضا رامنځته کوي.

د لوبو او ورزش یوه بله ډېره مهمه گټه دا ده چې د انسان بدني استعدادونه او مهارتونه وده کوي، ذهني، اخلاقي او ټولنیزې ځانګړنې یې پالنه او روزنه مومي. د ډله ییزو لوبو له امله د لوبغاړو په خپلو کې د همکارۍ، او یو پر بل د باور او ملګرتیا روحیه پیاوړې کېږي.

تاسې باید د زده کړې د چارو ترڅنګ لوبو او ورزش ته هم مناسب وخت ورکړئ، په ځانګړو ډله ییزو لوبو او ورزشونو کې برخه واخلي چې بدن مو روغ رمت او د هر ډول جسمي او روحي کارونو سرته رسولو ته چمتو شي.

د متن لنډيز:

لوبې بوختیا او وخت تیرول نه دي، بلکې ډېرې نورې روغتيايي او ټولنیزې ګټې هم لري. اوس د فزيکي کار او فعالیت ډګر لږ او ډېر تنګ شوی او ډېر کارونه د ماشین په وسیله ترسره کېږي. د انسان بدن داسې ځانګړنه لري چې که کار ترې وانه چیستل شي، سستیږي، که کار ترې واخیستل شي، نو ډېر پیاوړتیا مومي. ددې لپاره د بېلا بېلو لوبو ترسره کول ډېر ضروري دي.

فعالیتونه

۱- زده کوونکي دې لومړی متن په چوپتیا سر و لولي، بیا دې ځینې زده کوونکي متن په لوړ غږ د ټولګیوالو په وړاندې ولولي.

۲- زده کوونکي دې په درېو برابرو ډلو ویشل شي: یوه ډله دې د لوبانو سیمه ییزې لوبې، دویمه ډله دې په ملي کچه منل شوې نړیوالې لوبې او درېیمه ډله دې د ماشومانو بېلابېلې لوبې لست کړي او بیا دې د هرې ډلې استازی هغه د ټولګي په وړاندې وړايي،

نور زده کوونکي دې هغه په خپلو کتابچو کې وليکي.

۳_ لاندې پوښتنو ته دې مناسب ځوابونه وليکي.

◆ لوبې او ورزش څه شی دی؟

◆ لوبې او ورزش روغتيا ته څه گټه لري؟

◆ لوبې او ورزش په ټولنيز لحاظ څه گټي لري؟

◆ که زموږ د هېواد لوبغاړي په نړيواله کچه په سياليو کې برياليتوب تر لاسه کړي،
تاسې ته څه احساس پيدا کېږي؟ څو تنه دي د ټولگي په منځ کې پرې خبرې وکړي.

۴_ په متن کې فعلونه په نښه او هغه په مناسبو جملو کې وکاروي.

۵_ زده کوونکي دې د عکس له مخې د لوبو په اړه خبرې وکړي.

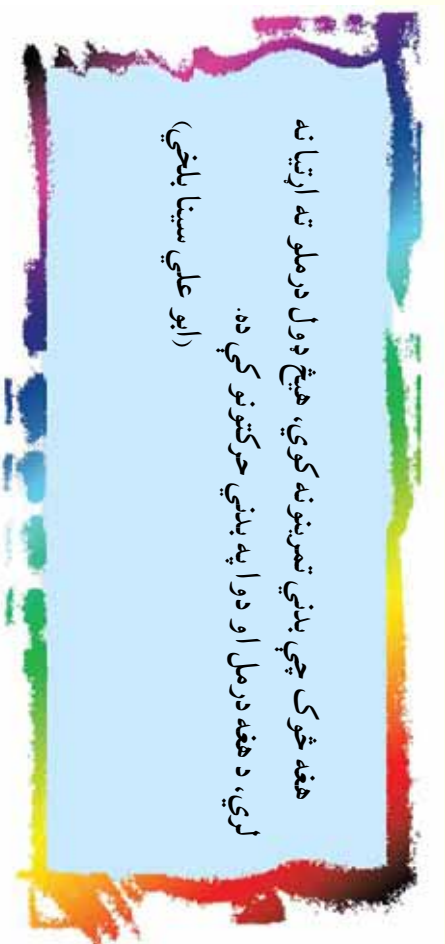

۶- د لاندې جملو خالي ځايونه په پينسل په مناسبو کلمو ډک کړئ :

- ◆ لوبې او ورزش ډېرې گټې لري.
- ◆ د واليبال لوبه د ترمنځ کېږي.
- ◆ وزلوبه زموږ د هېواد يوه ده.
- ◆ د لوبو او ورزش په ترسره کولو د انسان د بدن غړي کېږي.
- ◆ لوبې د لوبغاړو ترمنځ د او رامنځته کېدو سبب گرځي.

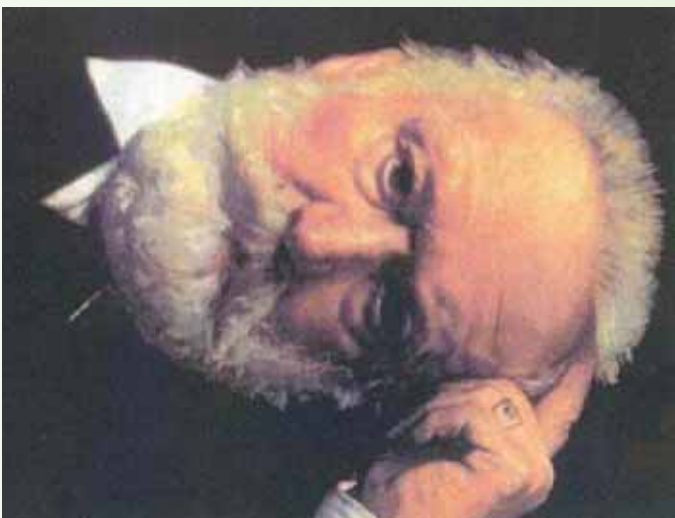

هرزده کونکي دې د خپلې خوښې يوې لوبې په اړه معلومات وليکي او هغه دې د پښتو ژبې په بل درسي ساعت کې تولاگيالو ته ورايي.

ويكتور هوگو

■ تاسو په نړيوالو ادبي شخصيتونو کې د چا نومونه پېژنئ؟

■ موز ته د نړۍ د ادبي نامتو څېرو پېژندل څه گټه لري؟

د نړۍ د ادبپالانو په تاريخ کې ډېرې ستړې ادبي څېرې شته چې د خپلو ارزښتناکو ادبي اثارو له امله يې نړيوال نوم او شهرت تر لاسه کړی دی. له دغو ادبي څېرو څخه د فرانسې نامتو ليکوال، ويکتور هوگو هم و چې د لوړو ادبي ارزښتمنو اثارو د ليکلو له امله يې زيات نړيوال شهرت په برخه شوی دی. دلته يې په دې لوست کې دريښتو.

پیاوړی لیکوال او شاعر ویکتور هوگو په ۱۸۰۲ م. کال د فرانسې په بیزانسون ښار کې زېږېدلی دی. پلار یې د پوځ لوړ پوړی دولتي چارواکی او جنرال و. د هوگو کورنۍ د ده تر زېږېدلو څه موده وروسته د بیزانسون له ښار څخه د پاریس ښار ته ولېږدول شو. هوگو د ځوانۍ پر مهال په شعر ویلو پیل وکړ. له ادیبانو او مطبوعاتو سره د زياتي مينې له کبله یې یوه مجله هم خپره کړه چې تر ۱۸۲۱ م. پورې یې خپرونو دوام وکړ.

د شعرونو لومړنۍ ټولگه یې تر خپرېدو وروسته د لوستونکو له ډېر تاوده هر کلي سره مخامخ شوه او ستره ادبي جایزه یې هم تر لاسه کړه. په ۱۸۴۳ م. کال د هوگو په ژوند کې هغه مهال بدلون رامنځته شو چې ځوانه لور یې مړه شوه. تردې وروسته هوگو له ادبیا تو څخه سیاست ته مخه وکړه.

کله چې ناپليون واکمن شو، ویکتور هوگو له هغه سره مخالفت پیل کړ. په پایله کې هغه اړ شو چې فرانسه پرېږدي. هغه لومړی بلژیک او بیا انگلستان ته لاړ.

ویکتور هوگو د انگلستان د جرسي په جزیره کې د استوګنې پر مهال د ((مجازات)) په نامه اثر ولیکه او په همدغه کال یې د خپلو شعرونو ټولگه د ((نندار چین)) تر سرلیک لاندې هم خپره کړه. نوموړی تر ۱۸۷۰ م. کال پورې هلته پاتې شو او خپل نور مشهور اثار د ((پېړیو حکایتونه)) او ((ښوایان)) یې ولیکل.

په ۱۸۷۰ م. کال هغه مهال چې په فرانسه کې جمهوري حکومت رامنځته شو، هوگو بیرته پاریس ته ستون شو. د فرانسې خلک تر ننه هغه ته د یو ستر ملي او ولسي لیکوال په سترګه ګوري. مشهورو اثارو یې نوم د نړۍ د ادیبانو په تاریخ کې د تل لپاره خوندي کړی دی. د هوگو اثار د نړۍ په ډېرو ژبو ژباړل شوي دي. ویکتور هوگو په ۱۸۸۵ م. کال د ۸۳ کالو په عمر له دې نړۍ څخه سترګې پټې کړې دي.

د متن لنډيز:

ويكتور هوگو د فرانسې نامتو ليکوال و چې د خپل ادبي شهکار ((بينو ايان)) په ليکلو يې ستر نړيوال نوم او شهرت تر لاسه کړی دی. په نړيوالو ادبياتو کې په ډېر لږ ليکوال په خپل وخت کې د ويكتور هوگو په څېر هر اړخيز نړيوال شهرت ته رسېدلي وي. د هوگو اثار په نړيوالو ژبو ژباړل شوي دي.

۱- خو زده کوونکي دې دنورو ټولگيوالو په استازيتوب متن په لوړ غږ ولولي.

◆ ځينې زده کوونکي دې د متن يو پاراگراف ولولي.

۲- زده کوونکي دې هغه لغتونه چې ښوونکي پر تخته ليکلي او معنا کړي دي، پخپلو کتابچو کې وليکي.

◆

خو زده کوونکي دې په تخته ليکل شوي لغتونه په مناسبو جملو کې وکاروي. ۳- زده کوونکي دې د خپل هېواد څو مشهورو ادبي شخصيتونو نومونه وليکي، ځينې دې هغه د ټولگيوالو په وړاندې وړايي.

۴- لاندې پوښتنو ته ځواب ورکړي:

◆ ويكتور هوگو څنگه نړيوال ادبي شهرت ترلاسه کړ؟

◆ ويكتور هوگو ولې او څه ډول له ستونزو سره مخامخ شو؟

◆ کومې پېښې د ويكتور هوگو په ژوند کې بدلون راوست؟

۵- د لاندې جمع نومونو مفرده بڼه په خپلو کتابچو کې وليکي، په مناسبو جملو کې يې وکاروي:

نومونه زده کوونکي شخصيتونه شاعران ادبپوهان

◆ د لاندې جملو سمه معنوي او املايي بڼه د هغو په وړاندې په پېنسل سره وليکي:

(هـوگو د انگلستان اوسيدونكى و .)

(هـوگو يو مشهور سوزاگر و .)

(هـوگو زوى و د يو جنرال .)

۶- هر زده کونكى دې د خپل څنگ تولاگيوال ته له متن څخه يوه برخه د املاء په

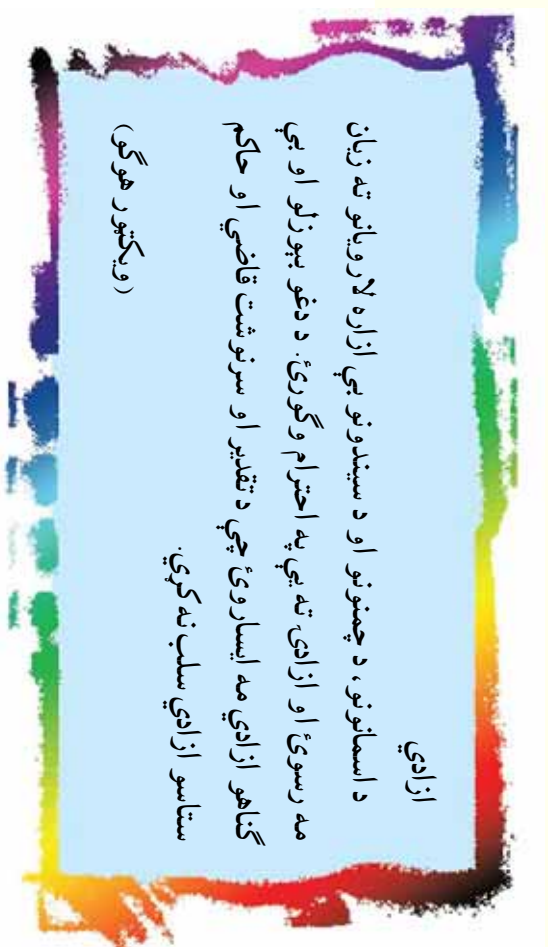
توگه و وايي او بيا دې هغه د کتاب له مخې سمه کړي.

۷- په لاندې کلمو کې نومونه، صفتونه او فعلونه جلا کړئ:

محمود	پياوړى	لاړ	لېکل	نوميالى	څوړل
-------	--------	-----	------	---------	------

داسې يو متن په کور کې وليکئ چې د پښتو پنځه واړه ((دې گانې)) پکې مراعات شوي وي، په بل پښتو درسي ساعت کې يې خپلو تولاگيوالو ته د تختې پرمخ وليکئ او راغلې ((دې گانې)) پکې په نښه کړئ.

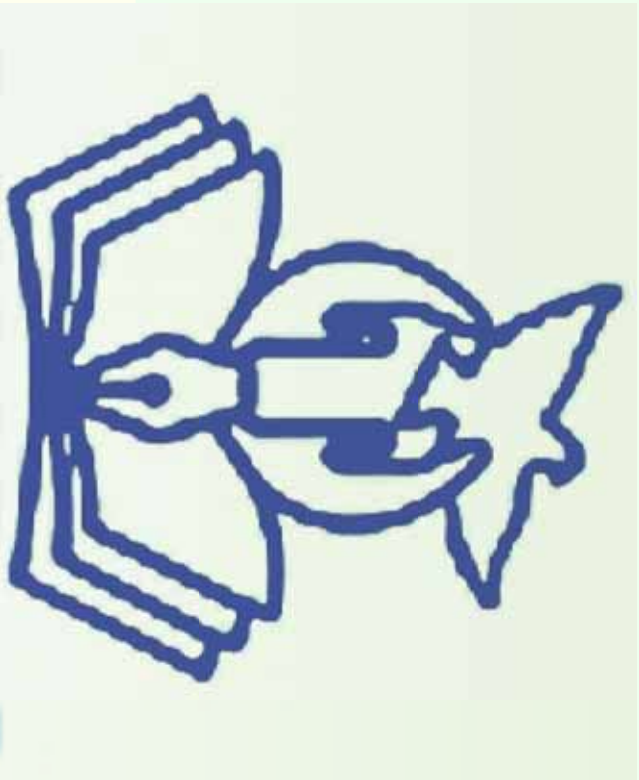

ازادي

د اسمانونو، د چمنونو او د سيندونو بې ازاره لارويانو ته زيان مه رسوئ او ازادۍ ته يې په احترام وگورئ. د دغو بېوزلو او بې گناهو ازادي مه ايساروئ چې د تقدير او سرونو شت قاضي او حاکم ستاسو ازادي سلب نه کړي.

(ويکتور هوگو)

د بشر حقونه

■ تاسې بشري حقونه پيژنئ؟

■ د نورو حق ته بايد څرنگه درناوی و لرو ؟

انسانان په ټولنه کې يو لږ حقونه لري چې دا د دوی ځانگړي حقونه دي. دغه راز په ټولنه کې د نورو حقونو په وړاندې مکلفيتونه هم لري چې هغو ته بايد درناوی وکړي.

په دې لوست کې په ټولنه کې د بشري حقونو په هکله خبرې کوو او لولو چې انسانان په ټولنه کې د کومو حقونو لرونکي دي.

الله ﷻ چې په دې نړۍ کې انسان پیداکړی، له هماغه پیله یې پرې د زیات شمېر بشري حقونو لوړ بڼه هم کړې ده. بشر ته د خدای ﷻ د ورکړو حقونو شمېره ډېره زیاته ده، لکه د ژوند کولو حق، د ملکیت لرلو حق، د زده کړې حق، د روغتیا حق، د تابعیت حق، د فکر او بیان د څرگندولو حق، د انساني کرامت او شخصیت د خوندیتوب حق او نور. د ټولنیز ژوند په بهیر کې وخت په وخت د زورواکو له خوا د کمزورو حقونه په زور زیاتي تر پښو لاندې او له هغو څخه یې برخې کېږي. که وگورو، له خپلو حقونو څخه دفاع او د ترلاسه کولو لپاره یې هلې ځلې ډېر اوږد تاریخ لري. ډېرې بېلګې یې په بشري تاریخ کې خوندي دي.

د اسلام د سپېڅلي دین په راتګ سره د بشر حقونو ته پوره درناوی وشو او په بېلابېلو بڼو موجود ټول توپيرونه یې له منځه یوړل. په الهي احکامو او نبوي ارشادو کې د دغو بشري حقونو د تثبیت په هکله ډېرې زیاتې لارښوونې شته. د بېلګې په توګه کله چې حضرت ابو ذر غفاري حضرت بلال ته وویل: ای حبشي غلامه! حضرت محمد ﷺ ورته وفرمایل: تور حبشي او سید قرشي دواړه برابر او د خدای ﷻ بنده ګان دي.

نو ویلای شو چې ټول انسانان برابر حقونه لري او په ځانګړي او ټولنیز ژوند کې باید له هغو څخه برخمن شي.

د بشري تاریخ په اوږدو کې، که څه هم د نړۍ په ګوټ ګوټ کې وګړو د خپلو بشري حقونو د ترلاسه کولو لپاره ځانګړې او ډله ییزې هلې ځلې کړي او غېرونه یې پورته کړي دي، خو په نړیواله کچه داسې کومه اداره نه وه چې له هغوی څخه چې حقونه یې سلب شوي، ملا تر وکړي. د دویمې نړیوالې جګړې په بهیر کې چې زیات شمېر انسانان وژل شول او په نړیواله کچه په بشري حقونو سخت تېری وشو، د جګړې له پای ته رسېدو وروسته د دې اړتیا پېښه شوه چې په نړیواله کچه داسې یوه لایحه او قانون رامنځته کړي چې د بشر له حقونو څخه دفاع وکړي. په دې لړ کې په ۱۹۴۷ م. کال د ملګرو ملتونو د عمومي ټولنې له خوا د بشر د حقونو نړیواله اعلامیه تصویب شوه. دا اعلامیه یوه سربزه او (۳۰) مادې لري. وروسته بیا په بېلابېلو وختونو کې د بشري حقونو په

اروند بېلا بېل کتونسيونونه تصويب شوي دي چې هريو په خپل ځای ځانگړی ارزښت او اهميت لري.

د بشر د حقونو د نړيوالې اعلاميې له مخې انسان تر هر څه لومړی د ژوند کولو، ازادۍ، او د شخصي امنيت لولو حق لري. همدارنگه هيڅوک بايد شکنجه يا ونه ربړول شي او نه دي هغه له زور زياتي، ناوړه سلوک او سپکاوي سره مخامخ کړای شي. هر څوک حق لري چې حقيقي شخصيت يې په رسميت وپېژندل شي. ټول د قانون په وړاندې برابر دي. هيڅوک دي په خپل سر بندي يا له خپل ټاټوبي تبعيد نه کړای شي. د چا په شرافت او اېرو دي تېری نه کېږي. هر څوک حق لري چې ازاد فکر وکړي، خپل فکر او نظر په ازادانه ډول څرگند کړي.

د بيان ازادي چې د بشر د حقوقو د نړيوالې اعلاميې په نولسمه ماده کې راغلې، د بشر له ټبرو مهمو او بنسټيزو حقونو څخه گڼل شوي ده. په دې برخه کې يادونه شوې ده چې هر څوک د بيان د ازادۍ حق لري او د خپل نظر په څرگندولو کې بايد وېره او ډار ونه لري.

د بشر د حقوقو د نړيوالې اعلاميې دغه ماده خلکو ته دا حق ورکوي چې له هرې وسيلې څخه چې کېدای شي اطلاعات او معلومات ترلاسه کړي او يا يې نورو ته ورسوي، خو د يادونې وړ ده چې د بيان ازادي هم خپلې پولې او حدوده لري تر هغه چې په کې بشري کرامت ته سپکاوی نه وي رامنځته شوی او د هغه په وسيله د چا بشري حقوق تر پښو لاندې نه شي، د چا له ديني او مذهبي عقيدو، قومي، نژادي او توکميز حيثيت او له خپلو ملي هېوادنيو گټو سره په ټکر کې نه وي. د بيان ازادي جايز ده.

— زده کړه يا بنسټونه او روزنه چې هم د انسان له ټبرو مهمو او لومړنيو حقونو څخه ده، د بشر د نړيوالې اعلاميې په شپږويشتمه ماده کې د هغې په اړه داسې راغلې دي:

— هر څوک حق لري چې زده کړه وکړي. زده کړه به لږ تر لږه په لومړنيو دورو کې وړيا وي. لومړنۍ زده کړه به اجباري وي، فني او حرفوي زده کړې به د ټولو په واک کې وي.

— د زده کړو موخه به د انساني شخصيت وده، د بشر حقونو ته درناوی او بنسټيزه

ازادي وي.

— مور او پلار به د خپل ماشوم په اړه د زده کړې د ډول په ټاکنه کې لومړيتوب ولري.

— دولت مکلف دی چې د وگړو لپاره يې له کوم توپيره د زده کړې لارې چارې برابرې کړي، چې په دې توگه د خلکو د ذهني روزنې شرایط برابر شي.

د بشر د حقونو په نړيواله اعلاميه کې د داسې نورو ډېرو حقونو يادونه هم شوې ده چې هغه ټول د انسان طبيعي او توليد حقونه گڼل کېږي.

په نړيواله کچه ټول هغه هېوادونه چې د بشر د حقونو اعلاميه يې لاسليک کړې ده، په ملي کچه دغه دولتونه مکلف گڼل کېږي چې د هغو رعايت وکړي. د ملگرو ملتونو د بشري حقونو اداره او د بشر د حقونو بېلا بېلې نړيوالې ټولنې په نړۍ کې د بشري حقونو حالت ته پاملرنه کوي او هغه څاري.

اوس، چې زموږ په هېواد کې د سولې، سوکالۍ، توليدو او اقتصادي پرمختگونو لپاره لارې چارې برابرې شوي دي، دولت د بشري حقونو د نړيوالې اعلاميې د لاسليک کوونکي او ژمن غړي په توگه د بشر حقونو ته پاملرنه کوي. په هېواد کې د بشر د حقونو خپلواک کميسيون رامنځته شوی چې د بشر له حقونو څخه دسرغړونې او نورو اړوندو مسایلو د څارنې چارې سمبالوي.

دمتن لنډيز:

هر انسان که ښځه وي او که نر، په ټولنه کې د ژوند کولو، د فکر او بيان د ازادۍ حق، دانساني کرامت او شخصيت د خونديتوب حق لري. په اسلام کې هم د بشر د حقونو پوره درناوی شوی دی او په نړيواله کچه هم د بشر د حقونو د ورکولو او درناوي په هکله ځانگړي قوانين رامنځته شوي او هېوادونه يې په رعايت کولو اړ او مکلف گڼل کېږي. اوس داسې ادارې او سازمانونه شته چې په ټوله نړۍ کې د بشر د حقونو حالت له نژدې څخه څاري.

۱- خو زده کو ونکي دي په اسلام کې د بشر حقونه د متن له مخې وړايي او خو تنه دي د بشر د حقونو په نړيوالې اعلاميې کې راځلي حقونه د متن له مخې وړايي.

- خو زده کوونکي دي په خپله خوښه د متن بېلابېل پراگرافونه ولولي.

۲- زده کوونکي دي په دوو ډلو ورېشل شي : يوه ډله دي په متن کې (مفردې کلمې) وليکي او بله دي (مرکبې کلمې) او بيا دي د هرې ډلې استازي هغه د ټولگي په مخ کې وړايي.

۳- لاندې پوښتنو ته ځواب وړايي:

- ◆ د اسلام دين انسان ته کوم حقونه ورکړي دي؟
- ◆ د بشر د حقونو په نړيوالې اعلاميې کې د کومو بشري حقونو يادونه شوي ده؟
- ◆ دولتنه د بشري حقونو په هکله په څه مکلف شوي دي؟
- ◆ تاسو له دي لوست څخه څه مفهوم ترلاسه کړ؟
- ◆ د بشر د حقونو د ورکړې په برخه کې ستاسو نظر څه دی؟
- ◆ که په ټولنه کې بشري حقونه ورته کړل شي، ستاسو په نظر به څه زيانونه رامنځته شي؟
- ۴- په لاندې جدول کې تش ځايونه په مناسبو جملو په پېنسل ډک کړئ:

ماضي (تيره زمانه)	حال (اوس مهال)	مستقبل (راتلونکې زمانه)
ما لیک وليکه.		
		احمد به راشي.
	زه لوست وایم.	
		څوک به درس وړايي.

- ۵- لاندې جملې ولولئ او د سمې جملې په مخامخ چوکاټ کې په پښل نښه وکړئ :
- ◆ بشر ته په ټولنه کې حقونه ورکړل شوي دي. ☐
 - ◆ بشر ته ځينې حقونه ورکړل شوي دي. ☐
 - ◆ د بشر د حقونو فکر له دويمې نړيوالې جگړې وروسته رامنځته شوی دی. ☐
 - ◆ له لومړۍ نړيوالې جگړې وروسته رامنځته شو. ☐

ستاسو په شاوخوا کې د بشر د حقونو حالت څنگه دی؟ په دې اړه له خپل مور او پلار او نورو مشرانو څخه هم وپوښئ، که مو په زړه پورې څه پيدا کړل، له ځانه سره يې ياداشت کړئ، د بلې ورځې پښتو درسي ساعت کې پرې خبرې وکړئ.

بلخي ابن سينا

■ زموږ د هېواد لرغونو نو مياليو پوهانو په ډله کې چې په ملي او نړيواله کچه له لور نوم او شهرت څخه برخمن دي، د چا له نامه سره اشنا ياست؟ کو مې داسې نامتو څېرې پېژنئ؟

موږ دخپل هېواد په تاريخ کې ډېر نو ميالي علمي او فرهنگي شخصيتونه لرو چې وياړلې علمي او فرهنگي کارنامې لري . هغوی نه يو ازې زموږ د هېوادوالو ، بلکه په نړيواله کچه د ټول بشريت لپاره د وياړ سبب دي . له دغو نو مياليو علمي او فرهنگي شخصيتونو څخه يو هم ابن سينا بلخي دی چې په دې لوست کې به يې دريښنو .

ابن سینا بلخي زموږ د هېواد او په نړيواله کچه له سترو عالمانو، پوهانو او طبيبانو څخه گڼل کېږي . اصلي نوم يې حسين دی، په شيخ الرئيس او ابن سینا مشهور دی . په يو روايت په ۳۶۳ هـ . ق . او د يو بل روايت له مخې په ۳۷۰ هـ . ق . کال د بخارا په ((افشنه)) نومي کلي کې زېږېدلی و .

پلار يې عبدالله، د بلخ له نومياليو څخه و او په سکندريه نومي سيمه کې يې استوگنه لرله.

د منصور بن عبدالماک ساماني د واکمنۍ په وخت کې بخارا ته چې د سامانيانو پايتخت و، لاړ. څرنگه چې عبدالله ډېر پاتېد بېره شخصيت و، دربار ته يې لاره پيدا کړه او ډېر ژر د دربار په مخور و کې وگڼل شو، هلته يې د افشنه په کلي کې ((ستاره)) نومي ښځه په نکاح کړه، خدای ﷻ زوی ورکړ، نوم يې پرې ((حسين)) کېښود چې وروسته يې د ابن سینا په نوم نړيوال شهرت پيدا کړ. او س نه يوازې زموږ هېواد پرې ويلای، بلکهې تو له نړۍ او انسانيت پر هغه وياړ او فخر کوي.

ابن سینا دومره لوړ استعداد او پياوړی ذهن درلود چې په لس کلنۍ کې يې قرآن عظيم الشان او نور مروجه ديني علوم، د دين اصول، د ادب د علم اصول، صرف، نحو، لغت، معاني، بيان او نور زده کړل او بيا يې له محمود مساح څخه چې په هغه وخت کې د رياضي او نورو طبيعي علومو لوی عالم و، رياضي او نور علوم هم زده کړل.

نوموړی وروسته د طبابت په زده کړه بوخت شو. شپاړس کلن و چې د خپلې سيمې په نومياليو ديني عالمانو او طبيبانو کې وشمېرل شو، د نوم او شهرت اوازي يې هر لور ته خپرې شوې. وايي چې يو ځل نوح بن منصور ساماني پاچا ډېر ناروغه شو، نو ابن سینا د هغه دارو درمل وکړل . هغه ژر جوړ شو، کله چې منصور د ابن سینا دا بڼې ساري پوهه او استعداد وليد، سمدستي يې هغه ته اجازه ورکړه چې د پاچا له ځانگړي شاهي کتابتون څخه گټه واخلي .

ابن سینا چې د ډېر تيز ذهن او قوي حافظې خاوند و، په ډېره لږه موده کې يې د هغه کتابتون ډېر مهم کتابونه ولوستل او د هغو زياتې برخې يې خپلې حافظې ته وسپارلې.

په ۲۱ کلنۍ کې يې د کتابونو په تاليف پيل وکړ او د ژوند ډېره برخه يې په ليکلو او لوستلو تېره کړه. هغه هېڅکله په ليکلو او لوستلو نه سترې کېده. که د ورځې به يې حکومتي او دفتري کارونه کول، نو د شپې به يې تر ډېره وخته مطالعه کوله او يا به يې کتابونه ليکل. هغه په ليکلو کې دومره چټک و چې د خپل مشهور اثر (شفاء) اتلس ټوکه يې په شلو مياشتو کې ليکلي دي.

ابن سينا د پلار تر مړينې وروسته هم په بخارا کې و او د نوح بن منصور ساماني په دربار کې يې ښه درناوی کيده. خو کله چې د سامانيانو واکمني گډه وده شوه او د غزنويانو تر سلطې لاندې راغلل، نو ابن سينا گرگانج ته لاړ.

کله چې سلطان محمود غزنوي ټوله بخارا ونيوله، څرنگه چې هغه د ابن سينا له علمي مقام، نوم او شهرت څخه خبر و، غوښتل يې چې له ځان سره يې غزني ته راولي، په هغه پسې يې خپل استازی ورو لېږه، خو راغی او له هغه ځايه نشاپور ته او بيا جرجان ته ولاړ. هلته د قابوس واکمني وه چې ډېر علم پالونکی واکمن و. د ابن سينا يې ډېر درناوی وکړ. ابن سينا هلته په طبابت لاس پورې کړ او ډېر ژر د لوړ نوم او شهرت خاوند شو. کله چې هلته اړ و دوړ پېښ شو، ابن سينا (ری) او بيا همدان ته لاړ. هلته شمس الدوله امير و. کله چې ابن سينا د هغه د ناروغۍ درملنه وکړه، د وزارت چارې يې ورو سپارلې. ابن سينا په همدغه وخت کې د خپل شاگرد ابو عبیدالله په غوښتنه د (الشفاء) او (القانون) مشهور کتابونه وليکل چې نړيوال شهرت لري او په ډېرو ژبو ژباړل شوي دي. ابن سينا د خپل وخت ډېر لوی ديني عالم و. د ديني علومو په بېلا بېلو برخو، لکه تفسير، حديث، فقه، صرف، نحو او نورو په هکله يې زيات شمېر اثار ليکلي دي.

نوموړی يو لوی فيلسوف و. د منطق، فلسفې، روحياتو او اخلاقو په هکله هم ډېر تاليفات لري. لوی طبيب او حکيم و. د طبابت په هکله يې داسې کتابونه ليکلي دي چې اوس هم د اروپا او نوري نړۍ په پوهنتونونو او طبي تعليمي مرکزونو کې لوستل کېږي.

ابن سینا په دري، عربي، او ترکي ژبو ښه پوهېده او ليکنې يې پرې کولې شوې او شعرونه يې هم پرې وېلي شول. لنډه دا چې ابن سینا د ژوند او پوهې په هره برخه کې خپل فکر او قلم ازمويلی دی او ډېر ارزښتناک اثار يې رامنځته کړي دي، ((د افغانستان نو ميالي)) د کتاب مؤلف د ابن سینا د کتابونو يو اوږد لست راخيستی چې د هغه له مخې يې د ټولو تاليف کړو او ژباړلو کتابونو شمېره ۴۵۴ ته رسېدلې ده.

دغه نوميالی عالم لومړی د قزوينج او بيا د ميرگيو (صرخ) په ناروغي، اخته او د ۴۲۸ هـ. ق. کال د روژې په لومړۍ نېټه د جمعې په ورځ په همدان کې وفات او هلته خاورو ته وسپارل شو.

د متن لنډيز:

ابن سینا زموږ د هېواد د نومياليو علمي فرهنگي شخصيتونو له ډلې څخه دی چې نه يوازې د هېواد او سيمې، بلکې په نړيواله کچه له ستر نوم او شهرت څخه برخمن دی. نوموړی نه يوازې ستر عالم او فيلسوف و، بلکې د خپل وخت له پياوړو حکيمانو او طبيبانو څخه هم گڼل شوی دی او داسې علمي اثار يې ليکلي چې اوس د اروپا په پوهنتونونو کې لوستل کېږي او په عامه کچه ترې گټه اخيستل کېږي.

- ۱- هر زده کوونکی دې په خپل وار له متن څخه د خپلې خوښې بېر اگراف ولولي.
- نور زده کوونکي دې ورته په ځيرتيا سره غوږ ونيسي.
- ۲- هر زده کوونکی دې د خپل څنگ ملگري ته د متن يوه برخه د املاء په توگه ووايي.

وروسته دي بيا دواړه خپل ليکلي متنونه د کتاب له مخې اصلاح کړي.

۳- دې لاندې پوښتنو ته څوابونه ورکړئ :

- ◆ ابن سينا د عصر په کوم پړاو کې د ديني علومو زده کړه پای ته ورسوله ؟
- ◆ ابن سينا ته چا اجازه ورکړه چې له شاهي کتابتون څخه گټه واخلي ؟
- ◆ د ابن سينا مشهور کتاب څه نومېږي او د څه په هکله دی ؟
- ◆ د ابن سينا کتابونه چېرې او په کومو طبي ښوونيزو او روزنيزو مرکزونو کې لوستل کېږي ؟

۴- په متن کې راغلي خاص نومونه او صفتونه په نښه او په خپلو کتابچو کې ښې وليکئ.

- ◆ دالاندې فعلونه د زمانې له مخې معلوم او په خالي ځايونو کې ښې په پېنسل وليکئ :
- ◆ زه کار کوم ()
 - ◆ ته به درس ولولې ()
 - ◆ تا ليک ليکلی دی ()

۵- له دې لاندې کلمو څخه په خپلو کتابچو کې جملې جوړې کړئ :

زه	ابن سينا	ښوونکی	لوبې درس	پلرنی
درناوی	گټه	ورځ	ټاټوبی	کوم ته
وايم	اصلي	ډېر	روغتيا	هره دی

بلخ د خپل لري

۶- زده کوونکي دې په درېو ډلو وېشل شي : يوه ډله دې په دې متن کې څو مشکل لغتونه را واخلي، يو تن دې د نورو په استازيتوب هغه پرتخته وليکي. د بلې ډلې څو زده کوونکي دې هغه معنا کړي. درېيمې ډلې څو تنه دې هغه په خپل وار سره په مناسبو جملو کې استعمال کړي.

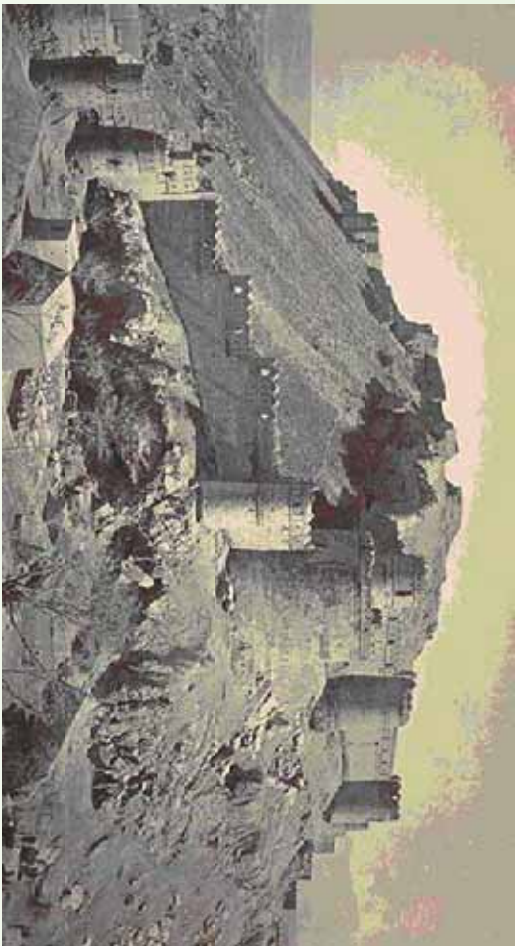

د افغانستان د مشهورو او علمي څېرو په اړه له خپلو مشرانو وپوښتنئ او یا که خپله معلومات لری په څو کرښو کې یې ولیکئ. په راتلونکي پښتو درسي ساعت کې یې ټولگيو الو ته ولولئ.

د کابل بالا حصار

■ تاسې کله پخپلو سيمو يا نورو سيمو او ولايتونو کې لرغوني کلاگانې ليدلي دي؟

هغه لورې کلاگانې چې په لرغونو زمانو کې د پوځي او سياسي موخو لپاره پر خوښيو او لوړو ځايونو جوړې شوي دي، بالا حصارونه يې بولي. زموږ د هېواد په ځينو ولايتونو کې هم دغه ډول کلاگانې شته چې زياتره اوس د کنډوالو په توگه پاتې دي، يوه هم د هېواد په پلازمېنه (کابل) کې ده چې د کابل بالا حصار يې بولي. په دې لوست کې يې دريښتو.

زموږ د هېواد په ځينو ولايتونو کې د پوځي او دفاعي موخو لپاره په لوړو ځايونو کې کلاگانې او بالا حصارونه جوړ شوي دي چې هر يو يې په خپل ځای د تاريخي لرغونتوب له کبله ارزښت لري. هغه کلاگانې چې پر لوړو ځايونو او غونډيو جوړې شوي، د بالا حصارونو په نامه يادېږي. د کندوز، غزني، زابل، پکتيا او کابل بالا حصارونه يې ډېرې نېټې بېلگې دي.

د غزني بالا حصار

د کابل د اوسني ښار په سهيل ختيځه برخه کې يوه جنگي کلا ده چې د يوې غونډۍ پر لوړه هواره سطحه له ډبرينو پلنو ډيوالونو څخه جوړه شوې او د کابل د بالا حصار په نامه يادېږي.

دا کلا چې له سويل لويديځې خوا نه د شېر درازې د غره د سر په ډيوال پورې نښتې، تر اوسه يې ډبرين برجونه پر ځای ولاړ او د ليدونکو د پاملرنې وړ دي. د بالا حصار په شمالي لمنه کې يو لرغونی کوچنی ښار ودان و. له دې څخه څرگندېږي چې د بالا حصار ارگ د سلطنتي حاکمانو او چارواکو د ناستې، د نغدي پانگو (خزانو) او ارزښتمنو څيزونو د اېښودلو او ساتلو ځای و.

داسې ښکاري چې يو وخت به همدلته د هېواد او سيمې د واکمنانو برخليک ټاکل کېده، د پاچاهانو پر سر تاجونه اېښودل کېدل او له دغه ځايه د ملي پت او د هېواد د ساتنې، د واکمنۍ د پراختيا او اداره کوکو لپاره کارونه سمبالېدل. د کابل لرغوني ښار له بالا حصار پرته د پاچهۍ بل مقر نه درلود.

دې غونډۍ ته په کتنه ويالۍ شو چې بالا حصار د لوگر د درې په خوله کې پروت

دی. د شېر دروازي جوړښت او موقعیت د بالا حصار دفاعي ارزښت نور هم زیات کوي دی چې تر اوسه پورې د کابل بالا حصار، د کابل ښار پر گرد چاپېره د یوې حاکمې نقطې حیثیت لري. دغه ودانۍ، چې زموږ د لرغوني تاریخ یوه روښانه نښه ګڼل کېږي، د جوړولو د وخت او نېټې په هکله یې د تاریخ پوهانو بېلا بېلې نظریې موجودې دي.

د تاریخي څېړنو له مخې د دغې تاریخي کلا لرغونتوب د اسلام له راتګ څخه د مخه زمانې د یفتلیانو دورې ته رسېږي. دغې تاریخي کلا د وخت په اوږدو کې ډېر زیانونه هم لېدلي دي. د احمد شاه بابا او تیمور شاه د واکمنیو پر مهال بیا رغول شوي ده.

له انګلیسي چارواکي کیوناري سره د افغانانو جګړې او ددغه د وژل کېدو د غچ په موخه د کابل بالا حصار یو ځل د اور په لمبو کې سوځېدلی دی. د نادر خان د واکمنۍ پر مهال بیا ورغول شو او حربي لېسه په کې جوړه شوه. وروسته بیا دا ځای په ۱۳۴۵ ه. ش. کال کې

د حربي پوهنتون لپاره ځانګړی شو.

زموږ د هېواد تاریخي ځایونه او جنګي کلاګانې د دې ښکارندويي کوي چې زموږ نیکونو او پلرونو د خپل هېواد د ساتنې لپاره د

خپل توان په اندازه زیار ایستلی او زموږ ګران هېواد یې د خپلې وینې په بیه د پرديو له ولکې څخه په مېړانه ساتلی او موږ ته یې په خپلواکه توګه په میراث پرېښی دی، پر موږ هم لازمه ده چې د خپلو پلرونو او نیکونو په څېر د خپل هېواد د ساتنې او ودانۍ لپاره هلې ځلې وکړو.

سرېره پر دې د یو ارزښتناک فرهنگي میراث په توګه باید د دغې لرغونې ودانۍ بیا رغونې او ساتنې ته ځانګړې پاملرنه وشي.

د متن لنډيز:

د کابل بالا حصار د يو لرغوني فرهنگي ميراث په توگه له ستر ارزښت او اهميت څخه برخمن دی. دغه تاريخي کلا چې اوس د يوې کنډوالي په بڼه پاتې ده، د تاريخ په اوږدو کې بې ډيرې لورې ژورې ليدلې او په هره پيړۍ او پورۍ کې د واکمنانو د ناستې ځای او پلازمېنه وه. دغه ودانۍ اوس بيا رغونې او د ساتنې لپاره ځانگړې پاملرنې ته اړتيا لري. د کابل بالا حصار د افغانستان د تاريخ يوه نه هيرېدونکې او د ارزښت وړ برخه ده.

۱- زده کوونکي دې په خپل خپل وار د لوست يو يو پاراگراف په لور اواز ولولي.

۲- په خپلو کتابچو کې پنځه داسې جملې وليکئ چې له متن سره نژدې تړاو ولري.

♦ له متن څخه پنځه داسې کلمې راخوښې کړئ چې د ((پ)) په توري پيل شوي وي په خپلو کتابچو کې يې وليکئ او په مناسبو جملو کې يې وکاروئ.

۳- زده کوونکي دې په دوو ډلو بيل کړای شي: د يوې ډلې يو تن دې د نورو په استازيتوب د متن يو پاراگراف ولولي. ښوونکي دې د هغه په اړه ځينې پوښتني پر توره تخته وليکي او د هغې بلې ډلې له ځينو زده کوونکو څخه دې بې ځواب وغواړي. بيا دا بله ډله هم په هماغه ډول له متن څخه بل پاراگراف ولولي، ښوونکي بې پوښتني پر تخته ليکي او د بلې ډلې له خو زده کوونکو څخه يې ځوابونه غواړي. دا لړۍ د وخت په پام کې نيولو سره دوام مومي.

۴- دې لاندې جملې ته دې هر زده کوونکي د خپل ذوق له مخې په مناسبه توگه پراختيا ورکړي او په پښل دې څو پرله پسې معنا لرونکي جملې وليکي:

مونږ ښوونځي ته د زده کړې لپاره راځو او غواړو چې

۵- دغو لاندې پوښتنو ته ځواب وړاﺉ:

- ◆ بالا حصارونه د کومو موخو او هدفونو لپاره جوړ شوي دي؟
- ◆ بالا حصارونه اوس مونږ ته څه ارزښت او اهمیت لري؟
- ◆ که د بالا حصارونو بیا رغونه او ساتنه ونشي، څه به پېښ شي؟
- ◆ که چېرې د هېواد په یو بل ولایت کې کوم بالا حصار پېژنئ د هغه په هکله د ټولگيو الو په مخکې څه وړاﺉ.
- ۶- دوي داسې جملې وليکئ چې دوه صفتونه پکې راغلي وي.
- درې داسې جملې وليکئ چې د درې واړو زمانو (اوس مهال – تیر مهال – راتلونکی مهال) فعلونه پکې راغلي وي.
- ۷- ځينې زده کوونکي دي د ټولگي مخې ته راوبلل شي چې د بالا حصار د ارزښت او اهمیت په اړه خبرې وکړي.

که په سیمه کې مو کومه پخوانۍ کلا یا ودانۍ وي، په اړه یې معلومات وليکئ د پښتو په بل درسي ساعت کې یې د ټولگي په وړاندې ولولئ.

د سبا فکر

هر څوک د خپلې راتلونکې په فکر کې وي. زيار گالي، کړاوونه زغمي، هڅه کوي او په دې هيله وي چې سبا يې تر نن ښه شي. خو اړان په دې هيله وي چې بډايان شي. زده کوونکي په دې هيله وي چې زده کړه يې سرته ورسېږي. د هېواد او ټولنې خدمت ته آماده شي. مساپر په دې تکل کې وي چې خپل کور، کلي او ټاټوبي ته ورسېږي. رنځوران په دې ارمان وي چې له رنځ او درېي څخه خلاص شي.

همدغه د سبا د ښه والي هيلې او هڅې دي چې د نړۍ په هر څه کې کې پرله پسې بدلون، پرمختګ او سمون راولي. له چا سره چې د خپلې سبا ورځې فکر نه وي، خپلې ښې اېنډي ته اميدوار نه وي او د خپلو ښو هيلو د پوره کېدو له پاره زيار و نه باسي، هغه په ژوند کې ښکمرغه کيدلی نه شي. انسان د اميد او عمل په رڼا کې پرمختګ کوي.

موږ چې نن په ښوونځي کې سبق وايو، بايد خپلې سبا ته اميدواره و اوسو. دا په دې کېږي چې غير حاضري ونه کړو، خپل درسونه ښه ياد کړو، کورنۍ دندې ترسره کړو. د خپلو ښوونکو په لارښوونو عمل وکړو او له همدغې شېبې څخه د کار او زيار لپاره تکل وکړو او ورته ملا وتړو.

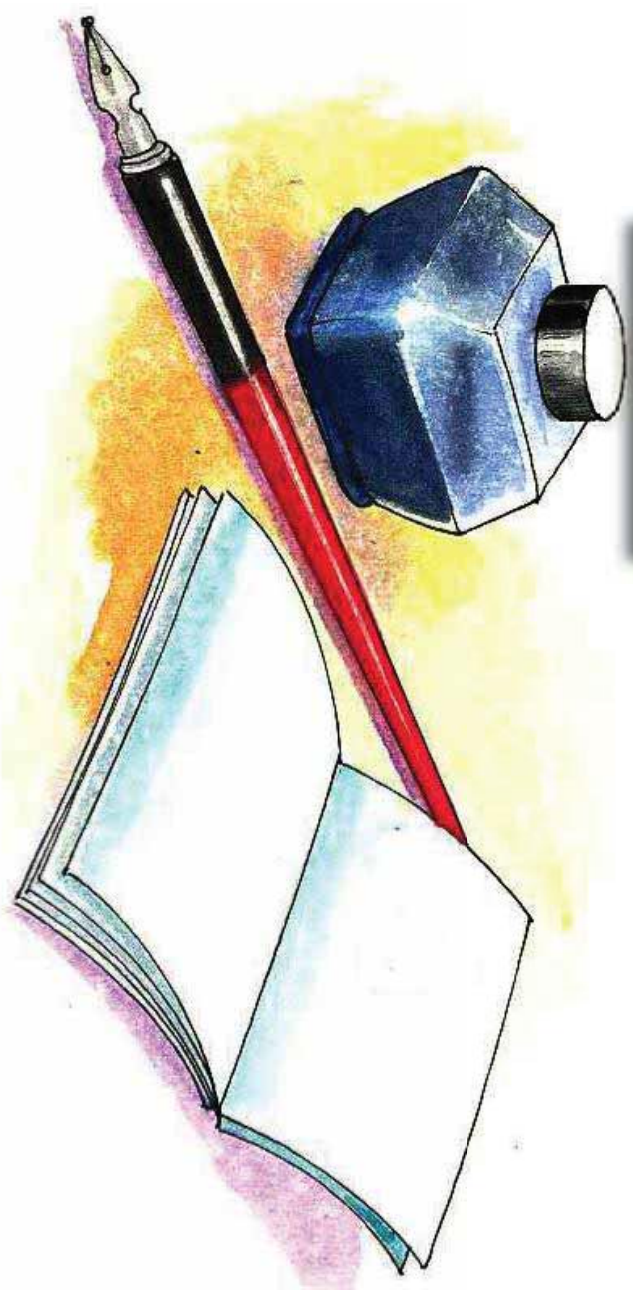

او لسم لوست

اديه او باتديره مېرمن

بي بي زينب

■ تاسې د هېواد په پخوانيو نومياليو مېرمنو کې د چا له نامه سره اشنايي لری؟

زموږ لرغوني هېواد د تاريخ په اوږدو کې له ښځو او نارينه وو څخه ډېر نوميالي علمي، فرهنگي او سياسي شخصيتونه په خپله غېږه کې روزلي او پاللي دي. د دوی وياړلي کارنامې د تاريخ په پاڼو کې په زرينو کرښو ليکلي شوي دي. يوه له دغو نومياليو څخه مېرمن زينب ده چې د فرهنگ او سياست په دواړو ډګرو کې تلپاتې کارنامې لري، په دې لوست کې به درېږئ.

بي بي زينب چې زموږ د هېواد د نومياليو فرهنگي او سياسي شخصيتونو له ډلې څخه ده، د ملي مشر مير ويس خان نيکه لور وه.

نوموړې د خپل وخت د دوږيزو ديني او ادبي علومو زده کړې په هغه وخت کې د کندهار له نوميالي ديني عالم ملا نور محمد غلجي څخه چې د مير ويس نيکه د کورنۍ ځانگړی ښوونکی و، ترسره کړې وې.

زينب چې له غوره اخلاقو، لوړې پوهې او فضيلت څخه برخمنه مېرمن وه، سربېره پردې چې د خپلې کورنۍ د ښځو د ښوونې او روزنې او ليک لوست د زده کړې چارې يې په پوره اهتمام سرته رسولې، له خپل وروښاه حسين هوتک سره يې هم د حکومت د چارو په سمبالښت کې مرسته کوله.

د پټې خزانې مؤلف محمد هوتک چې د دغې نوميالې مېرمنې هم مهال ليکوال او د شاه حسين هوتک د دربار له علمي، ادبي شخصيتونو او مخورينو څخه و، په ((پټه خزانه)) کې يې د دې نوميالې مېرمنې د پيژندگلۍ په اړه ليکلي دي:

((بي بي زينب ډېره هوښياره، عالمه او په چارو پوهه ښځه ده، د پاچا (شاه حسين

هوتک) په چارو کې تدبير ونه کوي. په خپله رايه او مشوره د چارو ستونزې حل کوي.

د وخت پاچا د هغې په مشورو عمل کوي او نصيحتونه يې په غور اوري.))

د پټې خزانې د مؤلف د څرگندونو له مخې بي بي زينب ديني علومو او د حکومت په کارونو کې پر پوهې سربېره ادبيه او شاعره هم وه. د پښتو او دري شاعرانو د اشعارو ژوره مطالعه يې درلوده. پخپله يې هم پښتو شعر وايه او د ادبياتو او شاعرانو ډېر درناوی يې کاوه. د ژوند ډېره برخه يې په عبادت، مطالعه او د پاچا د حرم مېرمنو ته د علومو په تدريس او دليک لوست د ښودنې په چارو تېراوه.

د ((تاريخ افغانه)) د ليکوال سيد ظهوالحسن موسوي د وينا له مخې هغه مهال چې نادر افشار پر کندهار بريد وکړ او ښار يې کلابند کړ، بي بي زينب په دغه يو کال او څو مياشتنۍ دفاع کې يادونې او ستاينې وړ نقش درلود او د هغو افغاني مشرانو په ډله کې هم شامله وه چې د متارکې د شرطونو په باب يې په ۱۱۴۹ هـ. ق. کال له نادر افشار

سره خبرې کولې.

د دغې نوميالې مېرمنې ژوند تر همدغه پورتنې کال پورې يقيني دی. کله چې نادر افشار کندهار ونيو، شاه حسين هوتک يې له خپلې کورنۍ سره د فارس ماندران ته جلا وطنۍ کړ، مېرمن زينب هم له خپل ورور سره په دغه سفر کې ملګرې وه. تر دې وروسته يې بيا د ژوند د پېښو په هکله تاريخي سند او معلومات په لاس کې نشته.

د مېرمن زينب د شعرونو ديوان تر اوسه نه دی ترلاسه شوی. د شعر يوه بېلګه يې چې په ۱۱۳۷ هـ. ق. کال يې د خپل ورور شاه محمود هوتک د مړينې په وېره کې وېلې، د پټې خزانې په وسيله خوندي شوې او تر موزې رارسېدلې ده. د دغه شعر په لوستلو سره موږ ته د نوموړې مېرمنې علمي او ادبي څېره ښه راڅرګندېدای شي. په پای کې يې د شعر خو ګړۍ لولو:

غږ سو چې ورور تېر له دنيا سو، نا
کندهار واړه په ژړا سو، نا

زړه مې په ویر کې مبتلا سو، نا
چې شاه محمود له ما جلا سو، نا
دا روڼ جهان راته تور تم دی، نا
زړه د بيلتون په ټیځ کړم دی، نا
هوتک غمجن په دې ماتم دی، نا
د پاچهۍ تاج مو برهم دی، نا
چې شاه محمود تېر له دنيا سو، نا
کندهار واړه په ژړا سو، نا

xxx

ځوان و، سپره د تورې جنګ و، نا
ولاړ د کام په نام او ننگ و، نا

شاه محمود هوتک

دښمن له ده په وينو رنگ و، نا
پر ميدان شېر و يا پلنگ و، نا
افسوس چې مرگ د ده په خوا سو، نا
کندهار واړه په ژړا سو، نا

xxx

محموده نه يوازي خور ژاري
پر مرگ دي ټوله کلي کور ژاري
خپلوان لا څه پاچا دي ورور ژاري
پښتون دي ټول په واويلا سو، نا
کندهار واړه په ژړا سو، نا

xxx

اصفهان پاڼه تاج نسکور عالمه
چې شاه محمود سو نن په گور عالمه
د پښتون لمر سو، تياره تور عالمه
راڼه دښمن به کا پيغور عالمه
چې پاچا ولاړ پښتون گدا سو نا
کندهار واړه په ژړا سو نا

xxx

لښکر سو خپور پښتون ولاړ دی اريان
په خاورو ځای کا شاه محمود عاليشان
پاڼه سو تخت و تاج د ټول اصفهان
زړه يې راسور سو، کا خوبڼي دښمنان
وايي پښتون اوس يې پاچا سو، نا
کندهار واړه په ژړا سو، نا

اورم نارې د غم چې کرينه فرياد
پښتون په مرگ د شاه محمود سو برباد
زړونه چې تل به وه بنادمين سوه نابناباد
د ساندو بڼخ دی چې راوړينه بې باد
ما تم زده پير و برنا سو، نا
کندهار واړه په ژړا سو، نا

xxx

وروره! مقر دې ستا مولا کي جنت
در دې کي تاته پسله مرگه راحت
روح دي وه بناد په لويه ورځ د قيامت
مخ دي وه روڼ د خداي په مهر و رحمت
د خالق رحم تل پر تا سو، نا
کندهار واړه په ژړا سو، نا

د متن لنډيز:

بې بې زينب د مېرويس خان نيکه لور، عالمه، اديبه، فاضله مېرمن وه. د خپلې کورنۍ بڼځو ته د ليک لوست او ديني علومو پر زده کړه سربېره بې له خپل وروړ شاه حسين هوتک سره د سلطنت او واکمنۍ د چارو په سمبالښت کې هم مرسته کو له. شاعره هم وه او په ادبياتو کې بې ژوره مطالعه درلوده. د شعر ډيوان بې تر اوسه نه دی ترلاسه شوی.

۱- د دغه متن یو پر اګراف دي زده کوونکي په خپل خپل نوښت په لوړ غږ و لولي.
۲- ځینې زده کوونکي دي د ټولګي مخې ته راوبلل شي چې د شعر مفهوم په خپلو الفاظو کې وړایي.

۳- دي لاندې پوښتنو ته ځوابونه وړایئ:

- ◆ مېرمن زینب څوک وه؟
- ◆ مېرمن زینب د خپلې کورنۍ ښځو ته د علومو او د لیک لوست په زده کړې سر بهره نورې څه چارې پر مخ بیولې؟
- ◆ د مېرمن زینب په اړه کړه معلومات موږ ته له کومو کتابونو څخه ترلاسه شوي دي؟

۴- متن دي په غور ولوستل شي او په هغه کې دې راځلي خاص نومونه په کتابچو کې ولیکل شي.

۵- پنځه داسې جملې ولیکئ چې د پښتو بېلابېلې ((د)) ګانې پکې راځلي وي.

۶- په دې لاندې جملو کې خالي ځایونه په مناسبو کلمو په پښل سره ډک کړئ:

- ◆ مېرمن زینب زموږ د ملي مشر لور وه.
- ◆ زینب یوه عالمه، فاضله او مېرمن
- ◆ مېرمن زینب له خپل ورور سره د پاچاهۍ د چارو په سمبالښت کې کوله.

که مېرمن زینبې ته ورته کومه شاعره پیژنئ په اړه یې معلومات ولیکئ. په دې اړه له کتاب، مور او پلار نه هم مرسته غوښتئ شی. بله ورځ یې په ټولګي کې واوروئ.

اتلسم لوست

کتاب او کتابتون

■ تاسې د ښوونځي له کتابونو پرته کله نور کتابونه مطالعه کړي دي؟

که مو مطالعه کړي وي چيري، کوم او د چاکتابونه و و ؟

د پوهې او معلوماتو د ترلاسه کولو او د ذهني ودې لپاره کتاب تر ټولو غوره او اغېزناکه وسيله ده. د کتابونو تر لاسه کولو او مطالعې لپاره بيا تر ټولو ښه ځای کتابتون دی. په دې لوست کې د کتاب، کتابتون او مطالعې په اړه معلومات درکو و .

مورږ په داسې زمانه کې ژوند کوو چې کتابونه ډېر او تر لاسه کول یې اسانه دي. اوس هم ډېر وگړي د کتاب په قدر او ارزښت نه پوهېږي او له گټو یې ناخبره دي. دوی په دې نه دي پوه چې کتاب هغه ښوونکي دی چې موږ ته وربا او یې له کوم بدله زده کړه او معلومات را کوي. هیڅکله نه ستړی کېږي، تل موږ ته سترگې پر لار دی. هر وخت مو چې ورته مراجعه وکړه، په ورځینې تندي مو مني او هر کلی راته وایي. هر څه چې ترې وپوښتو په نرمۍ او سره سینه ځواب راکوي او په هغه څه چې نه پوهېږو، په ډېره مهربانۍ یې را زده کوي.

که په غور وگورو له کتاب څخه غوره شی او له کتابتون څخه غوره ځای په نړۍ کې نشته. که څوک غواړي چې د سوکاله او نیکمرغه ژوند خاوند شي، خپله موخه دې د کتابتون په گوښه او د کتابونو په پاڼو کې ولټوي او پر دې ډاډه اوسي چې (پلټونکی موندونکی دی.)

کتاب د انسان لپاره ډېر ښه دوست او ملگری دی. له کتاب سره ملتیا او ملگرتیا، موږ د عادي وگړو له چاپېریال څخه د ډېرو لوړو افکارو او تصورونو نړۍ ته بیایي، له لوړو او سترو انسانانو سره مو ملگري کوي او د هغو له فکر او نظر څخه مو خبروي.

کله چې موږ کتابتون ته ننوځو، هلته په ښکاره یو څو الماری وینو چې کتابونه او پاڼې پکې ځای پر ځای شوي دي، نوره چوپه چوپتیا خبره وي او هیڅ غږ پکې نه اوږدل کېږي. کله چې کتاب راواخلي او پاڼې یې واړوئ، هماغه غلي کتاب په خبر و پیل وکړي، په حیرانوونکې چټکتیا سره مو تر لیرې لیرې واټن پورې بیایي. یو نومیالي ایټالوي پوه ((پترارک)) د خپلو کتابونو او کتابتون په ستاینه کې له پند او خوند نه ډکې ډېرې خبرې لري. نوموړی وایي:

((زه یوه ډله ملگري او دوستان لرم چې شپې او ورځې له هغو سره تېروم. زما ټول دوستان د نړۍ نومیالي دي چې پېرۍ او زمان پکې خوندي دی. دغو دوستانو ډېر لېږي و اټونونه و هلي او زما تر کوره رارسیدلي دي. دوی زما په زړه او سترگو کې ځای نیولی دی. هر وخت چې وغواړم، د هغو لیدو ته ورځم او چې هر چېرې ځم له ځان

سره يې بيليم. دومره خوږه ژبې دي چې خوک يې په خبرو نه مېرېږي. د ژوند پټ رازونه راته څرگندوي. د تېرې زمانې د پند او خوند کيسې راته کوي او د انسانانو برخليکونه رانښيي. په دې مې پوهوي چې څرنگه ژوند وکړم، چې خواشيني شم په خوږو او ملاگينو خبرو مې د غم اور وژني او خوښوي مې. د نيکمرغي لارې رانښيي او هغو ته د رسېدو لپاره خپلې غوره لارښوونې له ما څخه نه سيموي.

دا چې زما دا ملگري او دوستان ماته څومره گټې را رسوي، زما ته يې د ستايلو او شمېرلو وس او توان نه لري.)

کتاب هغه خواخوږی او مهربان ملگری دی چې خيانت، دوه مخي توب، کينه نه پېژني او په زړه کې يې رښتينوالی، وفا او لورينه په څپو ده. له خپل ملگري او مينه وال سره يې هيڅ کله هم خيانت نه دی کړی او نه يې کوي. کټ مټ د يوې هندارې په څېر، ښه او بد پکې يې له تېروتنې پخپل رنگ برښي او خپل هر څه زموږ مخې ته ږدي. رښتيا رښتيا وايي، عمر يې تېر کړی، تجربې يې تر لاسه کړي، له هر بڼه يې رنگا رنگ گلو نه راټول او ښکلي غونډې يې ترې جوړې او زموږ مخې ته يې اېښي دي.

په يوازيتوب کې له موږ څخه نه غافله کېږي او نه پرېږدي چې زموږ يوه شېبه عمر هم يې ځايه تېر شي.

که زموږ د تېر ژوند تياره گوټونه روښانه کوي او د تېرو خلکو کره وړه، تولنيزې اړيکې، تدبير او برخليک راته بيانوي، د هغوی سرښندنې، علمي او ادبي غورځنگونه، بېلابېلې موندنې، موجودې ستونزې او هلې ځلې زموږ د سترگو په وړاندې انځوروي چې موږ يې د خپل ژوند سرمشق وگرځوو او د عبرت درس ترېنه واخلو. کله بيا زموږ غوږونو ته د خوږ ژبو وينا والو خوږې، له ساز او سوزه ډکې ويناوې زمزمه کوي او کله بيا د يو خوږ ژبې واعظ په توگه موږ ته د ژوند، پند او خوند خبرې کوي او په غوره افکارو مو د زړه او ذهن روژه او پالنه کوي. ديني، اخلاقي او تولنيز گټور معلومات او پوهه راته وربا ډالۍ کوي.

خو په ياد ولرئ چې له ښو کتابونو سره مينه لرل د انسان لپاره د ډېرې ښې ملگرتيا

زبړی دی. پام کوی چې بې خایه هوسونه مو د نفس د بې لارې کولو په لټه او تکل کې دي، یوازې او یوازې همدا ملگری مو له دغې تېروتنې، بنویدنې او ناوړین څخه ژغورلی شي. هره وړخ مو په بره بیایي، فکر او خیال ته مو د الوتو لو او لوړ تللو واک او ځواک ورکوي، پوهه مو بشپړ وي، اخلاق مو غوره کوي او روح مو خوځنده او بیابوری کوي.

د هر چا لپاره، خو په ځانګړې توګه د ځوانانو لپاره کتاب ډېر او تر هر څه غوره ملګری دی، نو له لوستلو یې ډډه مه کوی. له ښه کتاب سره د ژورې مینې په پایله کې به یوه شی چې دغه ملګری تاسو ته څومره ګټور دی.

د کتاب، مطالعې او کتابتون له دې دومره ښیګڼو او ګټو سره سره باید دې ته مو پام وي چې د کتابونو په مطالعه او ساتنه کې له ډېر غور او احتیاط څخه کار واخلو. کله چې غواړو د مطالعې په وسیله خپله معلوماتي پانګه زیاته او ذهني ځواک پیاوړی کړو، لومړی باید د لوستلو لپاره غوره، ګټور او باوري کتابونه وټاکو. په دویم ګام کې باید د مطالعې او لوستلو پر مهال خپل جسمي ځواک ته هم پوره پاملرنه وکړو. هسې نه چې په دې برخه کې په افراطي کړنې سره خپل جسم او ذهن له اندازې زیات ستړی او زیانمن کړو.

د متن لنډیز:

- سره له دې چې اوس مهال کتابونه او کتابتونونه ډیر دي، او ورته لاس رسی اسانه دی، خو بیا هم ډېر داسې وګړي شته چې د کتابتون په ګټه او ارزښت نه پوهیږي. حال دا چې له کتاب څخه بل غوره او وفادار ملګری نشته.
- کتاب هر وخت ستاسو د خدمت او استفادې لپاره چمتو دی. کتاب او مطالعه ډېرې ګټې لري، خو باید چې د مطالعې له پاره غوره او ګټور کتابونه انتخاب کړو او هم په مطالعه کې ډېر افراط ونه کړو چې جسم او ذهن ته مو زیان ورسېږي.

۱- ځینې زده کوونکي دې په ترتیب سره د لوست یو پر ګراف د تړلګي په وړاندې په لوړ غږ، ولولې، نور دې غږ، ونیسي چې د کلمو سم تلفظ زده کړي.

۲- زده کوونکي دې په خپله خوښه د دغه لوست پنځه پنځه جملې په کتابچو کې وليکي، بیا دې هغه د خپلو تړلګیو الو په وړاندې ولولي.

۳- متن دې په غور ولولي، په هغه کې دې صفتونه پيدا او په خپلو کتابچو کې دې وليکي، بیا دې هغه د تړلګي په وړاندې په لوړ غږ ولولي. نور زده کوونکي دې هغه صفتونه چې د دوی په لست کې نشته پرې ورزیات کړي.

۴- زده کوونکي دې د کتابتون په څېر نورې ترکیبې کلمې د ((تون)) په یو ځای کو لو سره بشپړي کړي:

کتاب + تون = کتابتون
 =
 + روغ
 =
 + درمل
 =
 + پوهنه
 =
 + ننداره
 =
 + زېږن
 =
 + ورک

۵- دې لاندې پوښتنو ته ځوابونه ووايي:

- ◆ څنگه کولی شو خپله پوهه او معلومات زیات کړو؟
- ◆ تاسې د کوم ډول کتابونو له لوستلو سره مینه لرئ او ولې؟
- ◆ د کتابونو د ښه او خوندي ساتلو لپاره کومې لارې چارې غوره گڼئ؟
- ◆ د کتاب لوستل او مطالعه څه گټه لري؟

◆ کتابتون د مطالعې تر ټولو غوره ډول دی.

◆ د کتاب مطالعه زموږ او زه د ښوونځي له پرتله نور هم مطالعه کوم.

کورنی دنده

نېکمرغه هغه څوک دی چې له دوو شیانو څخه یو ولري:
یا بڼه او غوره کتابونه یا داسې دوستان او ملګري چې کتابونه لري.
(ویکتور هوګو)

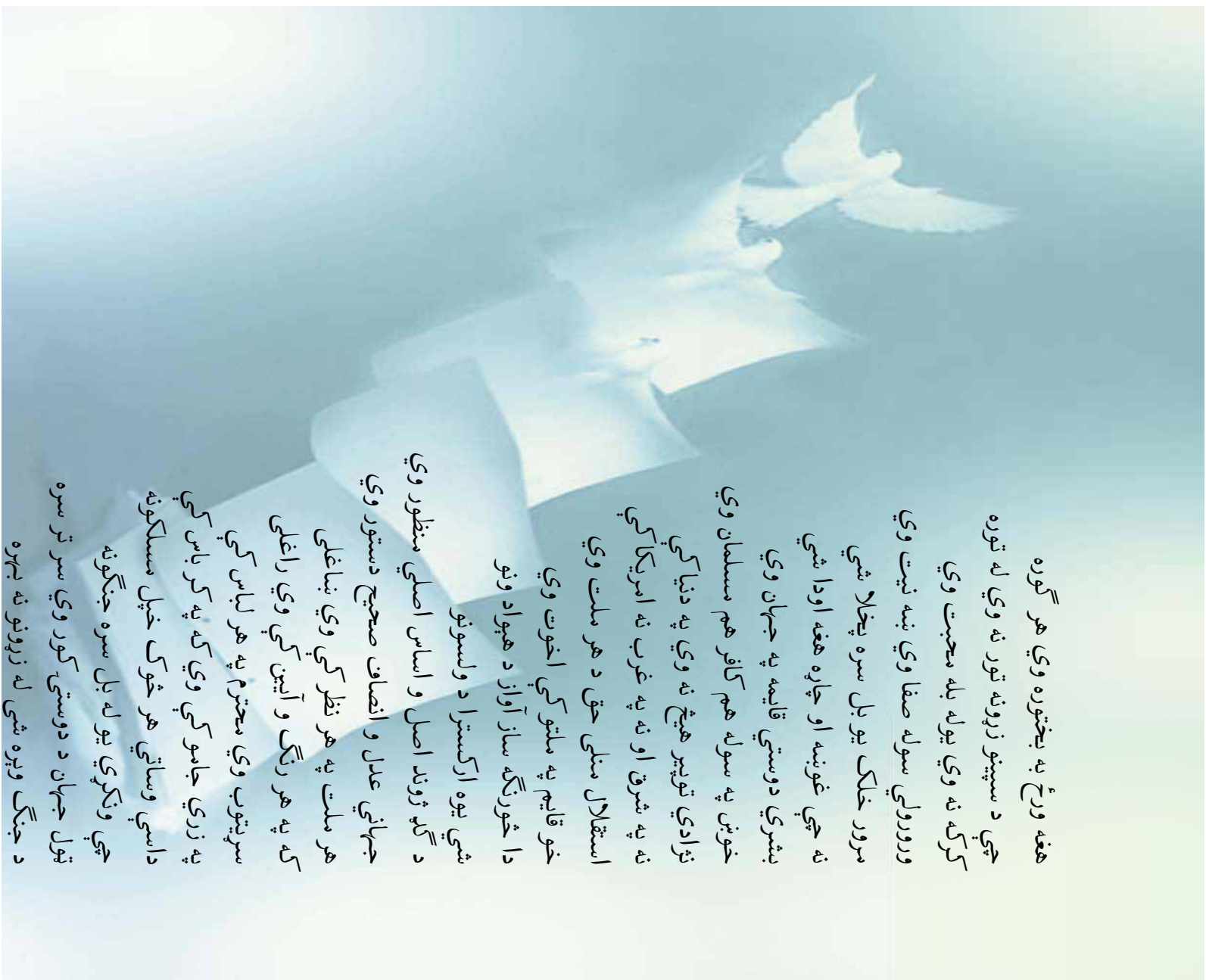
د سولې نړۍ

■ سوله او امن څه ته وايي؟

■ که په کومه سيمه، ټولنه يا هېواد کې سوله او امن نه وي، وگړي به له څه ډول ستونزو سره مخامخ شي؟

سوله او امن د بشري ژوند د سوكالۍ او ټولنيزې پرمختيا لپاره ډېر ضروري دي. تر هغه چې په يوه ټولنه يا هېواد کې او ان دا چې که په نړيواله کچه په سيمه او نړۍ کې سوله نه وي، بشري ژوند به له ستر خطر او گواښ سره مخامخ وي. که په يوه هېواد کې نا امني رامنځته شي، د نړۍ نور، په ځانگړې توگه گاونډي هېوادونه ورڅخه په کلکه اغېزمن کېږي. دلته په دې لوست کې د گل پاچا الفت يو شعر لوستو چې پکې د سولې د ارزښت او اهميت په هکله ژوري خبرې شوې دي.

هغه ورځ به پخپلوره وي هر گوره
چي د سپينو زړونه تور نه وي له توره
کرکه نه وي یو له بله محبت وي
ورورولي سوله صفا وي ښه نیت وي
مرور خلک یو بل سره پخلا شي
نه چي غوښه او چاره هغه اودا شي
بشري دوستي قايمه په جهان وي
خوښ په سوله هم کافر هم مسلمان وي
نژادي توپیر هېڅ نه وي په دنیا کي
نه په شرق او نه په غرب نه امریکا کي
استقلال منلی حق د هر ملت وي
خو قايم په ملتو کي اخوت وي
دا خورنگه ساز آواز د هېواد ونو
شي يوه ارکسترا د ولسونو
د گډه ژوند اصل و اساس اصلي منظور وي
جهاني عدل و انصاف صحيح دستور وي
هر ملت په هر نظر کي وي ښاغلی
که په هر رنگ و آئين کي وي راغلی
سړيتوب وي محترم په هر لباس کي
په زري جامو کي وي که په کر باس کي
داسي وساتي هر څوک خپل مسلکونه
چي ونکړي يو له بل سره جنګونه
ټول جهان د دوستۍ کور وي سر تر سره
د جنگ وېره شي له زړونو نه بهره

زور تړلی وي د سولې په قانون
 مهار شوي مسست اوبنان وي د جنون
 توبول د وینو شرم او پېغور وي
 شرمنده ذلیل سر ټیټی ظلم زور وي
 جگ شي هر چیرته د سولې بېرغونه
 شي په سمه لار روان سیاستونه
 د انسان زړگی له جنگ او جگړې تور شي
 توره ماته شي او جوړ وړنه څه نور شي
 خو له نه وي علامه د خجالت
 په خدمت خولې کېدل وي شرافت
 یو له بله محبت مسرېباني وي
 د ((الفت)) هیله او فکر جهاني وي
 زه له نا ځنې څارېږم ته له مانه
 که جدا هم وي زما آیین له تانه

د متن لنډيز:

شاعر په شعر کې د سولې د نړۍ په زړه پورې انځور وړاندې کړی او د داسې یو چاپېریال هیله او غوښتنه یې کړې چې په ملي او نړیواله کچه سوله وروړولې وي. وگړي په خپل هېواد او هم په نړۍ کې سره پخلاوي. د جنگ جگړې ویره د خلکو له زړونو وتلې او یو له بل سره په سوله، خواخوږۍ او همدردۍ کې ژوند وکړي. له وینې توبولو څخه ژوره کرکه او سوله ییز ژوند ته لږوالتیا موجوده وي. د شاعر هیله د ټولې نړۍ د دولتونو ترمنځ سوله، وروړي او برابرې ده.

د شاعر پيژندگلوي:

گل پاچا الفت د مير سيد پاچا زوی په ۱۲۸۸ هـ . ش . کال د لغمان په عزيز خان کڅ کې زېږېدلی و . د پښتو ټولنې علمي غړی و او څو کاله يې د دغه فرهنگي ادارې د مشر په توگه هم دنده ترسره کړې وه . د پښتو ژبې پياوړی ليکوال ، شاعر او کره کتونکی و . په لس گونو علمي ، ادبي ځانگړي کتابونه او په سلگونو مقالې يې په مطبوعاتو کې خپرې شوې دي .

د ۱۳۵۶ هـ . ش . د ليندۍ په ۲۶ نيټه مړ دی .

فعاليټونه

۱- زده کوونکي دې په وار سره متن د ټولگي په وړاندې په لوړ غږ و لولي .

۲- يو زده کوونکی دې پر تخته له متن څخه د خپلې خوښې يو بيت وليکي . بل زده کوونکی دې پخپله دهغه د معنا او تحليل لپاره پورته شي .

۳- ځينې زده کوونکي دې د ټولگي مخې ته راشي د شعر د عمومي محتوا په اړه دې خبرې وکړي .

۴- دې لاندې پوښتنو ته ځوابونه و ابي:

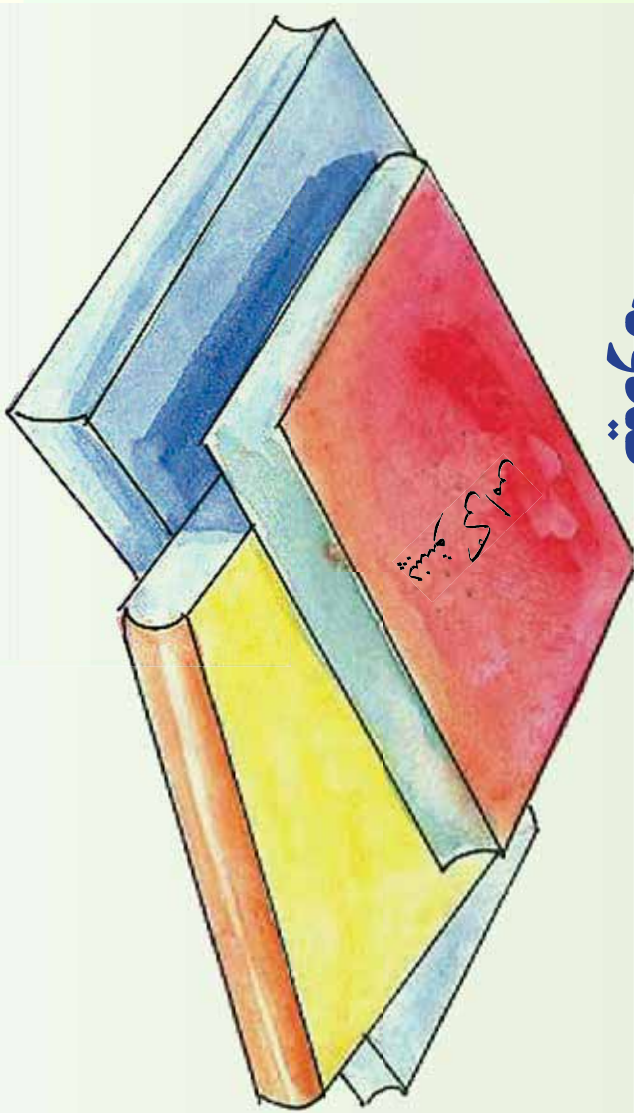
- ◆ سوله څه ده و ابي ؟
- ◆ امن او امنيت کومې نېکمرغي ، رامنځ ته کوي ؟
- ◆ سوله څه گټې لري ؟

د جگړې د زيانونو په اړه که مو کومه کيسه يا د چا په هکله کومه پېښه ليدلې او يا اورېدلې وي ، د پښتو ژبې په بل درسي ساعت کې يې په ټولگي کې په وار سره خپلو ټولگيو الو ته و وايست .

قيدونه

ژبه پر انسانانو باندې دالله ﷻ يوه ستره لورينه ده. له ژبې څخه په ټولنه کې د پوهونې راپوهونې لپاره د يوې اغېزمنې و سيلې په توگه کار اخيستل کېږي. ژبه له خبرونو څخه جوړه شوې ده چې له خبرونو څخه کلمې جوړېږي او کلمې بېلا بېل ډولونه لري، لکه: (نومونه، صفتونه، ضميرونه، فعلونه، قيدونه او نور.)

تاسې د مخه په يو لوست کې فعلونه وپېژندل، قيدونه هغه کلمې دي چې د فعل د پېښېدو څرنگوالی نښي يا د هغه د پېښېدو ځای، يا يې څرگندتيا، اړوندتيا او داسې نورې ځانگړنې جوړوي. په دې لوست کې قيدونه دريښتو.

قیدونه هغه کلمې یا ژبني توکي دي چې په یوه جمله کې د فعل معنا او څرنگوالی راښيي. یا په بله وینا: قیدونه هغه ژبني عناصر دي چې د یو فعل د پېښېدلو څرنگوالی ښيي. همدا څرنگوالی د فعل د پېښېدو ځای یا مهال ټاکي او یا یې څرگندتیا، اړوندتیا، ټینګار او داسې نورې ځانګړنې څرګندوي.

د قید ډولونه:

په پښتو ژبه کې قیدونه پر دوو ډولونو وېشل شوي دي: اصلي او غیر اصلي یا نه ګردانیدونکي او ګردانیدونکي. دلته یې هر ډول په ځانګړې توګه درې تړنو: الف، اصلي یا نه ګردانیدونکي قیدونه: نه ګردانیدونکي قیدونه په پښتو کې دا لاندې ډولونه لري:

۱_ د زمان او مهال قید:

چې د وخت او مهال له مخې د یو فعل پېښېدنه ښيي، لکه: اوس، دمخه، پخوا، وړاندې، سملاسي، ورپه ورځ، پرون ورځ، نن، سبا، دوخته، ناوخته، کله کله، کله ناکله، تل، هېڅکله، هره ورځ، سهار، غرمه، سبرکال، پرسبرکال، وړم کال، کال ته، بل کال ته، لمر خاڼه، لمر پرېوتله او نور.

۲_ د ځای یا مکان قید:

د یو فعل پېښېدنه د ځای او چاپېریال له مخې څرګندوي، لکه: دلته، هلته، مخکې، وروسته، شاته، مخ ته، ښکته پورته، لاندې، باندې، خوا، دېخوا، له لېرې، له نژدې، مخ ښکته، مخ پورته، له پاسه، له لاندې او نور.

۳_ د څرګندونې او ټینګارې قیدونه:

د یو فعل د پېښېدنې د څرګندتیا حالت یا ټینګار ښيي، لکه: په ښکاره، په پټه، په څغرده، په ډاګه، په مېړانه، په زړه، په خړو سترګو، په جګو سترګو، زړه نازړه، په ناسته، په ولاړه، په منډه، هرو مرو، خوشې په خوشې، څه ناڅه، لږو ډېرو، په کلکه، په ټینګه، غاړه په غاړه او نور.

ب – غیر اصلي يا گرانیدونکي قیدونه:

په پښتو کې ځینې داسې قیدونه شته چې کله له لازمي فعل سره راشي، هلته بیا د جملې د فاعل لپاره گرانیدوي، خو که له متعدي فعل سره راشي، په دغسې حالت کې بیا د جملې د مفعول لپاره گرانیدوي.

د یادونې وړ ده چې دغه گران د جنس عدد او شخص له مخې تر سره کیږي.

۱_ له لازمي فعل سره:

ثابره زمانه

(مفرد) زه (نارینه) دروند دروند گرځم.

(جمع) زه (ښځینه، مؤنث) درنده درنده گرځم.

موږ (نارینه) درانده درانده گرځو.

موږ (ښځینه) درندې درندې گرځو.

ثبوره زمانه

زه (نارینه) دروند گرځېدم.

زه (ښځینه، مؤنث) درنده درنده گرځېدم.

موږ (نارینه) درانده درانده گرځېدو.

موږ (ښځینه) درندې درندې گرځېدو.

همداسې تر پایه (ته، تاسې، دغه....) کې هم گرانیدوي.

یادونه: په پورتنيو بېلگو کې فعل لازمي دی او قید (دروند – دروند) د جملې د فاعل لپاره گران شوی دی.

۲_ له متعددي فعل سره: ناثوره زمانه

(مفرد) حبیب ما (نارینه) پوخ پېژني.

حبیب ما (ښځینه) پخه پېژني.

(جمع) حبیب موږ (نارینه) پاخه پېژني.

حبیب موږ (ښځه) پخې پېژني.

ثبوره زمانه

حبیب زه (نارینه) پوخ پېژندلم.

حبیب زه (ښځینه) پخه پېژندلم.

حبیب موږ (نارینه) پاخه پېژندلو.

حبیب موږ (ښځینه) پخې پېژندلو.

همداسې تر پایه (تاسې، دغه ...) هم گردانېږي.

د یادونې وړ ده چې په پورتنیو بېلگو کې فعل متعدي دی او قید (پوخ) د جملې د

مفعول لپاره گردان شوی دی.

د پورتنیو دو اړو بېلگو څخه څرگندېږي چې ځینې قیدونه هم گردانېږي. په دې مفهوم کله چې فعل لازمي وي، قید د جملې د فاعل لپاره د جنس او عدد له پلوه گردانېږي، یعنې ښه یې بدلون مومي او کله چې د جملې فعل متعدي وي، نو هلته بیا قید د جملې د مفعول لپاره د جنس او عدد له مخې گردانېږي.

د متن لنډیز:

قیدونه هغه کلمې دي چې په جملو کې د فعل د معنا څرنگوالی جوړوي.

قیدونه په دوه ډوله دي: یو ته یې اصلي یا نه گردانیدونکي قیدونه او بل ته یې غیر اصلي یا گردانیدونکي قیدونه وایي. اصلي قیدونه هم ځانګړي ډولونه لري چې په هغو کې د زمان او مهال قید، د ځای قید او د تاکید یا ټینګار قیدونه شامل

ګردانیدونکي یا غیر اصلي قیدونه له لازمي او متعدي فعلونو سره په تېره او نا تېره زمانه کې راځي. په لازمي فعل کې د جملې د فاعل او په متعدي فعل کې د مفعول لپاره ګردانیږي.

۱- یو زده کونکی دې د تختې پر مخ داسې بډه جمله ولیکي چې قید پکې راځي وي. له بل زده کونکي څخه دې وغوښتل شي چې په هغې کې قید پیدا کړي او بل زده کونکي دې هغه قید په مناسبه جمله کې وکاروي.

۲- دې لاندې پوښتنو ته ځواب ووايئ:

- ◆ قیدونه څه ډول کلمې دي؟
- ◆ اصلي یا نه ګردانیدونکي قیدونه کوم دي؟

◆ هغه کوم قیدونه دي چې له لازمي فعل سره راشي د فاعل لپاره او که له متعدي فعل سره راشي د مفعول لپاره ګردانیږي؟

- ◆ ولې په جملو کې له فعل سره قیدونه راوړل کیږي؟

۳- هر زده کونکی دې د خپل څنگ زده کونکي ته د متن یوه برخه د املاء په توګه ووايي، بیا دې هغه متن دواړه د کتاب له مخې وګوري که څه غلطی ولري هغه دې سږي کړي.

۴- دا لاندې قیدونه په خپلو کتابچو کې ولیکئ او په مناسبو جملو کې یې وکاروئ:

ژر ژر ورو ورو په وخت ناوخته شاته مخ ته

۵- له ځینو زده کونکو څخه دې وغوښتل شي چې د ټولګي په وړاندې د قیدونو

د پيژندني او اهميت په هکله خبرې وکړي.

۶- دا لاندي نيمگړې جملې په پنسل سره د قيدونو په ليکلو بشپړې کړئ:

◆ احمد پرون ښوونځي ته روان و چې وغورځيد.

◆ زه کونښن کوم چې په درشم.

◆ کله چې بازار ته ولاړې دې څه وليدل؟

له لومړۍ څخه تر لسمې نومړې پورې زده کونکي دې داسې متن وليکي چې د وخت (زمان) قيدونه او له يو و لسمې نومړې څخه تر شلمې پورې دې په متن کې د ځای (مکان) قيدونه او پاتې نور زده کونکي دې داسې متن وليکي چې د څرگندونې او ټينگار قيدونه پکې راغلي وي.

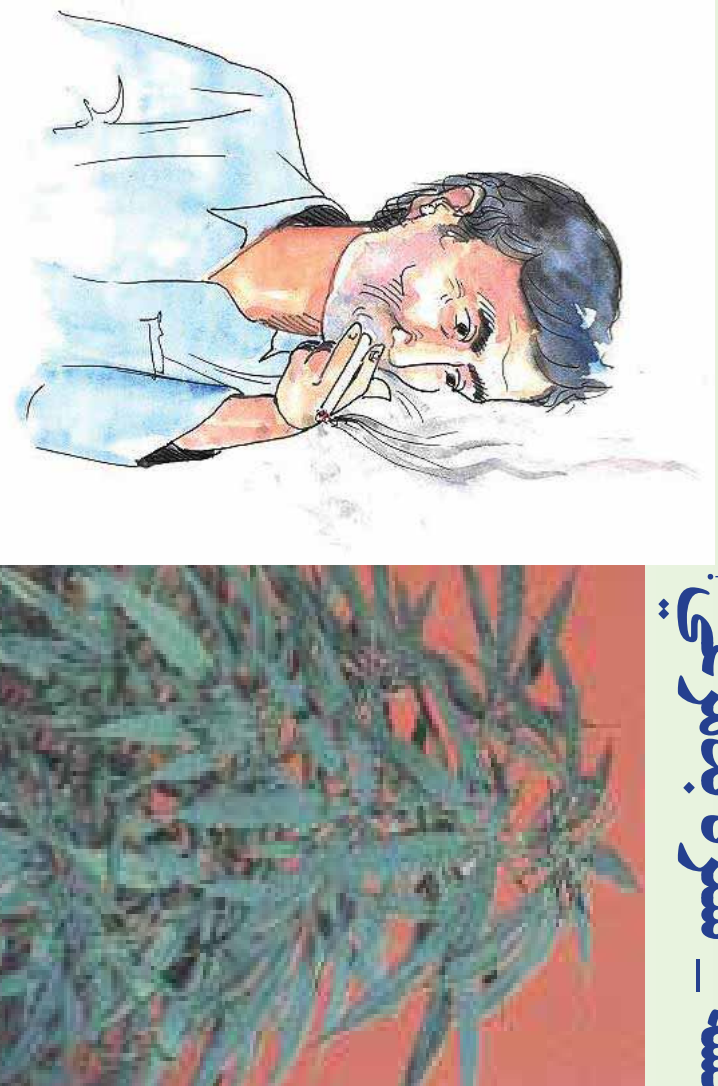

ژبه د يوه ملت ارزښتناک ميراث بلل کېږي او د يوه هنري اثر په څېر ښکلي او پيچلي ده. ډېر ژر ورته زيان رسېږي، نو له دې امله هميشنې څارنې ته اړتيا لري.

(شونېهاوړ)

نشه _ ستره بدمرغي!

■ ايا تاسو كوم داسې نشه يي ليدلې دى چې دېنه او نېكمرغه ژوند څښتن وي ؟
■ كه چيرته مو په كلي او گاونډكې كوم نشه يي وي له هغه سره د نورو خلكو چلند څه ډول دى ؟

تول نشه يي توكي حرام دي او هغه څوك چې ورباندې اخته وي، نه يوازې داچې د هوسا ژوند څښتن نه وي، بلكې دكورنۍ او ټولنې د اوږو بار وي او خلك ورته په سپكه سترگه گوري. نشه يي توكي ډول ډول وي چې يو له هغو څخه چرس دي. په دې لوست كې د چرسو د زيانونو په هكله ځينې څرگندونې لرو چې لولو يې.

ټول هغه شيان چې نشته راوړونکي دي، د اسلام سپينځلی دين د هغو کارول حرام گڼلې دي او دا حکم يې کړی دی چې بايد ځانونه ورڅخه په کلکه وژغورو. پر نشې باندې په روږدي کيدنې سره د بدن د کار او فعاليت ځواک کمزوری کېږي. روږدي کسان نه د دنيا چارې په سمه توگه سمبالولی شي او نه د اخرت، نه خپل حقونه پېژندلی شي او نه هم د نورو. دغه وگړي په ټولنه کې د خپلوۍ او دوستۍ اړيکې هم په مناسبه توگه پاللې او ساتلې نشي.

نشه يې توکي ډېر دولونه لري چې له هغو څخه يو يې چرس دی، دلته يې پر خرنگوالي او زيانونو خبرې کوو:

چرس چې زيان رسوونکی نشه يې توکی دی، يوه توربخونه شين رنگه ماده ده چې د بنگو بوټي د غوږې له نازکو پانو څخه لاس ته راځي.

له څېړنو څخه جوتهږي چې انسان له ډېرې لرغونې زمانې څخه له دغه نشه راوړونکي توکي سره اشنا و او له هغه څخه يې د نشې او نورو موخو لپاره کار اخيستی دی. د دغې زيان رسوونکې مادې د پيدا کيدو اصلي ځايونه چين او شور بلل شوي دي.

د چرس د مادې ټول توکي نشه ييزه ځانگړنه لري. په ځانگړي توگه د تترا هایدرو کانا بيننول کيمياوي ماده ده چې د بنگو د بوټي يو مهم ترکيب دی او د نشې ډېر ځواک لري. له روغتيايي څېړنو څخه جوتهږي چې دغه ماده د انسان حافظه کمزوري کوي، د بدن موازنه گډوډوي، پر زړه او دماغ هم ډېرې ناوړې اغيزې لري او د اعصابو حجري په کلکه ويجاړوي. همدغه ماده ډېره پياوړې روږدې کيدونکې ځانگړنې لري چې پر نورو ډېر زيان رسوونکو نشه يې توکو، لکه هيرورين او کوکايين باندې روږدي کيدو ته هم لارې پرابروي.

موږ بايد له هغو ټولو نشه ييزو توکو څخه چې د اسلام سپينځلي د دين يې کارول په غوڅه ناروا او حرام بللي دي، په کلکه ډډه وکړو. د دغو توکو په زيانونو خلک ويوړه و چې له کبست، استعمالولو او کار وبار څخه يې ځان وژغوري.

هغوى چې پرې روږدي دي، د نشې له عادت څخه د هغوى د خلاصون لپاره دې هراړخيزې ممكنې هلې ځلې وشي. د خير په دغه كار به مو دنيوي او اخروي نېكمرغۍ په برخه شي او موږ به د نشې له افت او زيان څخه د ژغورلې تو لني خاوندان شو.

د متن لنډيز:

چرس چې د بنگو له بوټي څخه لاس ته راځي، يوه توربخونه شين رنگه ماده ده، يو ډېر زيان رسوونكى نشه ييز توکى دى. په دې نشه روږدي کسان له ذهني لحاظ کمزوري، سست او تنبل وي. په ټولنه کې ورڅخه وگړي ژوره کرکه لري، په سپکه سترگه ورته گوري. په دوستي، خپلوى او ملگرتيا يې هم شرميږي. موږ بايد له ټولو نشو څخه په کلکه ځان وژغورو.

۱- خو زده کوونکي دې پخپله د متن يو پر اگراف ولولي او نور زده کوونکي دې د کلمو سم تلفظ او د جملو ترکيب ته په غور پام وکړي.

۲- پر تخته باندې ليکل شوي او معنا شوي لغتونه دې په کتابچو کې وليکي. ◆ لاندې لغتونه ولولئ او د اړوندو جملو په خالي ځايونو کې يې په پښل وليکئ:

– چرس – چرسي – حافظه – ټولنه – توکى
..... ورو ورو خپله له لاسه ورکوي. نشه يان په کې

گرانيت نه لري. يو زيان رسوونکى دى.

۳- د متن له لوستلو څخه مو څه مفهوم واخيست، د ټولگيوالو په مخکې خبرې پرې وکړئ. ◆ د نشه يانو د ژوند په اړه څه فکر درسره پيدا شو؟

د ټولگيو الو په وړاندې پرې خبرې وکړئ.

۴- نشه يان و لي د بدن څواک له لاسه ورکوي او د ټولنې د اوږو بار وي ؟

◆ د اسلام سپېڅلي دين د څه لپاره نشه يي توکي منع کړي دي ؟

◆ که ستاسو په کلي کې څوک نشه يي وي، له هغه سره به څنگه چلند وکړئ؟ خبرې

پرې وکړئ.

۵- ټولگي دي په دريو ډلو ورېشل شي: يوه ډله دي د متن څو مفرد نومونه په حال زمانه کې وکاروي، بله ډله دي جمع نومونه په راتلونکې زمانه کې وکاروي او درېمه ډله دي د اوس (حال) زمانې فعلونه په جملو کې وکاروي.

◆ يو څو زده کوونکي دي تختې ته پورته شي. د گرامر د ارزښت په هکله دي خبرې وکړي.

۶- څو زده کوونکي دي په خپله خوښه پورته شي، د خپل کور کلي يا نورو سيمو د نشه يانو د خراب ژوند په هکله دي خبرې وکړي.

۷- يو څو زده کوونکي دي په وارسره تختې ته لاړ شي، د نشه يي توکو يو يو زيان دي پر تخته وليکي.

۸- څو زده کوونکي دي په وارسره د تختې مخې ته راشي، د نشه يانو په واسطه د جرمنو د رامنځته کولو د علتونو په هکله دي خبرې وکړي.

◆ څو زده کوونکي دي په نشو باندې د ځوانانو د اخته کيدو په علتونو خبرې وکړي او د اړتيا په وخت کې دي ښوونکي مرسته وکړي.

هر زده کوونکي دي په کور کې له مشرانو څخه د نشه يي توکو د زيانونو په هکله پوښتنې وکړي او بيا دي راټول کړی معلومات د بلې ورځې په پښتو درسي ساعت کې خپلو ټولگيو الو ته ووايي.

پټه خزانه

ابا تاسې د مخه د ((پټې خزانې)) نوم او رېښه يا مو دا کتاب ليدلى دى؟

لکه څنگه چې پښتو ژبه ډېره لرغونتيا لري، دغسې يې ادب هم لرغونى دى، خو له بده مرغه چې زموږ د ژبې او ادب ډېر لرغوني ليکلي اثار د زمانې توپانونو له ځان سره وړي دي او ډېرې بېلگې يې اوس په لاس کې نه لرو. هغه څو بېلگې چې تر موږ رارسيدلي دي، هغه په ډېر ارزښتناک ادبي کتاب کې چې ((پټه خزانه)) نومېږي، خوندي شوي دي.

تاسې د ملي ارشيف په لوست کې د پټې خزانې د لاس کښلي يا قلمي نسخې په اړه و لوستل چې دغه مهم کتاب په ملي ارشيف کې خوندي دى، په دې لوست کې دغه کتاب دريښئو.

پټه خزانه د پښتو ادبياتو يو لرغونی کتاب دی چې محمد هوتک ليکلی دی. دغه ليکوال د هوتکي واکمنانو په دربار کې د منشي دنده درلوده او نوموړی کتاب يې په ۱۱۴۱_۱۱۴۲ هـ. ق. کال په کندهار کې ليکلی دی.

محمد هوتک د داؤد خان هوتک زوی په ۱۰۸۴ هـ. ق. کال د کندهار په کوکران کې زېږېدلی و. د خپل وخت پیاوړی عالم، ليکوال او شاعر و. د شاه حسين هوتک په دربار کې يې د منشي دنده درلوده او د دربار په مخورو او باوري کسانو کې شمېر و. له پټې خزائې پرته يې د ((خلاصة الطب)) او ((خلاصة الفصاحت)) په نومونو نور کتابونه هم ليکلي دي. د محمد هوتک ژوند تر ۱۱۵۰ هـ. ق. پورې باوري دی.

د فرهنگ پالونکي واکمن شاه حسين هوتک په حکم او غوښتنه تاليف او ترتيب کړې ده.

شاه حسين هوتک

په دې هکله داسې ليکي:

((زه چې محمد هوتک يم او په اصل پښتون په کندهار کې اوسم، له ډېره ده چې په ويلو د داسې ويناو و بوخت يم او د شپې او ورځې مې هم دغه کار دی او دا ډېر وختونه تېر سول چې ما غوښتنه چې زه دې پښتنو شاعرانو ته تذکره وکارم او د دوی احوال سره راټول کاند، مگر زمانې ماته فراخ رانه کا او دا هيله مې په زړه کې وچه سوه، ځکه چې تر کندهار د ظلم او جفا تورتم پروت و، او هيچا ارام نه درلود او فراخ. گاهي به مغلو چپا و نه کړل او گاهي به د گرگين د ستم سوران و.

اوس چي حق تعالی موبځ خلاص کړو له هغو ظلمو څخه او فارغ سوه زړونه زموږ
 او زموږ ملک حاجي ميرخان عليه الرحمه، دوی له کندهاره و ایسته او پښتانه يې د دوی
 له جوړه ازاد کړل نو زما زړه فارغ سو له اندوهه، او قلم مې راواخيست، هغه وخت چي
 زما له ارادې خبر سو زموږ د پښتونخوا د سترگو تور، امام المسلمين، و ابن قال الرفقة
 والکافرين، شاه حسين، ادام الله دولته الی يوم الدين.

بيت

د پښتو پادشاه حسين هوتک
 په ملکانو کي دی دی لوی ملک
 د حاجي مير خان غښتلی زوی گړندی
 خالقه تل دي وي ځلان دا غمی

نور زه يې وغوښتلم دربار ته، او ماته يې تشويق وکا، او الطاف يې ښکاره کا چي دا
 خپله اراده پوره کاندېم، او د پښتو شاعرانو حال سره راټول کاندېم.

د پتي خزانې د کتاب قلمي نسخه په ۱۳۲۲ هـ . ش . کال تر لاسه او د هغې له مخي
 لومړی ځل په ۱۳۲۳ هـ . ش . کال د پښتو ټولنې له خوا چاپ او خپره شوه او بيا
 وروسته د بېلابېلو ادارو له خوا څو ځلي له دري ژباړې سره او هم په ځانگړې توگه
 چاپ شوي ده.

په دې ارزښتناک ادبي کتاب کي د (۵۰) تنو شاعرانو او ليکوالو د ژوند حالات او
 د شعر بېلگي خوندي دي.

د کتاب ليکوال دا کتاب په دريو برخو وېشلی او هرې برخې ته يې د ((خزانې)) نوم
 ورکړی دی.

په لومړۍ خزانه کي يې دپښتو ژبي دا لاندي (۲۲) تنه شاعران راپېژندلي چي د
 ليکوال له زمانې څخه د مخه، ان په دويمې هجري پېړۍ پوري اړه لري.
 بابا هوتک، شيخ ملکيار، اسماعيل، خرښبون، شيخ متي، امير کروړ، شيخ اسعد
 سوري، ښکارندوی، ابو محمد هاشم سرواني، شيخ تيمن، شيخ بستان بربخ، شيخ

رضي لودي، نصر لودي، شيخ عيسى مشواني، سلطان بهلول لودي، خليل خان نياري، خوشحال خان خټک، زرغون خان، دوست محمد کاکړ، عبدالرحمان بابا، شيخ محمد صالح او علي سرور لودي.

د کتاب په دويمه خزانده يا برخه کې د دې لاندې (۲۱) تنو شاعرانو او ليکوالو پيژندنه راغلي چې ټول د کتاب د ليکوال د زمانې دي:

ملا باز محمد توخي، شاه حسين هوتک، ملا زعفران، محمد يونس خان (خبيري)، محمد گل مسعود، عبدالقادر خان (ختک)، بهادر خان، ملا محمد صديق، ملا پير محمد مياجي، اللهيار افریدی، بابو جان بابي، ريدي خان مومند، ملا محمد عسادل بريڅ، محمد طاهر، محمد عمر، محمد اياز نياري، ملا محمد حافظ بارکزي، نصرالدين خان انډر، ملا نور محمد غلجي، حافظ عبدالطيف اڅکزي او سيدال ناصر.

د پټې خزانې په دريمه خزانده کې د (۶) تنو ښځينه شاعرانو پيژندنه راغلي ده: نازو توخي، حليمه حافظه، نيکېخته، بي بي زينب، زرغونه او رابعه.

د کتاب په پای کې ليکوال محمد هوتک د خپل پلار ((داؤد خان هوتک)) او خپله پېژندگلوي د شعر له بوري بېلگې سره راوړي ده.

((پټه خزانه)) د پښتو ادب يو ډېر ارزښتناک ادبي کتاب دی چې د هغه په تر لاسه کيدو د پښتو ليکلي منظوم ادب د دويې هجري پيړۍ لومړۍ نيميايي ته رسيدلی دی، بايد چې هغه تر لاسه او په ډېر غور ښي و لوړو چې د پښتو ژبې د پخوانيو شاعرانو له ژوند پېښو او شعرونو سره اشنا شو.

د متن لنډيز:

پټه خزانه د پښتو ژبې او ادبياتو يو ډېر ارزښتناک کتاب دی چې محمد هوتک په ۱۱۴۱ - ۱۱۴۲ هـ . ق . کال د فرهنگ پالونکي واکمن شاه حسين هوتک په حکم او غوښتنه تاليف کړی دی، لومړۍ ځل په ۱۳۲۳ هـ .

ش . کال چاپ شوی دی. په دې کتاب کې لیکوال (۵۱) تنه نارینه او ښځینه شاعران او لیکوال راپېژني چې هغوی څه د لرغونو زمانو او څه د کتاب د لیکوال معاصرین دي. په پخوانیو شاعرانو کې امیر کروړ هم شامل دی چې ددوبيې هجري پېړۍ په لومړیو کې یې ژوند کاوه. نو میالې واکمن او پیاوړی شاعر و.

۱- ځینې زده کوونکي دې د متن له پیل څخه تر پای یو پر اګراف د ټولګي په وړاندې په لوړ غږ وولوې.

۲- زده کوونکي دې هغه ستونزمن لغتونډه او د هغو معنا په خپلو کتابچو کې وليکي چې ښوونکي د درس د تشرېح او توضېح په مهال پر تخته لیکلي دي.
 ◆ په کتابچو کې لیکلي لغتونډه دې په مناسبو جملو کې وکاروي.

۳- زده کوونکي دې د ټولګي مخې ته راوبلل شي چې د پټې خزانې د کتاب په اړه خبرې وکړي.

۴- دا لاندې پوښتنې ځواب کړئ:

- ◆ پټه خزانه ولې د پښتو ادیبانو ډېر ارزښتناک کتاب گڼل کېږي؟
- ◆ پټه خزانه چا، د کوم واکمن په غوښتنه او سپارښتنه لیکلې ده؟
- ◆ په پټه خزانه کې څو تنه نارینه او څو تنه ښځینه شاعران پېژندل شوي دي؟
- ◆ پټه خزانه په څو برخو وېشل شوې او هرې برخې ته کوم نوم ورکړل شوی دی؟
- ۵- زده کوونکي دې په متن کې راغلي خاص نومونه او صفتونه په خپلو کتابچو کې وليکي.

- ◆ په دې لاندې جملو کې راغلي فعلونه په کومو زمانو پورې اړه لري:
- ◆ محمد هوتک پټه خزانه په ۱۱۴۱-۱۱۴۲ هـ . ق . کال لیکلې وه.

◆ پټه خزانه د پښتو ادبياتو ارزښتناک اثر دی.

◆ موږ به د پټې خزانې کتاب پیدا او هغه به و لو لو.

۶- د لاندې جملو تش خايرنه په مناسبو کلمو په پښل ډک کړئ:

◆ په پټه خزانه کې تنه شاعران معرفي شوي دي.

◆ محمد هوتک له پټې خزانې پرته د او په نومونو دوه نور کتابونه هم لیکلي دي.

◆ پټه خزانه په برخو يا وېشل شوې ده.

۷- خو زده کوونکي دې د پټه خزانې د ارزښت په هکله خبرې وکړي.

◆ خو زده کوونکي دې د پښتو ژبې د لرغونو اثارو د کمښت اصلي لاملونه خپلو

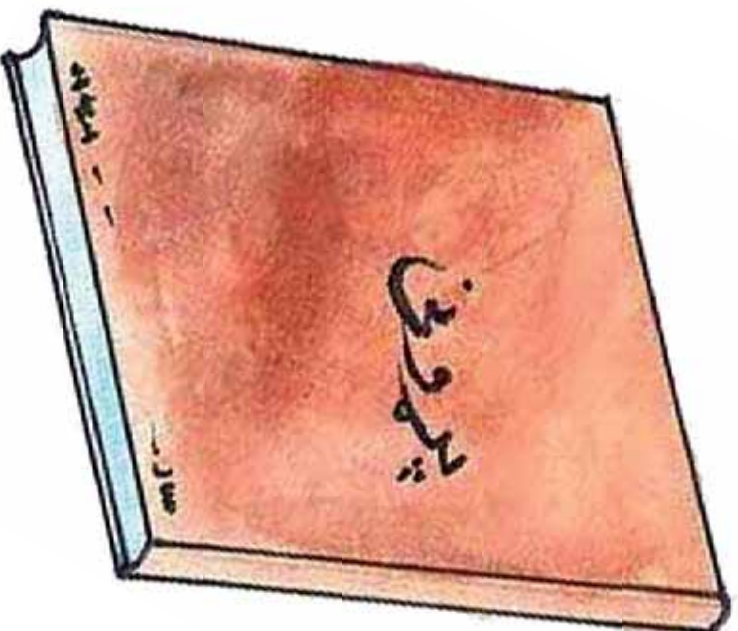
تولگيو الوته وړايي او که اړتيا وه ښوونکی دې مرسته وکړي.

◆ خو زده کوونکي دې د شاه حسين هوتک د ادبي خدمتونو په هکله رڼا واچوي، د اړتيا په وخت کې دې ښوونکی مرسته وکړي.

له لومړۍ څخه تر لسمې نومړې پورې زده کوونکي دې په کور کې د لوست له متن څخه د لومړۍ خزانې د پخوانيو شاعرانو نومونه، له يوو لسمې نومړې څخه تر شلمې پورې د دويمې خزانې د شاعرانو نومونه او پاتې زده کوونکي دې د درېيمې خزانې د ښځينه شاعرانو نومونه په خپلو کتابچو کې وليکي. بله ورځ دې د پښتو لوست په ساعت کې هغه د ټولگيو الو په وړاندې وړايي.

مېرمن مستوره شال

■ د او سنیو ښځینه شاعرانو او لیکوالو له ډلې څخه څوک پېژنئ؟
■ د کومو ښځینه شاعرانو او لیکوالو د نظم او نثر کوم کتاب مو لوستلی دی؟
موږ د پښتو ادب په اوښي، دوره کې ډېرې ښځینه نومېالي، شاعرانې او لیکوالې لرو چې په خپلو اثارو یې د پښتو ادبي پانگه درنه او بډای کړې ده.
له دغو نومېالیو ادبي خبرو څخه یوه هم مېرمن مستوره شال ده چې دلته یې درېږنو.

د پښتو ادبياتو د اوښتنې دورې په ښځينه شاعرانو او ليکوالو کې مېرمن مستوره شال د خپل پياوړي ادبي ذوق او استعداد له امله د لوړ نامه او شهرت څخه برخمنه ده. نوموړې د کونړ ولايت د اسمار ولسوالۍ په شال نومي کلي کې په ۱۳۰۹ هـ. ش. کال سترگې نړۍ ته وغړولې. پلار يې سيد عبدالرزاق نومېده چې په شال پاچا مشهور او د کونړ د ساداتو له روحاني کورنۍ څخه و.

مستوره شال شپږ کلنه وه چې دليک لوست زده کړه يې پخپله کورنۍ کې پيل کړه. د مروجو ديني او ادبي علومو ډېر کتابونه يې له خپل پلار څخه لوستل. د همدغو زده کړو په بهير کې يې د ځانگړي ادبي ذوق له امله د پښتو او دري ژبو د نظم او نثر ډېر نوماند اثار مطالعه کړل. همدغې مطالعې په هغې کې لومړۍ د شعر ويلو احساس او جذبه راوپاروله او په شعر ويلو يې پيل وکړ. وروسته يې بيا د لنډو ادبي توتو او مقالو په ليکلو خپل فلمي ځواک و ازمويه.

کله چې مستوره شال د هېواد پلازمېنې (کابل) ته راغله، فرهنگي چاپريال او د ښځو نوي رامنځته شوي غورځنگ يې پر ذهن او فکر ژوره اغيزه وکړه. ددې شعر او ادب ته يې نوى رنگ او بڼه ورکړه. شعرونه او نثرونه يې په مطبوعاتو کې خپرېدل او ورو ورو د يورپي روښانفکرې شاعرې او ليکوالې په توگه راڅرگندېدلې او پېژندل کېدله. په شعرونو کې يې ډېر لوړ خيالونه او ژورې معناگانې راغښتي دي، دا بيتونه يې لولو:

ستا د ښکلا مخ ته چې سپوږمۍ ورسخامخ شوله
ژر يې ښايست ځکه د ذوال لمنه ونيوه
ستا د تبسم غوټۍ ته گل سباکې وويل:

ستا په خوږېدو ما د جمال لمنه ونيوه

مېرمن مستورې پر شاعرۍ او ليکوالۍ سربېره د هېواد په معارف کې د ښوونکې سپېڅلې دنده درلوده. له دې لارې يې څو کاله د هېواد او لادونو، په ځانگړې توگه د نجونو، په ښوونه او روزنه کې د ستاينې وړ دنده ترسره کړې ده.

نوموړې د ښوونکې دندې ترڅنگ په کابل راډيو کې د وياندې په توگه هم کار کاوه.

سربېره پر دې، چې په علمي، ادبي غونډو او سيمينارونو کې هم ونډه اخيستله. شعرونه او مقالې يې پکې لوستلې. دا هغه مهال و چې موبز د هېواد په کچه د فرهنگي فعاليتونو په ډگر کې خو د گوتو په شمېر پنځينه ليکوالې او شاعرانې درلودې چې مېرمن مستوري ته هم دغه وياړ ور په برخه دی. هغه لومړنۍ شاعره ده چې د ((پروني)) په نوم يې د شعر ټولگه چاپ او د ادب مينه والو ته وړاندې کړه.

مېرمن مستوره شال له ۱۳۶۰ هـ. ش. راورسته کلونو کې د کابل راډيو د هنر او ادبياتو په څانگه کې په دنده وگومارل شوه. د ۱۳۷۱ هـ. ش. کال تر لومړيو يې دا دنده د زړه په مينه ترسره کړه. په هېواد کې د کورني اړو دوبر او جگړو له پيل کيدو سره سم پېښور ته په کډه شوه.

هلته يې په جلا وطنۍ کې د زېږدۍ په حالت کې د څو کاله ستونزمن او له کړاو ډک ژوند په بهير کې هم خپلو ادبي او فرهنگي فعاليتونو ته په ډېره مينه دوام ورکړ، په علمي او ادبي غونډو کې به يې گډون کاوه. ليکنې او شعرونه به يې په مطبوعاتو کې خپرول او له فرهنگي ادارو سره يې ښې اړيکې درلودې.

نوموړې ډېره موده په پېښور کې د افغانانو لپاره د لومړنيو زده کړو په ادارې ((پيشۍ)) کې په دنده بوخته وه. د دغې ادارې د روغتيايي زده کړو په څانگه کې يې د مور او ماشوم د ساتنې، د ښوونيز او روزنيز پروگرام اساسي روغتيايي پيغامونه په پښتو ژبه منظومول. په دې لړ کې يې ډېر زيات پيغامونه د شعر په خوږه او رنگينه، خو ډېره ساده ژبه و اړول. په خپل غږ يې د کلمه او ثبت کړل. له همدغو منظومو پيغامونو څخه د دغه روزنيز پروگرام په پرمخنيو لړ کې ډېره اغيزناکه استفاده کېدله.

مستوره شال يوه حساسه او دردمنه شاعره وه. په شعرونو کې يې که له يوې خوا ملي احساسات او جذبات په څپو دي، نو له بلې خوا پکې زموږ د هېوادوالو د ټولنيز ژوند دردونه او ناخوالې، د ناوړه دودونو غندنه او د ملي وياړونو د ستاينې ډېرې په زړه پورې بېلگې په سترگو کېږي. زموږ دغې نوميالې شاعرې په خپل هېواد او ټولنه کې د ښځو په محروميتونو او د هغو په وړاندې د ټولنيزې نابرابرۍ په شته والي ډېرې

اوبښکي توی کړې دي. کله کله بیا د شعر په خوږه او رنگینه ژبه وگړي د غفلت له درانه خوږه راوښوي او ځوانان په ډېره مینه د وطن د ننگ ډگر او سنگر ته وړوي:

دا خو زه یم چي راویش کړم له درانه خو په قومونه
په سپیره دښته کې جوړ کړم د جاناتو محشر ونه

ایینه د واره قام یم ورته نیمه عیونه

لکه څاڅکي د باران هو مره ډېر ډېر پیغور ونه

ته مې وپېژنه څوک یم سرگردان د بحر و بر یم

بل څه نه یمه انسان یم سوز او ساز لرم شاعر یم

دغه نومیالی شاعره او لیکواله د ۱۳۷۷ هـ . ش . د سنبلې په نهمه د ورپېښې ناروغۍ له امله په پېښور کې وفات شوه. جنازه یې هېواد ته راوړل شوه او د کونړ ولایت د شینکوړک په کلي کې په خپله پلارنۍ هلدېره کې خاورو ته وسپارل شوه.

د مستوري شال په چاپ شوي شعري ټولگې ((پروښ)) سربیره ډېر زیات شعرونه او نثري لیکنې په مطبوعاتو کې خپرې شوي دي. که راټول شي څو ټولگې ترې جوړېدای شي. دلته یې د شعر یوه بشپړه بېلگه رااخلو.

د وینو څاڅکي

څه ژر افریاد دی هر خواته په جهان کې نن
پاتې طراوت نه دی یو گل ته گلستان کې نن
ورک اثر د اوبښکو د یتیم دی وینې ژاړي تل
اخلي ظالمان خوند د مظلوم اه و فغان کې نن
وریخ د اوسیلو وینم خوره د شین اسمان په منځ
وینې د شهید دي راتویږي په باران کې نن
سوز او عاطفه سینو کې نشته زړونه سخت شولو
ځکه اثر ورک شو د خوږو نغمو بوستان کې نن
اوبښکي د بیوزلو دي الماس د ځینو غاږو کې

وڻي د مظلومو دي زير گهر گريوان کي نن
 اور د تجاوز لمبي وهي د خوار غريب په سر
 وينم دوزخونه د سره اور ډک په جهان کي نن
 زه یم همټوا د بلبلانو د چمن ځکه
 بنکاري مې د زړه وښي د شعر گلستان کي نن

د متن لنډيز:

مېرمن مستوره شال يوه نوميالې پښتنه شاعره او ليکواله وه چې په کونړ کې زېږېدلې، لويه شوې او په خپلې کورنۍ کې يې د ديني او ادبي علومو زده کړې کړي دي. بيا يې د ادبي ذوق له امله شاعري او ليکوالي پيل کړې. په معارف کې د ښوونکې او کابل راډيو کې يې د وياندې او ادبي پروگرامونو د چلوونکې په توگه هم دنده ترسره کړې وه. په ۱۳۷۷ هـ. ش. کال يې له ژوند سترگې پټې کړي دي. د ((پروني)) په نوم يې د شعرونو ټولگه چاپ او ډېرې ليکنې او شعرونه يې په مطبوعاتو کې خپاره شوي دي.

فعا ليتونه

- ۱- ځينې زده کونکي دې په متن کې د خپلې خوښې يو يو پراگراف ولولي.
- ۲- ځينې زده کونکي دې د ټولگې مخې ته راوبلل شي چې د مېرمن مستورې د وروستي شعري بېلگې مفهوم پخپلو الفاظو کې نورو ټولگيو الوته ووايي.
- ۳- دې لاندې پوښتنو ته ځواب ووايي:
- ◆ مستورې شال ځينې زده کړې چيرې او له چانه کړې وې؟
- ◆ مېرمن مستورې کله شاعري او ليکوالي پيل کړې وه؟

◆ د هغې په لیکوالۍ او شاعرۍ څه شي ډېره ژوره اغېزه وکړه؟

۴- زده کونکي دې متن په غور ولولي په هغه کې دې خاص نومونه ، صفتونه پيدا او پخپلو کتابچو کې وليکي.

۵- زده کونکي دې په لاندې جملو کې تش ځایونه په مناسبو کلمو ډک کړي:

◆ مستوره شال..... وه چې د لیک لوست زده کړه یې په خپله.....

کي پیل کړه.

◆ مستوري په کې د وړاندې په توگه هم..... کاوه.

◆ مستوره په په پېښور کې شوې ده.

زده کونکي دې په کور کې د هغې او سنی شاعري او لیکوالۍ په اړه چې دوی یې پېژني، معلومات وليکي، د بلې ورځې په پښتو درسي ساعت کې دې یې د ټولگيوالو په وړاندې ولولي.

اديب (شاعر او ليکوال) د ټولنې عادي وگړی نه دی، هغه څه چې په ورځني ژوند کې پېښېږي، يا هغه ناخوالې، ستونزې او رېږې چې ټولنه ورسره مخامخ ده، د شاعر او ليکوال پر احساس او عاطفه ژور اغېز کوي. کله چې د خپلې پوهې او استعداد په قوت له هغې څخه کومه منطقي نتيجه اخلي او بيا يې د خپل تخيلي ځواک په ملتيا په مناسبو الفاظو د شعر يا ادبي نثر په کوم قالب کې نورو ته وړاندې کوي، همدغه ادب دی.

((ادب پوهنه))

د ماینونو شکمنې سپهې

■ داسې شیان پېژنئ چې په چاودلو يې مرگ او ژوبله رامنځته کېږي؟

زموږ په هېواد کې څه د پاسه درې لسيزې جنگ جگړې دي شمېره زيانونو او بدمرغيو سبب وگرځېدې. په بېلا بېلو ولسو او ولسلو د مرگ ژوبلې ډېرې ناروې او زړه بوږنوونکې صحنې رامنځته شوي چې يوه له دغو ولسو او ولسلو څخه ماینونه او ناچاودېدونکي توکي دي. په دې لوست کې د هغو د پېژندنې په ترڅ کې د شته والي په احتمالي سيمو او ځايونو هم بحث کوو.

زموږ په هېواد کې د درې لسيزو جنگونو په بهير کې د جگړې ښکېلو خو او يا د خپل ځان د ساتنې او يا هم مقابل لوري ته د ځاني او مالي زيان رسونې په موخه له مایونو څخه د بړۍ ډېرې اغېزناکې او کارې وسيلې په توگه کار اخيستی دی.

مايونه په دوو ډولې دي:

د پرسونل ضد مایونې او د وسايطو ضد مایونې.

د پرسونل ضد مایونې: هغه ځانگړې چاودیدونکې توکي دي چې له اوسپنې، پلاستیک او یا لرگي څخه په بېلا بېلو بڼو، لکه: د لوبو شیان، قلمونه، راډیوگانې او نورو جوړ دي او په منځ کې یې ناچاودې مواد شته چې هغه د بدن د غړي د فشار په وسیله چوې او مرگ ژوبله رامنځته کوي.

د وسايطو ضد مایونې: دا مایونې هم په بېلو بېلو جوړ دي چې د وسايطو، لکه

موټرو، لاریو، ټانکونو او نورو د فشار په نتیجه کې چوې، د ځاني او مالي زیان رسولو سبب گرځي.

د مایونو پېژندل ډېر ستونزمن کار دی، ځکه چې زیاتره په ځمکه کې بنځ او ځینې بیا د عادي استعمالو وړ نه شیانو په څېر دي، نو ځکه په دې اړه ډېر غور او احتیاط پکار دی.

دلته د دغه پټ خطرناک دښمن د شته والي احتمالي سیمې درېژنو او د ناچاودو توکو په اړه هم معلومات درکو و.

مایونډه په عام ډول د ځانګړو سیمو د سلنې، لکه پوځي پوستو او مرکزونو ته د دښمن د تللو د مخنیوي لپاره او یا د مقابل لوري د ډارولو او ویرولو لپاره کارول کېږي، خو د ناچاودو توکو پېژندنه بیا هغومره ډېره ستونزمنه نه ده، ځکه زیاتره د ځمکې پر سر پراته دي. دا هغه مهمات دي چې د جګړو په مهال چاودلي نه دي. په دې کې توغندي، د بمونو پارچې، لاسي بمونه، د ټانګ، توپکو او ماشیندارو ګولۍ او نور شامل دي. مایونډه او ناچاودې توکي زیاتره په دې لاندې ځایونو کې پیدا کېږي:

- په هغو لارو او سړکونو کې چې تګ پري ډېر نه کېږي.
- د عمومي لارو او سړکونو پر څنډو.
- د موټر د ګرځېدو، راګرځېدو په سیمو کې.
- د پلونو او پلچکونو دننه او شاوخوا ځایونو کې.
- رنګو او ویجاړو شویو ودانیو دننه او شاوخوا ځایونو کې.
- رنګو شورو ودانیو ته د ورتللو او د ننوتو په لارو او د خونو په درشلونو او

کوښونو کې.

- د ځاګانو او د اوبو د نورو سرچینو دننه او شاوخوا برخو کې.
- د پوځي پوستو او ویجاړو شویو وسایطو په شاوخوا کې.
- په هغو سمخو او کنډو کې چې د جګړې پر مهال د پټیدو د ځای په توګه کارول شوي دي.

نو موږ ته لازمه ده چې هیڅکله ناپېژندل شوو شیانو ته لاس ورنه وړو، ناپېژندل شوي سیمونه او موزي کش نه کړو او د ناپېژندل شویو شیانو په خوا کې ډېرې او نور

شيان وانه چو و. كه چيري مو په يادو شو و سيمو كې د ماينو نو نښې نښانې و ليدې او بيا په كومه سيمه كې په انسان يا خاړوي وچاو دېد، په نږدې سيمه كې د ماين پاكولو د موسسي چارواكو ته خبر وركړ، د هغوى گمارلي كسان د ماينو نو سيمې ته راځي او په هغه ساحه كې تيري په سور رنگ رنگوي او كه تيري نه وي نورې داسې نښه نښانې بردي چې په سره رنگ رنگ شوي وي.

د ماين پېژندونكو او ايستونكو له خوا په سور رنگ د تېرو او نښو رنگول دا معنا لري چې په دې سيمه كې د مرگ او وينو د تويېدو خطر موجود دی او تگ راتگ په كې بند شوى دى، نو بايد داسې سيمو ته ورنشو.

كله چې د ماين ايستونكو له خوا سيمه پاكه شي هماغه په سور رنگ رنگ شوي تيري او نښانې په سپين رنگ رنگوي، سپين رنگ دا معنا لري چې په دې سيمه كې د ماين د شته والي خطر له منځه تللى دى او هر څوك په كې گرځېداى شي او كار كولى شي. ماين د ژوندانه دښمن دى، له دغه دښمن څخه نه يوازې دا چې ځان وسانو، بلكې د هغه د له منځه وړلو لپاره بايد فني كسانو ته خبر وركړو.

د متن لنډيز:

زمونږ د هېواد په گوت كې د درې لسيزو جگړو په بهير كې د جگړې ښكېلو خواوو له مقابل لوري څخه د ځان ژغورنې او يا هغو ته د ځاني او مالي زيان رسونې په موخه مايونه د يړې اغېزناكې وسيلې په توگه كارولي او ښځ كړي دي. بېلابېل ډولونه لري. ځينې د پرسونل ضد مايونه او ځينې د وسايطو ضد مايونه نومېږي. همدارنگه ناچاودني توکي هم شته، نو موږ بايد دا پټ دښمن وپيژنو او له هغو ساحو څخه چې پورته په متن كې ښودل شوي، له ورتگ څخه په كلكه ډډه وكړو او هم ناچاودو توکو ته له لاس وروړلو څخه ځان وژغورو.

۱- زده کو ونکي دي متن لومړی په چوپتیا سره و لولي. بیا دي ځینې زده کو ونکي د دي متن یو یو پراگراف په لور غږ و لولي.

۲- زده کو ونکي دي په دوو ډلو و وېشل شي: یوه ډله دي په متن کې د ماینونو او ناچاودو توکو د بېلا بېلو ډولونو نومونه لست کړي او بله ډله دي د ماینونو او ناچاودو توکو ساحې لست کړي. د یوې ډلې استازی دي د ماین یا ناچاودو توکو نومونه پر تخته وليکي او د بلې ډلې څو تنه دي د هغو په هکله څرگندوي وکړي. بیا دي د بلې ډلې یو استازی د ماینونو ساحې یوه یوه پر تخته وليکي، د بلې ډلې څو زده کو ونکي دي د هغو په باب معلومات وړاندې کړي.

۳- لاندې پوښتنې ځواب کړئ:

◆ د ماینونو او ناچاودو توکو له لوست څخه مو څه مفهوم واخیست؟

◆ له ماینونو او ناچاودو توکو څخه څرنگه ځان ژغورلی شو؟

◆ ماینونه کوم کوم ډولونه لري؟

◆ ماینونه په کومو ځایونو کې پیدا کېږي؟

۴- زده کو ونکي دي پخپلو کتابچو کې لاندې جملې ته پراختیا ورکړي او بیا دي هغه په خپل وار سره د ټولګي په وړاندې و لولي:

◆ ماینونه ډېر خطرناک دي، ځکه چې په چاودلو سره یې

۵- زده کو ونکي دي متن و لولي، په هغه کې راغلي صفتونه دي په نښه او په مناسبو جملو کې دي وکاروي: بیا دي هغه په خپل وار د ټولګیوالو په وړاندې و رايي.

◆ زده کو ونکي دي متن و لولي، په هغه کې دي صفتونه پیدا او په خپلو کتابچو کې دي وليکي او بیا دي څو تنه هغه د خپلو ټولګیوالو په وړاندې و رايي.

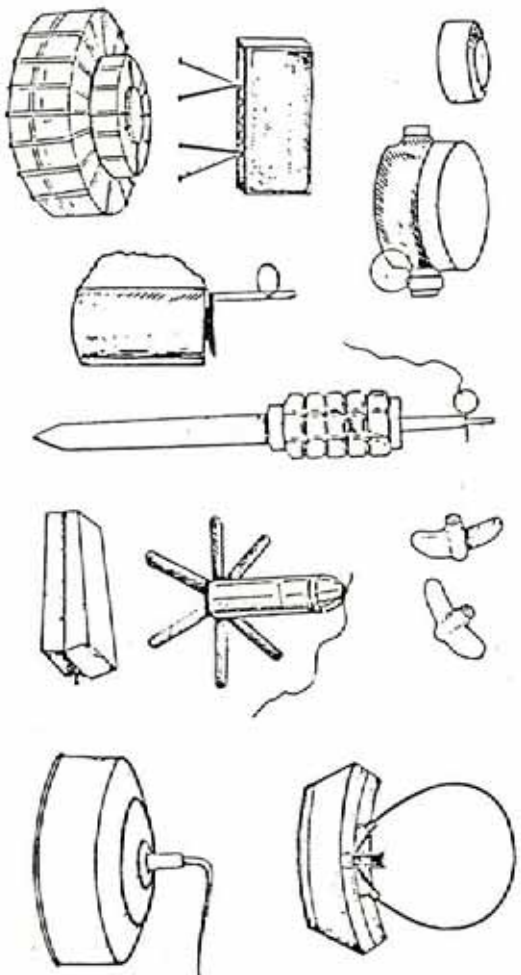
۶- په کومو سیمو کې چې د ماین ایستونکو له خوا په سره او سپین رنگ تیري

رنگ شوې وي، داننېې د څه معنا لري؟
 ◆ که چېرې په کومه سیمه کې د ماینونو د شته والي نښې تر سترگو شي، څه باید وکړو؟

زده کوونکي دې د خپل کور کې، کوڅې او یا سیمې له مشرانو څخه د ماین چاودنې د کومې پېښې په اړه معلومات ترلاسه کړي او هغه دې د بلې ورځې په پښتو ساعت کې د نورو ټولگيو الو په وړاندې ولولي.

بامیان یوه لرغونې تاریخي سیمه

■ تاسې د هېواد کومو و لایتونو ته تللي یاست؟

■ په کوم و لایت کې موزیات لرغوني تاریخي اثار او ځایونه لیدلي دي؟

زموږ هېواد گران افغانستان او س ۳۴ و لایتونه لري چې هر یو یې د هېواد

د یوې مهمې برخې په توگه له ځانگړي اقتصادي، ټولنیز، لرغوني تاریخي او فرهنگي ارزښت څخه برخمن دی. یو له دغو و لایتونو څخه د بامیان و لایت دی

چې په دې لوست کې یې درېښنو.

باميان د هېواد په مرکزي برخه کې پروت مشهور ولايت دی. د دې ولايت تاريخي لرغونتيا ډېرې وړاندې زمانې ته رسېږي. تاريخي اثار يې د لرغوني اريايي مدنيت استازيتوب کوي. مشهور چينايي گرځندوی هيوان تسنگ په پنځمه ميلادي پيړۍ کې دغې سيمې ته ورغلی او په ((چينايي يونليکونه)) نومي کتاب کې يې د هغه د لرغونو اثارو او جغرافيوې څرنگوالي په باب په زړه پورې څرگندونې کړې دي. باميان د غوربند له لارې له کابل او د حاجي گگ او بند امير په وسيله د شمالي ولايتونو او همدارنگه د لعل د سيند په واسطه له هرات او ارگان سره گډه لاره لري.

په دغه ولايت کې اوس علمي او فرهنگي بهر د چټکې ودې او پرمختيا په حال کې دی. د ولايت په مرکز، بېلابېلو ولسواليو او ليرې کليوالو سيمو کې د نجونو او هلاکانو له لومړنيو او ثانوي بنوونځيو سربيره په مرکز کې يو پوهنتون هم لري چې پکې په زرگونو زده کوونکي او محصلين په زده کړو بوخت دي. چاپي خپرونې (مجلې او اخبارونه) او نوري ډله ييزې رسنۍ راډيويي او تلويزيوني خپرونې هم لري.

په دې ولايت کې ډېر تاريخي اثار او د ليدلو وړ ځايونه شته. تر ټولو مهمې يې د بودا مجسمې دي چې اوس ړنگې شوي دي، د ضحاک او خلغلې بنار نښې نښانې، بند امير او د بوديزم د دورې ډول ډول سيمې او داسې نور لرغوني اثار دي چې د ډېر لرغوني بډای فرهنگي او تاريخي اهميت څرگندويي کوي.

باميان يوه غرنۍ سيمه ده چې د کرنې وړ ځمکې يې لږې، خو ډېرې ښکلې درې او طبيعي منظرې لري او د سيالپانو او گرځندويانو پاملرنه يې ځانته راگرځولي ده.

غرنۍ اقليم لري چې واورين او ډېر سوړ دی. اوړی يې لنډ او ژمی يې ډېر اوږد دی. د غنمو کښت پکې لږ او کچالو يې تر ټولو مهم کرنيز پيداوار گڼل کېږي. دچنار د ونو ځنگلونه هم پکې ډېر دي. د باميانو سيند او د غرنيو سيمو چينې يې د ځمکو د خړوبولو لپاره د اوبو مهمې زېرمې جوړوي. ډېر وگړي يې په مالدارۍ او د لاسي صنايعو په جوړولو بوخت دي. د بابا غره لمنو او د اژدر په دره کې دکاني او بو زېرمې لري چې د روغتيا لپاره ډېرې گټورې دي. وږه او لوی کانونه هم لري. د حاجي گگ د اوسپنې کان

يې ډېر مشهور دی.

دغه ولايت د خپل غربي موقعيت لرلو له امله پخوا د تګ راتګ په برخه کې ډېرې موصلاتې ستونزې درلودې، خو اوس دا ستونزې تر ډېره حل شوي او يا د له منځه تللو په حال کې دي.

مرکز يې د باميان ښار دی او څو مشهورې ولسوالۍ يې دا دي:

شيبير، کهمرد، يکا ولنگ، پنجاب، ورس او نورې.

باميان ډېرې ښې اوږه، هوا، ښکلې او په زړه پورې طبيعي منظرې، د ليدلو وړ ځايونه او ډېر زيات لرغوني تاريخي اثار لري. دا ټول زموږ د هېواد وياړلي فرهنگي ميراثونه گڼل کېږي، بايد ساتلې ته يې هر اړخيزه پاملرنه وشي.

د متن لنډيز:

باميان زموږ د هېواد په مرکزي برخه کې پروت ولايت دی. ډېره تاريخي لرغونتيا، او بډای فرهنگي تاريخي اثار لري. د يو غرنی ولايت دی. د کروړ ځمکې يې کې، خو ډېرې ښکلې او سمسورې درې او په زړه پورې طبيعي منظرې لري. د دې ولايت زياتره وگړي په مالدارۍ او د لاسي صنايعو په جوړولو بوخت دي. په فرهنگي لحاظ اوس د چټک پرمختګ په حال کې دی.

۱- ځینې زده کوونکي دې متن د ټولګي په وړاندې ولولي.

۲- هغه لغتونه چې ښوونکي د متن د مفهوم او محتوا د توضیح او تشریح په مهال پرتخته لیکلي، په خپلو کتابچو کې وليکي.

◆ زده کوونکي دې د هغو نورو ولايتونو نومونه چې دوی يې پېژني، په خپلو کتابچو کې وليکي او په وارسره دې هغه د ټولګيوالو په وړاندې ولولي.

۳- ځينې زده کوونکي دې د ټولګي په وړاندې د متن د هغې برخې د مفهوم په هکله چې د دوی خوښېږي، خبرې وکړي.

۴- دا لاندي پوښتنې ځواب کړئ:

◆ لرغوني تاريخي اثار کوم دي او څه ارزښت لري؟

◆ په باميانو کې کوم تاريخي اثار او ځايونه شته؟

◆ داسې کوم بل ولايت پېژنئ چې لرغوني تاريخي اثار او ځايونه پکې شته؟

۵- د جملو دا لاندي تش ځايونه په پېنسل سره په مناسبو کلمو ډک کړئ.

◆ باميان د هېواد په برخه کې پروت دی.

◆ په باميانو کې د هوارې ځمکې په پرتله زيات دي.

◆ باميان ښکلي درې او په زړه پورې لري.

د خپلې کورنۍ، یا نورو مشرانو څخه وپوښتنئ چې د هېواد په کومو ولايتونو کې ډېر زيات لرغوني تاريخي اثار شته. راټول کړي معلومات د بلې ورځې په پښتو درسي ساعت کې د ټولګيوالو په وړاندې ولولئ.

سره میاشت

■ تاسو داسې خبره ټولنې یا ادارې پیژنئ چې د نارو طبيعي پېښو یا جگړو له امله له زیانمن شوو وگړو سره مرستې کوي؟

په ملي او نړیواله کچه ځینې داسې ادارې شته چې له مصیبت خپلو سره په ځانگړې توگه له هغو کسانو سره چې د طبیعي افتونو (زلزلو، سیلابونو او نورو) او جگړو له امله زیانمن شوي، مرستې کوي. په دې ډول خبره اداره کې یوه هم ((سره میاشت)) ده چې دلته یې په دې لوست کې درېږنو.

بېوزلو او محتاجو وگړو ته د خوراک، څښاک، استوگنې، روغتيا، ښوونې، روزنې، کار کسب او داسې نورو شیانو برابرول د مرستندويه او خبریه ټولنو دندې دي. دا خبریه او مرستندويه ټولنې هم په نړیواله او هم په ملي کچه د نړۍ په هېوادونو کې موجودې دي. له دغو مرستندويه ټولنو څخه یوه هم ((سره میاشت)) ده چې د نړۍ په ټولو هېوادونو کې شته او په بېلا بېلو نومونو یادېږي.

د مثال په ډول په عربي هېوادونو کې یې د ((هلال احمر)) او په لویدیځه نړۍ کې یې د Red Cross ((سور صلیب)) بولي.

د دې مرستندويي ټولنې لومړنۍ بنسټ په ۱۸۶۴ م. کال د نولسمې پېړۍ د جگړو په بهیر کې کېښودل شو چې په بشري ټولنه کې ډېره مرگ ژوبله شوي وه. موخه یې د جگړو پر مهال د ټپیانو، د جگړې له بندیانو سره مرسته کول و. لومړۍ سړۍ چې ددغسې بولي ټولنې د جوړولو فکر ورسره پیدا شو، د سويس د هېواد استوګن هلنري دوډانت نومیده چې له همدې امله د دغې مرستندويي ټولنې د بنسټګر ویاړ ورپه برخه شوی دی.

زموږ په هېواد کې هم دغه مرستندويه ټولنه له ډېرو کلوڼو را هېسې شته او په بېلابېلو نومونو یادې شوې ده.

لومړۍ ځل چې په ۱۳۰۸ هـ . ش. کال تاسیس شوه، د ((مجلس امداد یه)) په نوم ونومول شوه. په ۱۳۱۱ هـ . ش. کال یې ورته د ((محراب احمر)) نوم ورکړ.

په ۱۳۱۲ هـ . ش. کال يې نوم ((هلال احمر)) شو او په ۱۳۳۰ هـ . ش. کال د
((افغاني سري میاشتي ټولنه)) ونومول شوه.

د افغانستان د ((سري میاشتي ټولنه)) په ۱۳۳۴ هـ . ش. کال د سره صلیب د نړیوالې
کمیټې له خوا په رسمیت وپېژندل شوه او د دغې نړیوالې ټولنې غړیتوب یې تر لاسه
کړ.

په نړیواله کچه په اسلامي هېوادونو کې د دغې مرستندويې ټولنې د پېژندنې لویه
نښه هلال یا میاشت ده چې سور رنګ لري او په غیر اسلامي هېوادونو کې د دې
ټولنې نښه په سپینه ځمکه باندې د صلیب علامه ده چې هغه هم سور رنګ لري او
((سور صلیب)) یې بولي.

سور صلیب یوه نړیواله مرستندویه ټولنه او اداره ده. هر چېرې د جګړې له قربانیانو،
غم خپلو او بېوزلو سره ډول ډول مرستې کوي. دا ټولنه د چا عقیدې، رنګ، ژبې او
توکم ته نه گوري. هر څوک چې هر چېرې مرستې ته اړوي، د هغوی د مرستې لپاره
ځان رسوي او خپلې مرستې د هغوی په واک کې ورکوي. همدارنګه د بېلا بېلو افتونو،
زلزلو، او سیلابونو په وخت کې هم له زیانمنو کسانو سره مرستې کوي.

د جګړې پر مهال د دې ټولنې روغتیايي ډله د تپیانو درملنه کوي. او د علاج لپاره
یې روغتونونو ته لیږدوي. د جګړې د بندیانو او ورکو شوو کسانو احوال معلوموي، د

هغوی لیکونه او پیغامونه یې کوږنډو او خپلو خپلوانو ته رسوي، یا د هغوی د تبادلي په برخه کې هم مرسته کوي.

د سره صلیب یا هلال احمر له نړیوالې ټولنې یا کمیتې سره د ټولې نړۍ هېوادونه له خپل وس او توان سره سم مرسته کوي. هغوی بیا مرستې د نړۍ بېلا بېلو هېوادونو او ولسونو ته د اړتیا په وخت کې رسوي او په دې ډول خپله بشري ټولنیزه دنده ترسره کوي. په ټوله نړۍ کې د بېلا بېلو هېوادونو دولتونه، عام خلک او په تېره پانگه وال له خپلو داسې ټولنو سره مالي مرستې کوي.

زمونږ د هېواد د سړي میاشتي ټولنې د خپل جوړېدو له پیل څخه د هېواد په بېلابېلو سیمو کې د طبیعي افتونو او جگړو د رامنځته کېدو له امله له مصیبت خپلو او کډوالو سره تر خپله توانه لازمي مرستې کړي دي او دا لړۍ روانه ده. زموږ دغې ټولنې د هېواد په دنده کې له مرستو سرپرته له هېواد څخه بهر هم مرستې کړي دي او خپله نړیواله دنده یې سرتړه رسولې ده، خو تر ټولو مهمه دا ده چې د سړي میاشتي ټولنه له مالي پلوه په پښو ودرېږي.

زمونږ پانگه وال هېوادوال هم باید له دغې مرستندويي څېړنه ادارې سره مالي مرسته وکړي او له دې لارې دې د سړي میاشت مالي بنسټ پیاوړی کړي چې مصیبت خپلو او زیانمن شوو هېوادوالو او ان دا چې د نړۍ نورو خلکو ته پخپل وخت د مرستې رسولو جوگه شي.

په هېواد کې له مصیبت خپلو او اړو خلکو سره مرسته کول یوازې د سړي میاشتي د ټولنې دنده نه، بلکې دا د هر بااحساسه انسان دنده ده چې له اړو خلکو سره په خپل توان له مرستې کولو څخه ډډه ونه کړي، ځینې په مالي مرستې ته اړه لري، ځینې به د یو ښه او هوسا ژوند لپاره لازمي لارښوونې ته اړه لري. په هر حالت کې هغوی مرستې ته اړ دي او باید له هغوی سره په انفرادي توگه او هم د سړي میاشتي او نورو څېړنه ټولنیزو ټولنو له خوا مرستې وشي.

د متن لنډيز:

سره مياشت يو خبر په مرستندويه ټولنه ده چې له مصيبت ځپلو سره مرستې کوي. دا ټولنه زموږ په هېواد کې څو لسيزې د مخه تاسيس شوې. لومړۍ د ((مجلس امداديه)) بيا د ((محراب احمر)) وروسته د ((هلال احمر)) او په پای کې په ۱۳۳۰ هـ. ش. کال د سري مياشتې په نوم ونومول شوه. دا ټولنه د سره صليب د نړيوالې ټولنې غړيتوب لري. د نړيوالو مرستو او کورنيو مرستو او د خپلو ملکيتونو د عايدانو له مخې له اړمنو خلکو سره مرسته کوي.

۱- زده کوونکي دې په وارسره د متن يو پر اگراف ولولي.

۲- زده کوونکي دې په خپلو کتابچو کې د متن د عمومي محتوا په رڼاکي دغه لاندې جمله اوږده کړي او د څو جملو يو عبارت دې وليکي:

سره مياشت يو د خبره مو رسنه ده چې له مصيبت ځپلو وگړو سره مرسته کوي. دا

مرستې.....

◆ خپل ليکلي عبارتونه دې د ټولگيو الو په وړاندې په لور غږ ولولي.

۳- دې لاندې پوښتنو ته ځواب ووايي:

◆ د سري مياشتې مرستندويي ټولنې بنسټ کله او ولې کينودل شو؟

◆ سره مياشت زموږ په هېواد کې کله رامنځته شوې او په کومو نومونو ياده

شوي ده؟

◆ سره مياشت په کومو حالاتو کې له خلکو سره مرسته کوي؟

◆ که ستاسې په کلي يا سيمه کې کومه طبيعي پېښه رامنځته شي، له خپل ټوان سره

سم به څه مرسته وکړئ؟

۴- ځينې زده کوونکي دې د ټولگي مخې ته راوبلل شي چې د درس د عمومي

محتوا او مفهوم په اړه خبرې وکړي.

۵- زده کوونکي دې په درېو ډلو ویشل شي: یوه ډله دې له متن څخه داسې کلمې را واخلي چې په ((س)) توري پیل شوي وي، بله دې په ((ت)) توري او بله دې په ((ه)) توري پیل شوې کلمې له متن څخه پخپلو کتابچو کې ولیکي او هغه دې په مناسبو جملو کې وکاروي.

۶- یو زده کوونکي دې د گل پاچا الفت د شعر دا لاندې څو بیتونه په تخته ولیکي او ځینې زده کوونکي دې پورته شي چې د هغو مفهوم په خپلو الفاظو وړاني:

ژاري په غمونو کې خواخوږي له هر چا سره
سل پتنگان سوزي د یوې شمعې ژړا سره
ډک زړگی له اوبسکو کرځي ورځې په اسمان کې بیا
څه ژړا ملګري ده د ژوند یوې برېښنا سره
ټول باغ ژړېدلی ځکه اوبسکي دي د گل په مخ
ډېر لکه لاله داغلي زړونه شته صحرا سره

نه ښايي انسان ته چې د بل په غم غمجن نه شي
لویه بدبختي ده چې څوک نه ژاري له چا سره

زده کوونکي دې د کور، کورنۍ او یا کلي له مشرانو څخه وپوښتي چې که د دوی په یادښت د طبیعي پیښو له مصیبت څپلو سره سرې میاشتي او یا کوم شتمن شخص کله مرسته کړي وي، هغه دې د یوې خاطري په توګه ولیکي او په بل پښتو درسي ساعت کې دې یې د تو لګیوالو په وړاندې ولولي.

او ویشتم لوست

صدر خان خټک

تاسې پښتو ژبې ته د خوشحال خان خټک د کورنۍ د ادبي خدمتونو په اړه څه اورېدلې دي؟

په يو ولسمي او دولسمې هجري پېړيو کې پخپله خوشحال خان خټک او د هغه کورنۍ پښتو ژبې او ادب ته د ستاينې وړ خدمتونه کړي دي. دوی د منظور مو او مثنو رو اثارو په ليکلو سره پښتو ادب ته ډېره بډاينه وربښلې ده. د خوشحال خان په زامنو کې څو تنه ډېر نوميايي شاعران تېر شوي دي. له هغو څخه يو يې صدر خان خټک دی چې په دې لوست کې يې در پېژنو.

صدر خان خټک د پښتو د نوميالي شاعر او فرهنگپال شخصيت خوشحال خان خټک زوی و. د زوکړې کال يې په ځينو ادبي څېړنو کې ۱۰۶۵ هـ. ق. اټکل شوی دی. د صدر خان زده کړه او د ښوونې او روزنې بهير د خپلې علمي فرهنگي کورنۍ په چاپېريال کې، په ځانگړې توگه پخپله د خوشحال خان خټک په لاس تر سره شوی دی. صدر خان پخپله هم دې ټکي ته اشاره کوي:

زما پلار ځای يې جنت شه	په اولاد يې برکت شه
تربيت يې ډير زما کړ	هر تعليم يې وما را کړ
په تعليم يې سخندان کړم	په ويل يې سخن ران کړم
چې يې درست په دافنون کړم	په ويل يې نور ما دون کړم

صدر خان خټک د خټکو د کورنۍ يو عالم او فرهنگپال شخصيت و. پياوړې علمي او ادبي څېره يې موږ ته د هغه له خپلو راپاتې منظومو اثارو څخه ډېره ښه راجوتېدلې شي.

نوموړي پخپلو شعرونو کې له خپل نامه سره ((خوشحال)) د تخلص په توگه راوړی او له همدې امله د ((صدرخوشحال)) په نوم له ادبي شهرت څخه برخمن شوی دی. له صدرخوشحال څخه ځينې منظوم ليکلي کتابونه راپاتې دي. په هغو کې يو ((دلی او شهی)) نومېږي. دا يوه ملي ولسي کيسه ده چې په ۱۱۱۰ هـ. ق. کال په نظم شوې ده. بل کتاب يې د ((ادم خان درخانی)) مشهوره ولسي کيسه ده. دايې په ۱۱۲۴ هـ. ق. کال په نظم ليکلې ده. دا دواړه اثار يې د پښتو پښتو اکاډمي له خوا چاپ شوي دي. نوموړي د ((معجزات رسول ﷺ)) او ((د حضرت علي جنگنامه)) په نومونو دوه نور منظوم کتابونه هم لري چې قلمي نسخې يې شته، خو تراوسه چاپ شوي نه دي. صدر خان د اشعارو د يوان هم درلود، خو تر اوسه تر لاسه شوی نه دی، ځينې خواره واره شعرونه (غزلي، قصيدې او مخمسونه) يې شته دي چې موږ ته د نوموړي د شعر

او ادب د قوت ښه څرگندويي کولای شي.
صدرخان خټک په جوانۍ کې له خپل پلار سره د ملي مبارزې د ډگر او سنگر ملګری و. وروسته يې بيا د افضل خان خټک د سردارۍ پر مهال په ۱۲۰ هـ. ق. کې د تېرې د فوجدار دنده ترسره کوله.

د صدرخان خټک ژوند تر ۱۲۴ هـ. ق. کال پورې پلوري دی. تر دغه کاله پورې افضل خان خټک د خپل اتر ((تاريخ مرصع)) د پېښو په بهير کې د ده نوم راوړی دی. تر دې وروسته بيا نه ده جوتله چې تر کومه پورې به ژوندی و. دلته د بېلګې په توګه هغه شعر راوړو چې د خپل پلار (خوشحال خان خټک) په مړينه يې د وېرني په ډول ويلي دی:

نور دې واورو فرزندانو درته ښاکړه
مګر ستا په خدمت ما ترې ملاده
که دې نور اولاد دولت و ګاڼه مور ته
لویه ګټه د دولت د تا رضاء ده

که ته ولاړې زه دې وسپارلم غم ته
 دا دې لویه غمخواري کړې زما ده
 چې ستا غم په سر لرم زما څه غم دی
 ستا د غم سایه زما په سر هما ده
 ستا لږ غم به زه هرگز پرې بدل نه کړم
 په دنیا چې څه هوس خوښي هوما ده
 ته مړ حوت کې سنه زړ سل دویمه خور وه
 ورځ جمعه د څانښت په وخت دې بېله سا ده
 لا به کله شي سبا ((صدر خوشحاله))
 د آشنا د دیدن ژمنه په سبا ده

غزل: د نظم یو ډول دی چې د بیتونو شمېر یې له پنځو څخه تر پنځلسو پورې وي. ټول بیتونه یې په یو وزن وي او د قصیدې په څېر په قافیه کې له مطلع څخه پېروي کوي. لومړي بیت ته یې ((مطلع)) او وروستي بیت ته یې ((مقطع)) وايي.

قصیده: لغوي معنا یې قصد او اراده ده او په ادبي اصطلاح د نظم هغه ډول دی چې تر یوې مطلع لاندې ویل کېږي. د بیتونو شمېر یې معمولاً تر غزل زیات له شپاړسو بیتونو تر ۲۰۰ پورې او یا له هغو نه زیات هم رسېدلی شي. هره قصیده یوه مطلع، مقطع، نسیب او تشبیب (تغزل) هم لري.

مخمس: د شعر یو ډول دی چې مطلع او بندونه یې پنځه پنځه مسرې لري. پنځه واړه مسرې یې یو ډول قافیه لري. بندونه یې پنځه په یوه قافیه او شپږم له مطلع سره هم قافیه وي.

د متن لنډيز:

د خو شحال خان خټک د فرهنگپالو زامنو په ډله کې صدر خان خټک هم د لور علمي او فرهنگي شخصيت خاوند دی. نوموړی په علمي شخصيت سر بيره، پياوړی شاعر هم و. په شعرونو کې يې خپل نوم صدر خو شحال راوړی دی. له ده څخه د ((دلی شهی))، ((ادم خان درخانی))، ((معجزات رسول)) او ((د حضرت علي جنگنامه)) په نومونو منظوم ليکلي اثار راپاتې دي. د اشعارو د يوان يې تراوسه لاس ته نه دی راغلی. خواره واره شعرونه يې شته دي. تر ۱۱۲۴ هـ. ق. کال پورې يې ژوند باوري دی.

۱- زده کونکي دې متن په خپل واره په لور غږ ولولي.

۲- زده کونکي دې په دوو ډلو بېل کړای شي: يوه ډله دې له متن څخه ((خاص نومونه)) او بله ډله دې ((صفتونه)) لست کړي. د دواړو ډلو استازي دې هغه د ټولگي په وړاندې ولولي.

◆ بيا دې د يوې ډلې استازی يو يو خاص نوم پرتهڅه وليکي، د بلې ډلې زده کونکي دې هغه په مناسبه جمله کې وکاروي.

◆ د بلې ډلې استازی دې لست کړي صفتونه پرتهڅه وليکي او د هغې بلې ډلې يو يو تن دې هغه په مناسبه جمله کې وکاروي.

۳- ځينې زده کونکي دې د متن د مفهوم او محتوا په اړه زده کړې معلومات نورو ټولگيو الوته وړايي.

۴- دې لاندې پوښتنو ته ځوابونه ووايي:

◆ صدر خان خټک کوم کتابونه ليکلي دي؟

- ◆ تاسې د صدر خان د ادبي شهرت لامل څه گڼئ؟
- ◆ په متن کې د صدر خان خټک له لومړي شعر څخه مو څه مفهوم واخيست؟
- ۵- د دې لاندې پوښتنې سم ځواب په پښل په نښه کړئ:
 - الف: دلۍ او شهۍ منظومه کيسه خوشحال خان خټک ليکلې ده.
 - ب: عبدالقادر خان خټک ليکلې ده.
 - ج: صدر خان خټک ليکلې ده.
 - د: له دې پورته شاعرانو څخه يوه هم نه ده ليکلې .
- ◆ د لاندې جملو په تشو ځايونو کې مناسبې کلمې وکاروئ:
 - ◆ صدر خان خټک د زوی و .
 - ◆ ادم خان درخانۍ په نظم ليکلې دۍ .
 - ◆ صدر خان تر کال پوري ژوندۍ و .

کورنۍ دنده

د خپلې سيمې دکوم پيژندلې شاعر د ژوند او شعر په هکله په کور کې لنډ معلومات وليکئ او د بلې ورځ په پښتو درسي ساعت کې يې د توليگوالو په مخکې ولولئ.

ادبيات يو ازي شعر او نثر نه دۍ، هر څه چې په لوستونکو او اورېدونکو
مښته اغېزه وکړي، پخپله د ادب يو ډول دۍ.
(انټول فرانس)

د ولسي ادب ډولونه او ځانگړتياوي

■ ناسې په خپله سيمه کې داسې څوک پېژنئ چې نالوستي وي، خو شعرونه وايي؟

■ داسې څوک درملوم دی چې کله کېسې وايي نارې او غرونه هم پکې په خو اړه غږ وايي.

هر ولس دوه ډوله ادبيات لري: يو بې هغه ليکلي ادبيات دي چې په تور لڼه کې د باسواده لوستو وگړو له خوا رامنځته يا ويل شوي، ليکل شوي او خوندي شوي دي. او بل هغه ادبيات دي چې د تور لڼې د نالوستو يا بې سواده او عامو ولسي وگړو له خوا رامنځته يا ويل شوي او په شفاهي بڼه له يو نسل څخه بل ته لېږدېدلي وي. دې ادبياتو ته ((ولسي ادبيات)) وايي چې په دې لوست کې پرې په لنډ ډول بحث کوو او د هغو د بېلا بېلو ډولونو نومونه دريژنو.

ولسي ادبياتو ته شفاهي او فولکلوري ادبيات هم وايي. دا ادبيات د هر ولس او ټولنې د ادبياتو د تاريخ ستره او مهمه برخه جوړوي.

پښتون ولس د افغاني ټولنې د يوري سترې برخې په توگه د ولسي ادبياتو ډېره بډايه او ارزښتمنه پانگه لري. زموږ خلکو د پيړيو په اوږدو کې خپلې ډېرې هيلې، ارمانونه، غوښتنې، خوښۍ، غموښه، مينې او د ټولنيز ژوند نور ډېر کره وړه په خپلو ولسي ادبياتو کې منعکس کړي دي او هغه بيا په شفاهي ډول له يو نسل څخه بل ته ليرېدلي او تر موز رارسيدلي دي.

عام ولسي وگړي که څه هم ډېر بې ليک لوست نشي کولی، خو پياوړی هنري او ادبي ذوق لري. دوی خپل دغه ادبي ذوق د ولسي ادبياتو په بېلو بېلو کالونو کې ځايوي، پېښې او موضوعات په ډېره ساده، خوږه ژبه او په زړه پورې بڼه بيانوي.

د پښتو ولسي ادبيات لومړی په دوو سترو برخو وېشل کېږي:

منظوم ولسي ادبيات، نثري ولسي ادبيات

لومړي — منظوم ولسي ادبيات:

د ولسي ادبياتو منظومه برخه زموږ د ولس د هنري او ادبي استعداد ډېره په زړه پورې ارزښتناکه معنوي شتمني او پانگه ده. د ادبياتو دا برخه موږ د خپل ولس د ټولنيز ژوند يوه رښتينې هنداره بللی شو.

د پښتو منظوم ولسي ادبيات په دوو څانگو وېشل کېږي: يوه ته يې عام ولسي شعرونه يا سندري وايي او بلې څانگې ته يې خاصې ولسي سندري يا شعرونه وايي.

عام ولسي شعرونه يا سندري: هغه شعرونه دي چې شاعر يا ويناوال يې معلوم نه دي او د ټول ولس گډ مال بلل کېږي. په دې شعرونو کې دا لاندي ډولونه شامل دي:

(۱) د ميندو سندري (۲) د ماشومانو سندري (۳) منظوم اروونه (چيستانونه) (۴) لنډۍ

(۵) سروکي (۶) د اټن نارې (۷) د نکلونو نارې (۸) کاکړۍ غاړې (۹) تاريخي نارې

(۱۰) منظوم فالونه (۱۱) منظوم متلونه (۱۲) د ښځو سندرې او نور.

خاصې ولسي سندرې: دا هغه سندرې يا شعرونه دي چې ويناوال او شاعران يې په ولس کې معلوم او پېژندل شوي وگړي دي.

دا شعرونه دالاندي ډولونه لري:

(۱) رباعي (مقام) (۲) غزل (بدله) (۳) چاربيت (۴) لوبه (۵) بگتې، (۶) داستان

دويم – نثري ولسي ادبيات:

ولسي نثرونه هغه اوږدې او لنډې خورې ادبي ويناوې دي چې په ولس کې رامنځته کېږي. دغه ويناوې د ټول ولس له خوا کره او پخې شوې او بيا خو له په خو له، سينه په سينه د پېړيو په اوږدو کې له يو پښت يا نسل څخه بل ته لېږدېدلي دي.

د پښتو مشهور ولسي ادبيات ډېر ډولونه لري، خو مشهور يې دا دي:

(۱) ولسي نکلونه (۲) وړې ولسي کيسې (۳) مشور متلونه (۴) اصطلاحات او

محاوري (۵) ټوکي ټکالي (۶) ولسي نندارې (۷) رمزونو او کنايې (۸) تکیه کلامونه (۹) کرکې او انگيرنې (۱۰) ستري مه شي او په مخه ښه (۱۱) دعاوې او ښراوې (۱۲) کيسې (۱۳) روايات او نور.

موږ د ولسي ادبياتو د منظومو او مشورو برخو لنډه پېژندنه وکړه او د هغو د بېلابېلو ډولونو مو يوازې نومونه واخيستل، د بېلابېلو ډولونو پوره پېژندنه او بېلگې به يې په وروسته لور و ټولگيو کې ولولئ. دلته د دې ادبياتو ځينې ډېرې عامې ځانگړنې هم درېښتو:

۱- ولسي ادبيات د موضوع په لحاظ د ولسي او کليوالي ژوند او ټولنيزو اړيکو ښه څرگندويي کوي. ولسي کليوال ژوند او چاپېريال پکې منعکس کېږي.

۲- د ولسي ادبياتو (نظم او نثر) ژبه ډېره ساده، سوچه او د خلکو له ورځنۍ محاورې سره برابره وي.

۳- په دې ادبياتو کې ډېرې لوړې مبالغې او له حقيقته لېرې خبرې نه ليدل کېږي.

۴- د پرديو ژبو اغېزې په دې ادبياتو کې ډېرې کمې دي.

۵- دا چې د دې ادبياتو زياته برخه د نالوستو او بېسواده وگړو د ذهن او فکر محصول ده او رامنځته کونکې يې په ولس کې او سېرې د خپل ژوند د چاپېريال زيات مسایل پکې کټ مټ انعکاس مومي.

۶- په ولسي ادبياتو کې ټېکلې والی، رېښتینوالی او اسانوالی په ډېره بڼه ځان ښکاره کوي.

دا چې زموږ ولسي ادبيات زياتره په ولس کې په ناليکلې بڼه خواره واره شته، د دې لپاره چې له هېرېدنې او ورکېدنې وژغورل شي، بايد چې د هغو راټولولو او په کتابي بڼه چاپ او خپرولو ته ځانگړې پاملرنه وشي.

دلته د ولسي منظوم ادب له ډولونو څخه د چاريتي، نېمکۍ او بگتۍ څه برخې د بېلگې په توگه راوړو:

۱- چاريتنه: د پښتو د ولسي شعرونو يو مشهور او په زړه پورې ډول دی چې اوږده

اوږده حساسي او عشقي ډول ډول مضامين په کې راوړل کېږي. يو سر لري او ورپسې بڼدونه راځي. د هر بند په پای کې قافیه تکرارېږي:

سر: په چپ کې ډال په ښي خنجر نېسمه غليم ته مخه برابر نېسمه
يا به له صدقه خپل وطن شي زما يا به په سر و وينو کفن شي زما

xxx

بڼد: په دروغو نه دي دغه لايې زما په غوږو واوره واره پاکې زما
که چېرې بريد مې يو ځل راځي په تا پوه شه اجل دی دا چې راځي په تا
ماته وصيت د مور او پلار شوی دی په يو ځل نه په څو څو وار شوی دی
د ننگ پر ځای ورکوی سر زامنو مخورن مه شی په محشر زامنو
وصيت د پلار به گاهي هېر نه کړمه خو ځان د هغه پلار په څېر نه کړمه
کله به هېر د پلار سخن شي زما يا به په سر و وينو کفن شي زما

۲- نیمکی: دا یو دول ولسي شعر دی چي له لنډیو سره یو ځای ویل کیږي. دوه

مسری وي چي کله دواړه برابرې او کله یو له کله او بله اوږده وي.

بېلگه: پاس په باره کي اوبه گډې وډې ځینه شینو اړې لو نځینه

۳- بگتی: د پښتو یو غوره او خوږ ولسي شعر دی. د چاربتو په څېر یو سر لري چې په عمومي ډول یو بیت وي. دا شعر له ساز سره په ډېره تېزه او خوندوره بڼه ویل کیږي.

لاره د گودر په لوري ما ویل ارمان دی

دې ویل خفه نه شي یاره خدای مهربان دی

لاره د گودر په لوري قدم په ناز کا

مسته خیالي گره جلی، دورې د باز کا

نن یې رقیبان بللي ورسره راز کا

مړ به شم طاعون به مې شي مرض گران دی

د متن لنډیز:

ولسي ادبیات د هر ولس د ادیبانو د تاریخ یوه ځانگړې او ډېره مهمه برخه جوړوي. دا ادبیات هم په لومړي سر کې په نظم او نثر پیلېږي او بیا هره برخه یې ځانته بېل بېل ډولونه او شکونه لري. ولسي ادبیات یو لږ داسې ځانگړنې لري چې د هغو له مخې له نورو لیکلو ادیبانو څخه پېلېږي. د دې لپاره چې د دغو ادیبانو زیاته برخه نالیکلي ده، باید چې راتړله او له ورکېدو او هېږېدو څخه ورغورل شي.

۱- ځینې زده کوونکي دې متن د نورو ټولگيو الو په وړاندې په لوړ غږ ولولي.

۲- تو لځې دې په دو و ډلو و وېشل شي. يوه ډله دې د منظمو ولسي ادبياتو ډولونه لست کړي او بله دې د مشورو ادبياتو د بېلابېلو ډولونو نومونه وليکي. بيا دې د هرې ډلې استازی هغه د تو لځې په وړاندې ولولي.

۳- زده کوونکي دې د تو لځې مخې ته راوبلل شي چې د ولسي ادبياتو په اړه خپل معلومات وړاندې کړي.

۴- دې لاندې پوښتنو ته ځوابونه وايي:

- ◆ ولسي ادبيات په نورو کومو نومونو يادېږي؟
- ◆ ولسي ادبيات کومې ځانگړتياوې لري؟
- ◆ ولسي شاعران معمولاَ کوم وگړي وي؟
- ◆ عام ولسي شعرونه او خاص ولسي شعرونه څه توپير لري؟
- ◆ د نثري ولسي ادبياتو مشهور ډولونه کوم دي؟
- ◆ ۵- په لاندې جملو کې تش ځايونه په مناسبو کلمو په پېنسل سره ډک کړئ:
- ◆ ولسي شاعران زياتره وگړي وي.

◆ ولسي ادبياتو ته يا ادبيات هم وايي.

- ◆ هغه ولسي شعرونه چې شاعر يې معلوم وي ورته وايي.
- ◆ هغه ولسي شعرونه چې يې معلوم نه وي يې بولي.
- ◆ ۶- متن په غور ولولئ، صفتونه پکې په نښه او پخپلو کتابچو کې يې وليکئ.

زده کوونکي دې په کور کې پخپله خوښه يوه فولکلوري کيسه، يا څو لنډۍ او يا هم څو متلونه وليکي، په راتلونکي پښتو ساعت کې دې يې د تو لگيوالو په وړاندې ولولي.

وښپانگه (لغتونه)

اغيزناک: تاثير لرونکی

افت: مصيبت، غم

افراط: زياتوب، له اندازي زيات

اقلیم: اب و هوا

امان: امن

اندر: يوه پښتني قبیله ده

انس و جن: انسان او پيری

انځورگري: رسامي

اوس مهال: حال، اوس زمانه

ايښ: لار، مسلک، عقیده، دين

اخکړی: يوه پښتني قبیله ده

اره: ارتباط

((الف))

اجتماع: ټولنه

احسن تقويم: په ښکلي بڼه او صورت

اخوت: وروړي

ارکستر: ډله ییزه موسیقي

ازل: هغه وخت چې پیل یې نه وي معلوم

استازی: نماینده

استازيتوب: نماینده گي

اسعار: پيسې

اروندتیا: مروطوالی
اړینه: ضروري

((ب))

بارکزی: یوه پښتني قبیله ده
برخلیک: سرنوشت
برخمن: برخه وال، ونډه لرونکی

برهم: گډوډ

بنسټ: بنیاد، تهداب

بھیر: جریان

بوختیاوي: مشغولیتونه

بوستان: بڼ، باغ

بډای: شتمن، غني

بډاینه: شتمني

بډايي: شتمني

بڼه: شکل

بېلگه: مثال

((پ))

پانگه وال: سرمایه لرونکی

پانگه: سرمایه، شتمني

پراگراف: د ليکني يوه برخه

پرديس: مساپر

پرمختيا: پرمختگ، وده

پرېکړه: فيصله

پلازمینه: پایتخت

پوښلی: پوښل شوی

پیاوړی: قوي، ځواکمن

پیرودل: اخیستل، رانیول

پړاو: مرحله

پښ: اهنگر

پېژندگلوي: پېژندنه

((ت))

تجمل: ښکلي کیدل، سینگار شوی

ترکیب: گډون، یو ځای شوی

تصمیم: هوډ، اراده، عزم

تصویب: پرېکړه، فيصله، حکم کول

تعادل: برابري

تعنا: هیله، ارزو

تورېخن: تورته ورته

توغندی: راکټ

توکم: نسل، نژاد

تېر مهال: تېره زمانه

((ټ))

ټاکلی: تعیین شوی

ټاپوېی: هېواد، د اوسېدنې ځای

((ج))

چاپیریال: محیط، شاو خوا، ماحول
چارواکی: د واک او صلاحیت خاوند

چمتو: برابر، آماده
چورز: غلا، تالا

((ح))

حمد: د خدای ﷻ ستاینه
حمديه: ستاینیز شعر او وینا

((خ))

خو اخوږي: همدري
خواره واره: تیت پرک
خو اشيني: خپگان
خوندي: محفوظ، ساتل شوی
خیریه: خیر رسوړنکی

((د))

درناوی: درنیت، احترام
دريځ: موقف
دستور: حکم
دهشت: ویره، ډار

تولگیوال: هم صنفیان

تولنیز: اجتماعي
تولگه: مجموعه

((ج))

جاویدان: همیشنی، تلپاتې
جلا وطني: له هېواد څخه لیرې کېدل
جنون: لږونتوب
جو تیرې: معلومېږي، څرگندېږي
جوگه: سیال، وړ

((خ))

خانگړنه: ځانگړتیا، خصوصیت، خاص والی
خپلی: ټکول شوی، وهل شوی، خواړ، غمجن
خوړاک: قوت، زور
خوړاکمن: د زړو او قوت خاوند

((خ))

ځانست: کچه غږمه
څرگندتیا: معلوماتی
څېړنې: تحقیقات
څښتن: خاوند

دود: رواج

زغمل: تحمل کول

زنار: د غاړې پری او رسی

زوال: له برمه لویدل یا غورځېدل

زوکړه: زیږېدنه

زیار: زحمت، کوبښ، هڅه

زیان: تاوان

زبرهي: ذخیرې

زبور: گانه

زړه بوړنو ونکی: زړه ښوونکی

((ډ))

ډالۍ: سوغات، تحفه

ډبرین: له ډبرې جوړ شوی

ډله ییز: گروهی، په گډه

ډگر: میدان

((ډ))

ذات: اصل، ماهیت، وجود

((ث))

ثباره: ترجمه

ثخورل: ساتل

ثوبله: ټپي کول، زخمي کول

((س))

سايه: سیوری

سپارښتنه: سفارش، تاکید او ټینګار

ستایل: صفت کول

ستايه: صفت

ستونزمن: له مشکلاتو ډک

ستونزه: مشکل

سرلیک: عنوان

((و))

راتلونکی مهال: راتلونکی وخت/زمانه

رانغښتی: راغللی، راپیلیرکړی

ربرول: ځورول

رعایت: مراعت کول، په پام کې نیول

رفاه: سوكالې، هوساينه

رنځ: ناروغي

روحاني: مذهبي لارښود

روښیز: تربيتي

روښۍ: عادت، معتاد

((و))

((ص))

صدمه: زيان، ضرر

((ط))

طراوت: بشيرازي، تازه گي

((ع))

عاطفه: مهرباني، زړه سوي

عجب: حيرانوونکي

عدم: نشته والي

عرف: رسم و رواج، عغه

عظيم: لوي

عنعنات: دودونه، رواجونه

((غ))

غج: انتقام، کسات

غور: تاکيد، دقت

((ف))

فرشتي: ملايکي

فرهنگپال: فرهنگپالونکي، د فرهنگ خدمتگار

سعادت: ښکمرغي

سلب: په زور اخيستل

سميالنيت: سميال شوي، مجهز شوي

سمسور: بشيرازه، تازه

سملاسي: فوري، سمدوره

سوکاله: آرام، هوسا

سويل: جنوب

سوز: ښخ

سياستوال: سياست مدار

سيجه: منطقه

((ش))

شاگر: شکر کوونکي، خوښ

شتمن: پداي، د مال او شتو خاوند

شخړي: جگړې، چينجال، لاتيبي

شفاهي: په خوله ويل

شفيع: شفاعت کوونکي

شهرت: مشهورتيا

شهکار: ډبر پښه، لوړ او عالي کار

((ش))

ښکړل: نښتي

ښښگنې: گټې، ښکې

گاوند: څنگ ته، څیرمه
گوهر: مرغلره
گواښ: تهدید، خطر

((ل))

لارې چارې: د کارونو د سرته رسو لوظریقه او
وسيله

لرغونې: پخوانۍ
لنډیز: لنډون، اختصار

لودي: یوه پښتني قبيله ده.

لورینه: پیرزو

لیوالتیا: ډېره مینه، اوعلاقه

لیږدېدنه: انتقال

لړۍ: سلسله، پرله پسې والی

((م))

مانۍ: ودانۍ

مبالغې: له اندازې اوحده زیاتې یا پورته خبرې

مېتلا: اخته

مترادفې: ورته، یوشان

محصول: حاصل، لاس ته راغلی څیز

محوړ: مرکز

مدنیت: تمدن

مدهش: وېره اچوونکي

فضل: نیکي، احسان

((ق))

قدیم: پخوانی
قیامت: محشر، وروستی، له مړینې وروسته د
راپورته کېدو ورځ

((ک))

کارنامې: لوظکارونه، مهم کارونه

کاروبار: کارکسب

کالیونه: چوکاټونه

کتابتون: کتابخانه

کچه: اندازه، سطحه

کریاس: خامیا

کرکه: نفرت

کرم: احسان

کرهکتونکي: نقدکوونکي

کره: پوره

کلتور: دود، دستور، ثقافت، فرهنگ

کندواله: شار او وېجاړکور

کرم: غوڅ

کره وړه: سلوک، روبه

((گ))

نو هاند: نو میالی، د نوم او شهرت خاوند
نو میالی: د نوم او شهرت خاوند، مشهور
نیازی: د پښتنو یوه قبیله ده.

((ه))

هستي: وجود
هلي ځلي: هاند او هڅې، کوشنې
همنو! : همغږی
هوسا: سوکاله
هڅه: کوشنې

((و))

واصفان: ستایونکي، صفت کوونکي
واورین: واوره لرونکي
واویلا: شور او غوغا
واتونده: فاضلي
ورین: پراخ، پراښستی
ونده: برخه
ویاند: نطق
ویار: افتخار
ویچار: وړان، رنگ
ویرنه: مړینه، د غم څرگندول
وینا وال: ویناکوونکي، ویونکي، شاعر
وړ: لایق، مناسب

مرستندوی: مرسته کوونکي
مرستیال: معاون

مصنوعي: په لاس جوړ شوی
معاصر: اوسنی، هم عصر
معاصرین: هم مهالي، په یوه زمانه کې اوسیدونکي
مفرد: یو، ځانله
مفکوره: فکر، نظریه

مقدمي: لومړی، لومړیتوب
مقتصر: گناهگار
مقید: تړلی، محدود
ملتیا: ملګرتیا
منظوم: نظم شوی، په شعر ویل شوی
منعکس: راغبرگیدل، راستنیدل، انعکاس

مهال: وخت
موازنه: برابری، اندول
موخه: هدف
مېشت: استوګن، اوسیدونکي
مینه وال: علاقمندان

((ن))

نامتو: مشهور، نومېالی
ناهیلي: مایوس
نشه ییز: نشه راوړونکي، نشه کوونکي
نغښتی: پېچلی، راتاوشوی
نقصان: زیان

اخځليکونه:

- ۱- د یرنس دیوان، د عبدالله بختاني خدمتگار په زیار، کابل چاپ.
- ۲- خواربه نعتونه، فقیر محمد عباس قادریه، پښور چاپ.
- ۳- د پښتني قبیلو جزایي، حقوقي اصلاحي قاموس، محمد ابراهیم عطایي، د افغانستان علومو اکاډمي د پښتو څېړنو نړیوال مرکز.
- ۴- پښتني لارښود، پوهاند صدیق الله ربښتین، یونیورسټي پک ایجنسي پښور.
- ۵- د پښتو ژبي لنډ گرامر، محقق سید محی الدین هاشمي، د اریک گرځند کتابتونو اداره.
- ۶- خیالي دنیا، قیام الدین خادم، پښتو ټولنه، کابل.
- ۷- اریانایا دایرة المعارف، دویم چاپ، د افغانستان د علومو اکاډمي.
- ۸- گنج پښتو، مولوي احمد، پښور.
- ۹- گیتانجلي، عبدالرؤف ښو، پوهاند عبدالشکور رشاد په سريزه، درېم چاپ.
- ۱۰- له تنباکو تر هیرینو پوري، سرمحقق نعمت الله اندر، د اریک د گرځنده څېړنو

اداره.

۱۱- په افغانستان کې د ژوند د چاپېريال ساتنه، پوهاند داکتر حسن يار، د اړیک د ګرځنده کتابونو اداره.

۱۲- فرهنگ ادبيات جهان، زهرا خانلري، شرکت انتشارات خوارزمي، ايران.
۱۳- د بشر د حقوقو د نړيوالې اعلاميې د اصلاحاتو تشرېح، ملک ستيز، د هاشمي ژباړه، د بشر د حقوقو او مدني ټولنې شبکه، کابل.

۱۴- د افغانستان مشاهير، محقق سيد محی الدين هاشمي، د اړیک د ګرځنده کتابتونو اداره، پېښور.

۱۵- په افغانستان کې لرغونې کلاګانې، پوهاند رازقي نړيوال، کابل.

۱۶- د الفت مرغلي (شعري کلیات) گل پاچا الفت، دانش خېزندويه ټولنه، پېښور.

۱۷- پټه خزانه، محمد هوتک، د پوهنې وزارت، کابل.

۱۸- د افغانستان د ولايتونو جغرافيه، پوهاند غلام جيلاني عارض، د اړیک د ګرځنده کتابتونو اداره، پېښور.

۱۹- اريانا دايرة المعارف، خلورم توک، اريانا دايرة المعارف ټولنه، کابل.

۲۰- د صدر خوشحال ژوند او آثار، زرین انځور، پښتو اکاډمي، پېښور.

۲۱- د پښتو ادبياتو تاريخ (لرغونې او منځنۍ دوره) سرمحقق زلمی هېواد مل، دانش خېزندويه ټولنه، پېښور.

۲۲- زاهد پښتو - پښتو سيند، عبدالقيوم زاهد مشواڼی، دانش خېزندويه ټولنه.

۲۳- فرهنگ تشرېحي، داکتر حسن انوري، کتابخانه ملي ايران.

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library